

Xuyên Không Kỳ Cục Truyện

Contents

Xuyên Không Kỳ Cục Truyện	2
1. Chương 1: Ta Xuyên Rồi!	2
2. Chương 2: Đông Phương Dương Minh	3
3. Chương 3: Nam Thần Hạ Tử Hạo	4
4. Chương 4: Nữ Nhân Giả Tạo Hạ Nữ Linh	4
5. Chương 5: Gia Đình Của Hạ Tước Thực Tại	5
6. Chương 6: Gia Đình	5
7. Chương 7: Bữa Cơm Khó Xử Của Hạ Nữ Linh	6
8. Chương 8: Hạ Tước Đã Thay Đổi?	7
9. Chương 9: Nam Nhân Bí Ẩn	7
10. Chương 10: Đi Làm	8
11. Chương 11: Kha Triết Toàn	9
12. Chương 12: Khâm Phục	10
13. Chương 13: Chồng Sắp Cưới	11
14. Chương 14: Không Theo Ý Nàng	11
15. Chương 15: Đến Nhà	12
16. Chương 16: Suy Nghĩ Thần Thờ	13
17. Chương 17: Không Hứng Thú	14
18. Chương 18: Trịnh Du Du	15
19. Chương 19: Tình Bạn Của Du Du Và Hạ Tước	15
20. Chương 20: Suy Nghĩ	17
21. Chương 21: Dạ Phong	17
22. Chương 22: Tiệc Lớn	19
23. Chương 23: Thay Đổi Cách Nhìn Của Người Khác	19
24. Chương 24: Đông Phương Dương Minh Lo Lắng	20
25. Chương 25: Tôi Không Ưa Cô Ta	20
26. Chương 26: Lý Hiểu Minh	21
27. Chương 27: Kha Triết Toàn Lừa Trịnh Du Du	22
28. Chương 28: Tin Đồn	23
29. Chương 29: Lễ Cưới	24
30. Chương 30: Hẹn Hò	25
31. Chương 31: Hạ Thừa Lâm Đến Nhà Tìm Hạ Nữ Linh?	26
32. Chương 32: Gặp Nạn	27
33. Chương 33: Hạ Tử Hạo Và Lý Hiểu Hiểu	29
34. Chương 34: Đông Phương Dương Minh Đã Hối Hận	30
35. Chương 35: Thách Thức Của Hạ Nữ Linh	32
36. Chương 36: Tin Tức Mới	34
37. Chương 37: Kha Triết Toàn Vì Tình Mà Khốn Khổ?	36
38. Chương 38: Lý Do Của Hạ Nữ Linh	37
39. Chương 39: Chuyện Tình Năm Xưa Của Hạ Thừa Lý	39
40. Chương 40: Vụng Trộm	41

41. Chương 41: Lộ Mặt	43
42. Chương 42: Dạ Phong Trở Lại	45
43. Chương 43: Giải Thích	46
44. Chương 44: Cầu Hôn Đắm Máu	48
45. Chương 45: Kết Cục Hạnh Phúc (hoàn)	50
46. Chương 46: Quay Về Hiện Thực	52
47. Chương 47: Ngoại Truyện 1: Em Gái Nuôi Của Dạ Phong (trong Truyện)	55
48. Chương 48: Ngoại Truyện 2: Nhiếp Thanh Tư Khiêu Khích Hạ Tước	57
49. Chương 49: Ngoại Truyện 3: Hạ Tước Nổi Giận	59

Xuyên Không Kỳ Cục Truyện

Giới thiệu

Hạ Tước tìm mua được một cuốn truyện ngôn tình tình tiết đầy máu chó tên là “Tình yêu bất diệt”. Nữ chính của truyện

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-khong-ki-cuc-truyen>

1. Chương 1: Ta Xuyên Rồi!

“Ừm! Đây là đâu a!”-Hạ Tước giật mình ngồi dậy, khốn khiếp! Là mùi thuốc khử trùng. Nàng là ghét cay ghét đắng mùi này a. Khoan đã, nàng... là đang ở bệnh viện sao? Nhưng... không thể nào, tối qua nàng còn đọc cuốn “Tình Yêu Bất Diệt” đáng chết kia, đọc được một nửa thì đã ngủ mất, làm sao có thể thức dậy liền tại bệnh viện chứ? Đầu óc nàng quay cuồng, rốt cuộc là tại sao? Bỗng một cô y tá bước vào

“Hạ tiểu thư! Cô đã tỉnh! Hạ thiếu gia rất lo cho cô!”

“Hạ thiếu gia? Là ai?”-nàng nhú mày khó hiểu, ai là Hạ thiếu gia chứ?

“Chính là anh trai cô, Hạ Tử Hạo, cô... không nhớ sao?”

“Hạ Tử Hạo sao?”-nàng có chút quen tai, lăm bầm đọc lại.

/A! Chính là tên nam phụ, anh của nữ phụ Hạ Tử Hạo sao? Nhưng... làm sao lại... Khoan đã! Ta... xuyên rồi sao?/-nàng ngẫm nghĩ lại rồi tự mình kết luận.

“Không thể nào!”

“Chuyện gì không thể vậy tiểu thư?”-cô y tá tò mò hỏi

“Ha...ha...ha..không có gì, không có gì!”-nàng cuối cùng nói bản thân mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi mà đuổi nữ y tá kia ra ngoài, bản thân lại còn tự mình ngẫm lại. Theo như trong truyện, Hạ Tước là nữ phụ đáng bị ghét bỏ, muốn hạ độc nữ chính, hại con nữ chính, rồi còn quyến rũ nam nhân, cuối cùng lại bị bắt cóc rồi cưỡng hiếp, chặt xác phi tan, nói chung cái kết của cô ta vô cùng ghê rợn. Mà đáng nói là, cô ta chỉ đơn giản vì 1 tên

cận bã,có mắt như mù Đông Phương Dương Minh mà ngốc nhếch làm trò,khiến người đời cười chê,kẻ khinh bỉ,người ghét bỏ,cuối cùng là bị hồ li tinh chính gốc Hạ Nữ Linh,chị gái nuôi hãm hại,thuê người bắt cóc giết chết rồi tung tin nàng ta theo trai,bỏ vị hôn phu tương lai là Kha Triết Toàn ở lại,hại Hạ lão gia và Hạ phu nhân không chịu nổi đả kích mà lần lượt bệnh tật qua đời,anh trai cô ta sau đó trở thành con rối của Hạ Nữ Linh,cuối cùng cũng ngu ngốc,bị cô ta hại chết,chỉ là...nàng cũng chỉ mới đọc đến đó thôi à,vẫn chỉ biết vậy mà thôi.Đang lạc vào trong suy nghĩ vủa mình nàng bỗng có cảm giác ai đó đang nhìn mình,liền quay lại nhìn...

còn tiếp

2. Chương 2: Đông Phương Dương Minh

Đó là một tên nam nhân ngũ quan xinh đẹp,nét mặt thanh tú,nhưng...dường như đôi mắt của anh ta hơi lạnh lẽo thì phải,là rất ghét bỏ nàng sao?Nàng đang suy nghĩ thì chợt giật mình nhớ ra,tên này là bác sĩ,hắn...chính là Đông Phương Dương Minh.Mà kể ra cũng đáng hận làm sao,tên này là do năm xưa từng học cùng trường với nữ phụ Hạ Tước,sau đó do nàng ta bị ức hiếp,hắn là ra tay che chở,thế là từ đó nàng ta bắt đầu yêu hắn,sau đó còn bị Hạ Nữ Linh lừa gạt bảo làm gì thì làm đó,mặt dày bám theo người ta không buông,để rồi tăng thiện cảm đầu không thấy lại chỉ toàn ác cảm bay theo.Ra trường lớn lên,nàng ta một chút bỏ cuộc cũng không có mà còn ngu ngốc nghe nói hắn thích phụ nữ thành thực,gọi cảm,trưởng thành mà thay đổi từ thiếu nữ năng động,để mền trở thành nữ nhân hư hỏng,mặt dày.Có thể nói,hắn chính là một trong những lí do khiến nàng ta trở thành như ngày hôm nay.Chẳng qua là phải nói,nếu nàng đoán không sai,đây chính là đoạn nữ phụ chạy đến bệnh viện quyền rũ nam chính,cuối cùng không thành lại còn bị hắn ta ngang nhiên,lạnh nhạt quăng xuống hồ nước lạnh tại trung tâm bệnh viện,cuối cùng là nhờ Hạ Tử Hạo,anh trai ruột của nữ phụ,cũng là con rối sau này của nữ chính cứu sống.Chỉ có điều,cô ta đã không chịu nổi,đã để cho nàng nhập vào rồi.Đông Phương Dương Minh lạnh nhạt bước vào nhìn nàng:

“Có chỗ nào không ổn không?”

“Không!”

“Vậy thì tốt,dù sao cũng không nguy hiểm đến tính mạng,có thể nhanh chóng xuất viện”

“Bây giờ chưa được sao?”-nàng cũng lạnh nhạt đáp lại,dù sao thì nàng cũng không phải nữ nhân ngốc nghếch Hạ Tước kia,có thể thấy rõ nàng đối với tên nam nhân này mà nói chính là KHÔNG CÓ HỨNG THÚ!

“Ừm,phải ở lại kiểm tra một lần nữa!”

“Vậy được rồi!Mời Đông Phương bác sĩ ra ngoài,tôi muốn ngủ!”-vừa nói xong nàng liền nằm xuống,thành thật là buồn ngủ,vừa nằm thì cũng vừa ngủ được.Chỉ còn hắn vẫn còn chưa thể hiểu nổi hành động của nữ nhân trên giường này,không phải thường ngày vẫn gọi hắn Đông Phương ca ca sao?Làm sao lại đổi thành Đông Phương bác sĩ rồi chứ?Hắn thực lòng khó chịu,nàng ta là đang chơi trò lạc mền buộc chặt với hắn à,ảo tưởng!Hắn sau đó liền bước ra ngoài còn khinh bỉ một chút đối với nàng hiện tại là ghét bỏ mà đi thẳng...

còn tiếp

3. Chương 3: Nam Thần Hạ Tử Hạo

Ngày thứ 2 đã đến,cuối cùng thì Hạ Tước nàng cũng được xuất viện,lòng còn đặc biệt vui sướng,hôm nay có một hảo soái ca đối nàng sủng nịnh,đối nàng lo lắng đến rước,nhất định đây chính là. . . Hạ Tử Hạo,nam nhân ngu ngốc của nữ chính Hạ Nữ Linh trong truyền thuyết. Trong truyện,tác giả đối với nhân vật này cũng có chút nhân tâm,lúc đầu để hắn sủng nịnh nữ nhi nhỏ Hạ Tước tận trời cao,không để ai ngăn lại,vậy mà cuối cùng lại khiến hắn đối với nữ nhi Hạ Tước vừa thất vọng,vừa đau lòng nhìn nữ nhi nhỏ vì một tên cầu nam mà thay đổi,son phấn,quần áo. Nhiều trích đoạn còn cho thấy hắn là âm thầm bảo vệ nữ nhi nhỏ này khá kĩ,nhưng đến cuối cùng lại là nữ chính Hạ Nữ Linh làm cho điên đại,còn yêu cô ta,trở thành nam nhân của cô ta. Sau khi Hạ Tước mất tích,ba mẹ của nàng ấy dần mất,để lại mọi thứ cho Hạ Tử Hạo,nhưng anh ta lại vì Hạ Nữ Linh,dần dần để các nam nhân khác của ả hãm hại tước mất công ty,cuối cùng cũng có cái kết bị thảm. Đối với nhân vật này,nàng là cảm thông cho hắn. Nàng sẽ thay Hạ Tước giúp hắn,không thể nào để mọi chuyện kết thúc kiểu đó được.

“Tiểu Tước,mau về nhà nào!”-hôm nay tâm tình của Hạ Tử Hạo,mười phần thì chín phần vui,Hạ Tước bé nhỏ của anh không trang điểm,lựa chọn đồ cũng vô cùng năng động,không còn như thường ngày khiến anh chán ngán nữa,cô cũng đã hứa sẽ từ bỏ tên cầu nam Đông Phương Dương Minh đó mà về nhà làm em gái ngoan của anh,anh thật lòng hạnh phúc,cứ như một giấc mơ vậy,khiến anh không muốn tỉnh dậy ngay bây giờ,chắc rằng ba mẹ nếu biết được sẽ vui mừng không kém gì anh. Về nhà,chưa kịp bước vào thì Hạ Tước nàng và Hạ Tử Hạo bỗng nhìn thấy một người chạy ra đó chính là. . . một cô gái xinh đẹp. . .

còn tiếp

4. Chương 4: Nữ Nhân Giả Tạo Hạ Nữ Linh

Hạ Tước à!Em có sao không,chị rất lo cho em!”-đó nhất định không ai khác ngoài nữ chính trong truyền thuyết,Hạ Nữ Linh.Nếu đúng như những gì nàng biết thì trong khi nhân vật Hạ Tước nằm trong phòng cấp cứu,hơi thở liên tục giảm mạnh,xém chút đã mất mạng thì nhân vật nữ chính Hạ Nữ Linh này lại giả vờ đau lòng,khóc lóc còn khuyên nhủ nam phụ ngu ngốc Hạ Tử Hạo không nên trách mắng Hạ Tước nàng,nói nàng còn nhỏ thiếu suy nghĩ,nhưng thực lòng lại là cố gắng nhét thêm vào đầu nam phụ này những suy nghĩ cay độc,đầy chán ghét với nữ phụ Hạ Tước,mong nàng ta sớm chết đi.Hiện tại nàng là không sao quay về,Hạ Nữ Linh theo nguyên gốc truyện viết thì đã khiến nàng cãi nhau với nàng ta,hại nàng bị ba tát một cái,từ đó giận hờn không thèm về nhà,lại cố ý khiến nàng suốt ngày ở bệnh viện quấy rối Đông Phương Dương Minh khiến lời ra tiếng vào,hạ thấp thanh danh nữ nhân nhà Hạ gia.Bản thân ở nhà lại ngầm tố cáo hành động đưa tiền cho con gái của Hạ phu nhân khiến bà trong mắt Hạ lão gia giảm đi một bậc,còn đặc biệt khó chịu với bà.Một bên lại còn giả vờ ngây thơ,quyến rũ thành công Hạ Tử Hạo,khiến hắn mê muội,cuối cùng thật lòng bị ả ta làm cho chán ghét Hạ Tước mà bỏ mặc sống chết của nàng,không quan tâm.Nàng chán ghét,một chút tức giận nhìn:

“Còn không phải rằng trong lòng cô đã sớm mong tôi chết đi,bây giờ không thành,hiện tại đang tức giận nguyên rửa à?ví dụ như”Tiện nhân Hạ Tước,sớm muộn gì mày cũng chết thôi,đúng có mà đắc thắng,hay là”Rồi tao sẽ khiến mày cái gì cũng không còn,đừng nghĩ đến việc còn đứng được ở đây,mạng mày lớn lần này nhưng không lớn hoài đâu!”-nàng đắc ý nhìn gương mặt đang biến sắc của Hạ Nữ Linh,tất nhiên nàng

biết cô ta đang nghĩ gì rồi,vì nàng đã từng đọc qua đoạn hội thoại đầy giả tạo này cơ mà.

“Làm sao cô biết?À ý chị là em làm sao lại nghĩ như vậy?”-cô ta tức giận,nói hớ ra,nhưng khi nhìn thấy Hạ Tử Hạo đang nhìn mình thì liền sửa lại,gọng điệu có chút uất ức,cuối cùng là chảy nước mắt,quả nhiên là nữ chính có khác,cái gì cũng được ưu tiên,ngay cả khóc cũng dễ nữa chứ.Nàng chán ghét không quan tâm đến ả ta nữa mà trực tiếp kéo tay Hạ Tử Hạo vào trong nhà,riêng Hạ Tử Hạo,hắn đã nhìn thấy được một phần nào đó bộ mặt đáng kinh tởm của Hạ Nữ Linh,rõ ràng lúc nghe tin Hạ Tước tính mạng nguy kịch,đang cấp cứu nàng ta lại rất suy sụp,khóc lóc rồi khuyên nhủ hắn,cầu nguyện bình an,vậy mà giờ lại tự bản thân nàng ta nói lên rồi,còn làm hắn xem chút đã nghĩ sẽ cố gắng để ý đến cô em gái nuôi nàng hơn,hiện tại không cần nữa rồi,dù sao thì với sự giả tạo của mình,nàng ta chắc sẽ quyến rũ được nhiều người đàn ông rồi...

5. Chương 5: Gia Đình Của Hạ Tước Thực Tại

Hôm nay nghe tin con gái về nhà,cả Hạ lão gia và Hạ phu nhân liền vui vẻ hủy bỏ tất cả cuộc hẹn của mình mà chạy về nhà ăn cơm với con gái.Nàng vẫn là hiểu rõ,cho dù Hạ Tước ngu ngốc này có hư hỏng đến đâu đi nữa thì trong lòng của người làm ba mẹ vẫn sẽ hướng về phía nàng mà mong chờ nàng quay về với họ,nhưng liền nhắc phải chuyện này,Hạ Tước nàng lại có chút đau lòng muốn khóc,chả là do nàng ở đời thực từ nhỏ đã phải sống với họ hàng,ba mẹ nàng do bị tai nạn mà qua đời,từ đó cuộc đời nàng cũng lênh đênh,trôi nổi.Cô chú,họ hàng,bác dì của nàng đều là dành lấy nàng vì số tài sản mà ba mẹ nàng để lại cho nàng,tất nhiên kể trở thành người giám hộ của nàng cũng sẽ được lợi hổng tháng do ngân hàng theo nguyện vọng của ba mẹ nàng mà đưa ra lo cho nàng ăn học.Chỉ là nàng không được may mắn chút nào cả,nàng không được đi học,trái lại còn phải đi làm để kiếm tiền cho họ,tự nuôi sống bản thân,tự học lóm của người khác,nàng không được ăn ngon mặc đẹp,tất cả những gì đúng ra phải là của nàng lại trở thành của cô em họ bằng tuổi,cũng chính là con gái ruột của chú nàng.Nàng phải ngủ ở một góc của nhà bếp,lạnh lẽo và u ám,trong khi đó cô em họ lại được ngủ trên phòng riêng,mát mẻ,êm ấm,lúc đó nàng vẫn là không đủ sức để chống lại.Còn đáng hận hơn,công ty do chính tay ba mẹ nàng xây dựng lên lại nằm hết trong tay người chú cờ bạc và người thím ham mua sắm,chỉ trong vòng vài năm,đến đúng năm nàng được 18t,công ty liền sụp đổ.Họ liền kéo vào mà sử dụng tiền của ba mẹ nàng để lại,còn chỉ có tiêu chứ không làm thêm,kết quả số tiền đúng ra sẽ để làm của hồi môn của nàng cũng bị lấy mất.Nàng khônh còn giá trị lợi dụng,họ liền lấy tuổi thanh xuân mới nở của nàng ra đem bán,tất nhiên cuối cùng lại bị nàng hại lại,đem con gái mới chớm nở của họ ra bán cho đàn ông,vì lúc đó nàng đã có chỗ dựa rồi,là một nam nhân mà theo nàng nhớ,nàng rất yêu hắn...Chỉ là hiện tại có chút vấn đề,khi xuyên vào truyện,ngoài nội dung truyện và cuộc đời lặt vặt của mình,nàng hoàn toàn không nhớ nổi khuôn mặt của họ,lúc nào cũng không thấy được mặt,rốt cuộc ai trong truyện này sẽ là chỗ dựa cuối cùng của nàng?...

6. Chương 6: Gia Đình

Gia đình họ Hạ cuối cùng cũng về đủ,bọn họ vui vẻ cùng nhau ngồi lại ăn,tất nhiên lý do là nhờ sự có mặt của Hạ Tước nàng.Nàng thực lòng quá hạnh phúc,bản thân liền chạy đến ôm chặt lấy Hạ cha,Hạ mẹ mà khóc,quả thực là vô cùng bi thương,ủy khuất.Hạ cha,Hạ mẹ nghe con gái khóc nức nở như vậy vô cùng lo lắng ôm chặt lấy nàng,còn sợ nàng ra ngoài bị ức hiếp,muốn thay nàng trừng trị kẻ nào khiến nàng ra nông nổi này,nàng cuối cùng cũng chỉ mỉm cười nói nàng nhớ họ,tuy rằng nàng là đang lợi dụng thân thể của Hạ Tước này để mua lấy ba mẹ hư không này,nhưng nàng cũng hiểu rõ,đây cũng chính là tâm tư của Hạ Tước lâu nay muốn nói.Thật ra trong truyện gốc,Hạ Tước về nhà rất đúng lúc,khi đó là ngày nữ chính Hạ Nữ Linh đã nấu ăn do biết Hạ cha sẽ về dùng bữa,muốn tỏ ra bản thân hiền lành đảm đang,biết lo nghĩ hơn so với nữ phụ tô son trét phấn,điều này đã khiến bữa cơm trưa vô cùng u ám,đã vậy,nàng ta còn diễn kịch như bản thân bị Hạ gia đối đãi không thua gì người làm,phải cùng người làm ăn uống.Khiến Hạ mẹ bị khiến

trách là phân biệt con nuôi,con ruột,không quan tâm đến Hạ Nữ Linh,suốt ngày cảm cúi lo lắng cho kẻ không ra gì là Hạ Tước,câu nói này đã khiến nàng cãi nhau với Hạ cha,Hạ Nữ Linh lại giả vờ muốn hòa giải nhưng những câu nói ra ngoài êm tai,trong ẩn ý,nói thẳng ra chính là Hạ Tước mê trai,ra ngoài từ lâu đã trở nên hư hỏng nên về nhà mới không biết ăn nói đến vậy,sau đó khi bị Hạ Tước chỉnh một câu,cô ả liền khóc lóc,Hạ cha cảm thấy tức giận liền tát Hạ Tước một cái,thăng tay đuổi đi.Nghĩ đến nàng vẫn là cảm thấy Hạ Nữ Linh là quá tốt số,rõ là nam chính yêu cô ta,các nam phụ đều yêu cô ta,Hạ ba lo lắng cho cô ta,Hạ mẹ cũng đối cô ta xem như con nhà mình,vậy lý do gì đã khiến cô ta đối với nữ nhi nhà họ Hạ ghét bỏ đến mức hãm hại nàng ấy,hại cả những người yêu thương cô ta chứ,thật không đúng cho lắm.Nhưng đó không quan trọng,hiện tại nàng chính là muốn chính chết Hạ Nữ Linh,bản thân sẽ đòi lại công bằng cho Hạ Tước...

7. Chương 7: Bữa Cơm Khó Xử Của Hạ Nữ Linh

“Thôi,chúng ta vào ăn cơm nào!”-Hạ Tử Hạo lúc này liền lên tiếng kéo nàng ngồi bên cạnh anh,vô cùng yêu thương,mỉm cười với nàng.Đúng lúc Hạ Nữ Linh cũng đi ngang qua,nhìn thấy cả gia đình chuẩn bị vào ăn thì liền hiền lành lên tiếng

“Cha mẹ mới về ạ!”

“Vào ăn cùng đi con!”-Hạ mẹ mỉm cười đối với đứa con nuôi này cũng vô cùng yêu thương,chưa hề ghét bỏ nàng ta chút nào.Hạ Nữ Linh trong lòng vô cùng vui mừng

“Dạ,không cần ạ,con sẽ ăn cùng người làm!”-nàng ta giả vờ nói

“Chị làm vậy là để người ta nhìn vào nói Hạ gia phân biệt đối xử,để chị chịu ủy khuất đấy à?”-lúc này nàng liền lên tiếng.Đúng theo kế hoạch,Hạ Nữ Linh đứng ra đã được Hạ cha,Hạ mẹ yêu thương thêm phần nào đó.Cuối cùng chỉ sau câu nói của nàng,ả liền trở thành kẻ không hiểu chuyện,còn khiến không khí gia đình thêm phần ảm đạm.Hạ Nữ Linh là một cô gái mưu mô,xảo quyết,lại còn thông minh,giỏi diễn kịch,hiện tại lại bị nữ phụ Hạ Tước vạch trần,nếu nàng bước vào ăn cùng thì không phải phép,xuống ăn bên dưới bếp lại càng sai lầm,bị Hạ Tước lần này dồn vào thế bí,ả sẽ bỏ qua?Nàng cho rằng sẽ không,nhưng đã sao chứ?Nàng không sợ ả.Bữa ăn vẫn được tiếp tục,mọi người dần quên mất sự hiện diện vốn có của Hạ Nữ Linh mà dồn về phía nàng,vui vẻ gấp thức ăn,nói chuyện với nàng.Sau bữa ăn,nàng xin phép mọi người cùng Hạ Nữ Linh và Hạ Tử Hạo đi dạo phố.Cả ba đi được một lúc thì điện thoại của Hạ Tử Hạo reng lên:

“A lô!hả?Được,tôi sẽ đến ngay!”-Hạ Tử Hạo nhanh chóng dặn dò nàng lát nữa sẽ đến đón rồi bản thân liền rời đi,để lại hai nhân vật nữ đáng ra không nên ở gần nhau

“Lý do mà quay về là gì?”-cuối cùng ả cũng lên tiếng.

8. Chương 8: Hạ Tước Đã Thay Đổi?

Tình tiết trong câu truyện ngày dường như càng thay đổi. Nàng đã nhìn rõ điều này, cuối cùng thì Hạ Nữ Linh sớm đã tháo bỏ lớp mặt nạ giả tạo trước mặt nữ phụ Hạ Tước rồi, thật là nhanh hơn dự tính. Nàng cũng chỉ nhẹ nhàng liếc nhìn nữ nhân bên cạnh, nhìn kĩ thì nàng ta quả nhiên là nhan sắc tuyệt mỹ, lại còn học giỏi, thông minh đáng ra nàng ta đã nhanh chóng tìm được một nam nhân giàu có hết lòng vì nàng ta để nàng ta dựa dẫm, tại sao còn phải đứng nơi đây dây dưa không dứt với nhiều người như vậy? Phải chăng là do lòng tham vô đáy? Nàng nghĩ đến đây liền cảm thấy Hạ Nữ Linh thật sự đáng ghét bỏ, nhếch môi một cái rồi lên tiếng, lạnh lẽo liếc mắt:

“Ngăn kẻ không biết điều làm việc xấu!”

“Mày cho rằng mày hơn tao sao? Thứ không ra gì, chỉ biết quyến rũ đàn ông!”

Chát-nàng cuối cùng cũng tát Hạ Nữ Linh một cái, chỉ có điều thâm tâm nàng không có ý muốn đó mà là Hạ Tước thật sự muốn như vậy. Đúng vậy, thân thể này đang theo cảm giác của chủ nhân nó mà hành động, có lẽ chính cả Hạ Tước cũng từ lâu đã biết rõ con người của nữ chính nhưng không nói. Hạ Nữ Linh trên đôi mắt còn có chút bàng hoàng, từ nhỏ đến giờ Hạ Tước tuyệt đối nghe lời, chưa từng làm tổn hại đến nàng ta, tại sao bây giờ lại phản nàng? Nhất định phải có nguyên do.

“Mày dám!”-Hạ Nữ Linh tức giận định tát lại, nào ngờ nàng lại nhanh nhẹn giữ được tay nàng ta, ghét bỏ nói:

“Có gì không dám! Ra vẻ thanh cao, cuối cùng cũng chỉ là cóc ghẻ muốn trở thành thiên nga, rác rưởi mà đua đòi là công chúa, tao ghét nhất loại thâm độc, vì mình hại người như mày, cổ mà sống cho phải phép đi!”-nói rồi, nàng thả tay làm Hạ Nữ Linh kia té ngã, bản thân khinh bỉ bỏ đi, nàng muốn đi một mình. Hạ Nữ Linh nhìn theo bóng lưng dần khuất của Hạ Tước mà tức giận đứng lên, Hạ Tước này tại sao lại thay đổi nhiều như vậy? Cả lực cũng mạnh hơn bình thường, còn không đi làm cái đuôi lúc nào cũng bám theo Đông Phương Dương Minh nữa mà lại ở nhà phá hoại kế hoạch của ả. Thật tức chết mà...

9. Chương 9: Nam Nhân Bí Ẩn

Một mình đi dạo, lòng nàng lại có chút nặng trĩu, lúc này đây nàng là đang biểu hiện theo tâm tư của Hạ Tước thật, nàng có thể nhìn thấy được những kí ức hạnh phúc khi Hạ Tước và Hạ Nữ Linh vui đùa cùng nhau, họ...đã từng vì đôi phương làm rất nhiều chuyện. Tại sao lại dẫn đến sự việc này? Nàng không hiểu sao lại khóc, nàng nhẹ nhàng tự nhủ:

“Hạ Tước tiểu thư, xin cô hãy yên tâm, tôi sẽ giúp cô bảo vệ những gì cô yêu quý”-cuối cùng nàng đã hứa hẹn với chính thân thể này. Cứ bước đi như vậy, nàng không biết từ bao giờ đã lạc vào một bản nhạc du dương của đàn vĩ cầm, theo tiếng nhạc ấy, nàng tìm thấy giữa một đám đông là một ban nhạc. Bản nhạc này đã khiến nàng vui lên hẳn. Một lúc sau, trong ban nhạc xuất hiện một nam nhân đeo mặt nạ, mặt sơ mi trắng và quần âu giản dị bước ra, kéo nàng hòa vào tiết tấu của bản nhạc ấy, tất cả mọi người đều phải ngược nhìn và cảm thán vẻ đẹp bay bổng trước mắt. Bản nhạc kết thúc cũng là lúc mọi người đều tản ra, nàng mỉm cười, chào tạm biệt nam nhân kia:

“Tiểu thư tên họ là gì?”-nam nhân kia lên tiếng

“Tôi họ Hạ,Hạ Tước!”-nàng lại mỉm cười rồi vui vẻ đi mất.Lúc này nam nhân kia tháo bỏ lớp mặt nạ xuống,tiến đến một chiếc xe sang trọng,bước vào.Lúc này một người đàn ông mặc áo vest chạy đến:

“Chủ tịch,ngài cần gì ạ?”

“Hạ Tước,tìm thông tin về nữ nhân đó cho tôi!”

“Vâng!”-sau đó,nam nhân đó một mình ngồi trong xe mà ngẫm nghĩ,lúc này từ trong xe,anh đã nhìn thấy có một cô gái xinh đẹp đang khóc,lại đi một mình,rõ ràng là rất cô đơn,không hiểu tại sao anh lại muốn giúp cô,liền nhờ ban nhạc giúp,cô ấy thật sự rất vui khi nghe bản nhạc ấy,cũng mỉm cười với anh,cho anh biết tên,anh thật lòng muốn làm quen với cô ấy...

10. Chương 10: Đi Làm

Hạ Tước nàng là một con người tự lập,đặc biệt là sau những chuỗi ngày kinh khủng cùng với gia đình ngoài đời thật,nàng đã trở nên sợ hãi từ gia đình khủng khiếp.Điều này đã khiến Hạ Tước tự mình lo cho mình,nàng không thích dựa dẫm quá nhiều vào người khác.Nhiều người cho rằng Hạ Tước chính là một kẻ máu lạnh,không có tình người,nhưng thật ra không ai biết rằng Hạ Tước đơn giản chỉ là phụ nữ,nàng cũng rất yếu đuối.Bây giờ vào truyện,Hạ Tước lại cảm thấy ganh tị với thân thể này rất nhiều.Từ nhỏ,cô ấy đã được Hạ ba,Hạ mẹ và anh trai cưng chiều,yêu thương,sau này còn có thêm một chị gái biết trò chuyện,tâm sự.Tính tình từ nhỏ đã được dạy bảo,theo một khuôn phép tuy nghiêm khắc nhưng không gò bó,ép buộc.Muốn gì sẽ được đó,có thể đua đòi,bạn bè,ngay cả học tập cũng được chọn lựa tốt nhất,đi đến trường bằng xe sang nhất.Được học đàn,học hát nếu thích,hoàn toàn không ép buộc bất cứ điều gì.Cô nàng này quả nhiên đã sống tốt quá rồi.Nàng càng nghĩ,càng khó chịu,nàng muốn tự mình nuôi sống bản thân,nhất định nàng phải đi xin việc làm thôi.Nghĩ thế nào là làm thế đó,Hạ Tước liền mong muốn xin vào làm tại Tập Đoàn Hạ Thị,đầu tiên phải đi“mua chuộc”tổng giám đốc trước cái đã:

“Ây da,Tử Hạo ca ca à,anh cho em đi làm đi mà!”

“Nhưng mà hiện tại bên anh không cần thêm người,vả lại cũng không nhận thực tập sinh,làm sao Tiểu Tước vào làm được!”-Hạ Tử Hạo mỉm cười lên tiếng,Hạ Thị là một trong 3 tập đoàn cường thịnh nhất hiện nay tại thành phố S,vì tập đoàn chỉ cần nhân tài nên không nhận thực tập sinh mà chỉ nhận những kẻ có kinh nghiệm,tài cao và bằng cấp cao nhất.Đối với đứa em gái này,Hạ Tử Hạo có phần hơi ái ngại,nếu tự dưng Hạ Tước có mặt tại công ty nhưng lại chẳng biết làm gì thì chẳng khác nào nói anh đây thiên vị.Hạ Tử Hạo sau một thời gian suy nghĩ liền lên tiếng:

“Vậy nếu làm tại nơi khác thì sao?”

“Ví dụ?”

“Như tập đoàn Dạ Phong, đối tác làm ăn của chúng ta?”-Anh cuối cùng đã quyết định sẽ giao em gái mình cho bạn thân giúp đỡ.

“Được, em đồng ý!”

“Vậy ngày mai chúng ta sẽ sang đó. Bây giờ anh sẽ thông báo cho bạn của anh biết.”

“Cảm ơn anh!”-nàng hiện tại tự dưng vui vẻ, cuối cùng thì nàng cũng được đi làm rồi à. Bỗng nhiên...

Bính....booong....-tiếng chuông nhà reo lên.

11. Chương 11: Kha Triết Toàn

Hôm nay thật ra chính là ngày nghỉ, chính vì vậy mà Hạ Tử Hạo mới có dịp ở nhà cùng em gái nhỏ, hiện tại lại bị người khác làm phiền. Anh tức giận ra mở cửa, bây giờ người làm đều có việc bận khó lòng mà nghe được chuông cửa để ra mở, anh đành tự thân vận động, ra mở cửa:

“Triết Toàn? Cậu đến đây làm gì?”

“Em đến tìm Hạ Tước!”

“Ai đến tìm tôi?”-nàng từ trong nhà bước ra, nghe ai đó có nhắc đến tên mình liền chạy ra hỏi. Bước ra đến cửa, nàng liền gặp một nam nhân trẻ tuổi, ánh mắt có màu tím nhạt, quả nhiên là màu mắt hiếm thấy a. Gương mặt lại thanh tú, trắng trẻo, thân hình cao ráo nhưng cũng vô cùng khỏe mạnh, theo tâm trí hiện tại đã cho nàng biết người trước mắt chính là vị hôn thê của nữ phụ Hạ Tước, Kha Triết Toàn. Đây cũng là một trong những nam nhân đã bị nữ chính Hạ Nữ Linh quyến rũ. Kha Triết Toàn là thanh mai trúc mã của Hạ Tước, từ nhỏ anh đã định bán thân sẽ cưới Hạ Tước, ép nàng gả cho mình. Nhưng cho đến khi lên cấp ba, Hạ Tước đột nhiên thay đổi đến chóng mặt, cả ngày ở trường anh toàn chỉ nghe đến những tin đồn hư hỏng của cô, tuy rằng trong lòng vẫn còn vương tình, trong tim vẫn còn ghi nhớ hình dáng đơn thuần ngày nào của một nữ sinh Hạ Tước, nhưng đến cuối cùng lại chính là Kha Triết Toàn tự mình đến hủy hôn, cả Kha ba Kha mẹ đều không hay biết đến chuyện này. Theo truyện, đúng là cảnh này Hạ Tước có về nhà, nhưng là với ý định lấy đồ và nấu thức ăn cho Đông Phương Dương Minh kia. Sau đó, Kha Triết Toàn hoàn toàn dập tắt hy vọng khi thấy Hạ Tước đưa đôi mặc đồ hở hang lại trang điểm sắc sảo. Tuy rằng cuối cùng Hạ Tước vẫn chưa suy nghĩ kĩ nên không biết phải hủy hôn hay không, Kha Triết Toàn vì vậy mà phải về nhà nhưng vừa ra đến cửa thì va phải Hạ Nữ Linh vừa đi mua thức ăn về, theo bản năng, anh ôm được Hạ Nữ Linh lại, giúp cô ta không bị té. Hai người sau đó hay gặp nhau hơn, sinh ra tình cảm, lén lút Hạ Tước làm chuyện xằng bậy. Về sau còn vì một lời nói của Hạ Nữ Linh mà hại Hạ Tước gặp tai nạn giao thông, xém chút mất mạng. Nàng đối với tên này đã có chút đề phòng.

12. Chương 12: Khâm Phục

Riêng bản thân Kha Triết Toàn lại có một hướng suy nghĩ khác, anh có chút lạ mắt và bàng hoàng vì hình ảnh của nữ nhân trước mặt.

Chẳng phải Hạ Tước lúc trước mà anh gặp là son môi đậm nhạt, trang điểm dày cộm, thân hình uốn éo, kinh tởm, tại sao bây giờ lại trở thành cô nàng trẻ trung, năng động lại tươi tắn xinh đẹp đến như vậy? Kha Triết Toàn anh lại không nỡ mở miệng từ hôn, anh vẫn là yêu thích vẻ đẹp đơn thuần này của Tiểu Hạ Tước.

Bước vào phòng khách của Hạ Gia, Kha Triết Toàn ậm ừ không nói lên lời, anh đang tìm lý do biện hộ cho bản thân vì sao lại đến đây.

Hạ Tước nàng đã nhìn rõ, Kha Triết Toàn so với trong truyện dường như có chút kì lạ, chẳng phải là đến từ hôn sao? Tại sao bây giờ lại không nói lời nào? Cả Hạ Tử Hạo cũng im lặng, vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng, có lẽ anh hiểu rõ Kha Triết Toàn đến đây làm gì, anh...

rất sợ em gái mình sẽ buồn.

Chiếm ngự thân thể này của Hạ Tước thật đã khiến nàng nhìn thấy được một con người vô cùng tuyệt đẹp, Hạ Tước quả nhiên ngày càng khiến nàng thêm phần ngạc nhiên, tuy là con cái nhà giàu nhưng Hạ Tước lại không có thói hung hăng, chảnh chọe, đua đòi, cô sống nhìn vậy nhưng thật ra lại rất khép kín.

Nàng nhận thấy được nỗi cô đơn trong thân thể người con gái trẻ tuổi này, cũng đã nhìn thấy những đoạn kí ức đau thương xen lẫn đẹp đẽ của cô ấy.

Đối với thanh mai trúc mã Kha Triết Toàn này, Hạ Tước lại có chút vương vấn nét tình, lại thêm phần hối lỗi, rõ ràng cô biết bản thân cũng chỉ gả được cho anh, rõ ràng cũng đã thích anh, vậy mà cuối cùng chỉ vì sự chen ngang của Hạ Nữ Linh và Đông Phương Dương Minh mà thay đổi tất cả, bọn họ nếu yêu nhau sâu đậm hơn một chút thì đã không thể nào xảy ra sự việc như thế này rồi.

Hạ Tước hiểu rõ, Kha Triết Toàn đến đây làm gì, vậy mà bản thân vẫn cứ tự dối lòng, cũng tự mình ép bản thân phải mạnh mẽ, không được khóc, phải chịu đựng mọi thứ một mình, cũng đã tự ép bản thân hiểu rằng cô là người sai nên không được phép có ý kiến trong chuyện mà Kha Triết Toàn đã quyết định.

Hạ Tước nếu nàng đoán không sai thì đã từ lâu biết hết mọi chuyện, từ việc của Hạ Nữ Linh cho đến những chuyện khác, nhưng cô ấy lại quyết định không nói ra.

Nàng thật sự khâm phục cô gái nghị lực này

13. Chương 13: Chồng Sắp Cưới

Mọi chuyện đã không còn như trong bản gốc nữa,Hạ Tước nàng dù sao cũng vô cùng lo lắng,nàng không biết được nhân vật hiện hữu trước mắt đang muốn gì.Chẳng phải là đến để hủy hôn sao?Tại sao bây giờ lại không nói gì nữa chứ?Đúng lúc này,Hạ Tử Hạo lên tiếng:

“Cậu rốt cuộc là muốn gì?”

“Ừm....tôi....không có gì.Chỉ là muốn đến thăm bệnh mà thôi!”

“Thăm bệnh?Cậu cũng đến sớm thật đó!”-cô nhếch môi nói,lạnh lẽo nhìn

“Tớ chỉ là đột nhiên nghe Du Du nói mà thôi!”

“Trịnh Du Du đó cũng quá nhiều chuyện rồi!”-nói đến người này nàng lại càng khinh bỉ cười lạnh.Trịnh Du Du chính là bạn thân của Hạ Tước và Kha Triết Toàn,cô ta là một lòng hướng đến hôn phu và tiền của bạn mình,trong lòng lại còn nguyên rửa thắm vài câu khó nghe đối với Hạ Tước.Chính cô ta là kẻ đã tiếp tay cùng Hạ Nữ Linh hãm hại Hạ Tước,dụ cô đến nơi hẻo lánh,hại cô bị bắt cóc và bị giết chết.Nhưng dù sao đi nữa thì riêng cô ta chẳng phải sao đó cũng đã bị bịt miệng mà diệt khẩu luôn sao?Quả nhiên là kẻ ngốc luôn cho rằng bản thân nguy hiểm.Nàng cảm thấy suy cho cùng,Hạ Nữ Linh đúng là một con rắn lớn.Kha Triết Toàn sau đó cũng chuẩn bị quay về,tất nhiên là nếu về thì sẽ gặp phải Hạ Nữ Linh kia vì thế nàng liền đi theo với lí do tiền anh ta ra cống.Thật đúng như những gì nàng biết,Hạ Nữ Linh và Kha Triết Toàn đã gặp nhau.

“Xin chào!”

“À,chào cậu!”-Hạ Nữ Linh biết rõ kẻ trước mắt là ai liền giả vờ hiền lành mỉm cười với cậu ấy một cái.Nàng lúc này liền khoác lấy cánh tay của cậu mà cười tươi nhìn chị gái:

“Đây là chồng sắp cưới của em,anh ấy tên là Triết Toàn!”

“Ừm.Chị biết mà,em không cần giới thiệu đâu!”-cô ta cũng mỉm cười lại

“Em chỉ là sợ chị không rõ mà thôi!”-lúc này nàng chỉ nhếch môi cười lạnh nói.Trước cổng nhà Hạ gia bỗng dưng có chút không khí lạnh thổi qua.

14. Chương 14: Không Theo Ý Nàng

Sau ngày hôm đó,nàng phát hiện ra Kha Triết Toàn trước sau đã không cùng một người nữa.Anh có vẻ dễ ý và vui vẻ,thân thiết với nàng hơn so với vẻ mặt lạnh lẽo lúc đầu.Điều này có phần tốt đó là đã đúng theo kế hoạch của nàng,giúp Kha Triết Toàn không rơi vào lưới tình của Hạ Nữ Linh,nhưng đồng

thời cũng có phần xấu, bởi vì nàng căn bản không hề để anh ta trong lòng. Theo đúng cốt truyện thì Kha Triết Toàn trước khi đi đến việc từ hôn đã suy nghĩ rõ ràng trong lòng, anh còn nuôi hy vọng, nếu thật lòng có thể thấy được một Hạ Tước mà mình từng quen biết đứng trước mặt, thì cho dù sao này có thể nào, anh cũng một lòng hướng đến cô. Nhưng mà cuối cùng anh lại bị Hạ Tước đẩy vào hố sâu tuyệt vọng, chính lúc đó, người cứu anh chính là Hạ Nữ Linh. Hạ Tước mệt mỏi suy nghĩ, thật là có nhiều chuyện không theo ý nàng một chút nào cả. Nhắc mới nhớ, chẳng phải nàng cùng Hạ Tử Hạo kia phải sang tập đoàn Dạ Phong sao? Bây giờ đã quá tuần, tại sao vẫn chưa có động tĩnh? Nhất định phải đi hỏi xem đã. Nhớ đến đây là giờ ăn tối, nếu đi gọi anh trai xuống dùng bữa, nàng có thể trong lúc cùng nhau đi xuống phòng ăn mà tùy tiện hỏi, dù sao thì chuyện này Hạ Nữ Linh tốt nhất là không được biết, nàng còn không dám chắc đối tác làm ăn này rốt cuộc có phải là nam nhân của ả ta chưa cơ mà. Đợi đến một lúc khi đã chắc chắn rằng Hạ Nữ Linh đã xuống bếp phụ dọn cơm thì nàng mới đi đến phòng tìm Hạ Tử Hạo.

15. Chương 15: Đến Nhà

Bước đến trước cửa phòng làm việc của anh trai, Hạ Tước nhẹ nhàng gõ cửa *cốc...cốc...*

“Là ai?”-bên trong gian phòng của Hạ Tử Hạo phát lên tiếng hỏi, trông giọng nói lại có chút bận rộn, gấp gáp

“Ừm, Tử Hạo ca ca là em!”

“À, Tiểu Hạ Tước!”-ngay sau đó, Hạ Tử Hạo liền mở cửa mỉm cười nhìn em gái nhỏ

“Đã đến giờ ăn rồi, chúng ta xuống nhà thôi. Vả lại em có chuyện cần hỏi anh a!”

“Được. Vừa đi vừa nói!”-ngay sau đó, khi họ đang cùng nhau đi xuống, nàng liền nhanh miệng hỏi rõ

“Rốt cuộc là khi nào em sẽ được nhận việc vậy?”-nàng mỉm cười nhìn anh

“À, chuyện này thật là do anh quên mất, Dạ Phong đang sắp xếp cho em một vị trí làm việc, sau khi xong, công ty sẽ thông báo cho chúng ta!”

“Ừm, ra là như thế!”-nàng cuối cùng cũng nghe được một kết quả tốt đẹp. Nhưng vừa xuống nhà thì chuông cửa lại vang lên, lúc này Hạ ba, Hạ mẹ lại mỉm cười lăm bắm nói:

“A! hai cậu ấy đến rồi!”

“Ai vậy ạ?”-nàng ngu ngơ hỏi

“Người nhà cả thôi!”-Hạ mẹ lúc này đã kêu người ra mở cửa, trong lòng vui vẻ nhìn nàng, khoan đã! Hình như có gì đó không đúng lắm, Hạ Tước nàng bỗng dừng nhớ đến có một chương truyện kể lại lúc cả Đông

Phương Dương Minh và Kha Triết Toàn cùng đến nhà của Hạ Tước dùng bữa. Phải rồi, Đông Phương gia cũng là người có hôn ước với Hạ gia, bởi vì điều này nên mới thúc đẩy Hạ Tước nữ phụ càng muốn quyền rũ được vị hôn phu Đông Phương chưa định rõ hôn thê này. Do cả Kha gia và Đông Phương gia đều có hôn ước với Hạ gia nên họ cho hai vị hôn phu kia có cơ hội tự mình chọn hôn thê. Tuy nói rằng, Hạ Tước khả năng lớn vẫn là trở thành thiếu phu nhân của Kha gia, nhưng cô cũng có thể hy vọng Đông Phương Dương Minh kia chọn mình, dù sao thì chấp nhận hay không là nằm ở cô. Nhưng nàng lại không rõ, nàng cuối cùng sẽ phải chọn ai đây?

16. Chương 16: Suy Nghĩ Thần Thờ

Khác hẳn so với gốc truyện rằng Hạ Tước sẽ vì nghe tin Đông Phương Dương Minh kia đến nhà mà chạy về nhà trang điểm, tô son chào đón hắn, thì nàng lại bình tĩnh, lạnh nhạt chào hỏi cho có lệ với hai vị khách quý này rồi vào bàn ăn ngồi cạnh bên anh trai và đối diện với người chị gái Hạ Nữ Linh của mình. Bàn ăn hôm nay vì có thêm hai người mà có chút thay đổi. Hạ ba thì ngồi tại trung tâm bàn ăn, Hạ mẹ ngồi bên cạnh, tiếp đó là Hạ Tử Hạo, nàng rồi Kha Triết Toàn. Đối diện chính là Đông Phương Dương Minh và Hạ Nữ Linh. Thật là thuận lợi cho ả khi ngồi thẳng thì gặp thức ăn cho kẻ đối diện (Kha Triết Toàn), quay sang thì liền có thể gặp cho tên Dương Minh kia, nàng vậy lại nhếch môi khinh bỉ, không ngờ Hạ Nữ Linh ngày càng trở nên lẳng lơ hẳn ra.

“Tam tiểu thư dạo này thật khó gặp mặt!”-Bỗng dưng Dương Minh kia lên tiếng

“Sao?”-nàng giật mình, quay lên nhìn kẻ vừa nói chuyện

“A...dạo này chúng ta không gặp nhau thường xuyên nữa nhỉ?”-Hắn lại lạnh giọng nói lại một lần nữa

“Ha, chuyện cũng bình thường thôi a! Đông Phương thiếu gia đây là bác sĩ, Hạ Tước lại vô cùng khỏe mạnh, cần gì phải đến thăm bệnh viện chứ? Phải chăng là do dạo này Đông Phương thiếu gia vắng người bệnh trong lòng buồn chán rồi sinh ra hồ đồ?”-nàng nhũm mày hỏi, hắn vẫn giữ nguyên vẻ mặt cũ, vẫn vô cùng uy nghiêm nhìn

“Ây, Tiểu Tước à, em nói chuyện nhỏ nhẹ lại một chút đi! Dù sao đây cũng là khách của chúng ta, em không nên vì chuyện riêng mà nói thành chuyện chung như vậy được!”-Ha, được lắm, không ngờ Hạ Nữ Linh kia lại lên tiếng, chẳng qua đáng ghét ở chỗ đó là ý nghĩa của câu nói vừa rồi a. Rõ ràng đơn giản chỉ là ả đang nhỏ nhẹ khuyên bảo em gái nhưng thực chất là đang nói đến việc nàng vì chút vương vấn tình cảm mà ăn nói khó nghe với khách quý của gia đình, hành động này là quá ích kỷ và thâm độc a!

“Không sao! Tam tiểu thư còn nhỏ!”

“À! Hạ Tước, ngày mai cậu có rãnh không?”-bỗng dưng Triết Toàn kia lại lên tiếng, xóa tan không khí khó chịu lúc đầu mà hỏi

“Có chuyện gì sao?”

“Ngày mai chúng ta cùng nhau đi xem phim đi!”

“Ừm,ý hay,vậy chúng ta cùng đi!”-cũng đã lâu lắm rồi không được đi xem phim,nàng thật lòng muốn đi xem thử phim chiếu rạp trong truyện và ngoài đời khác nhau thế nào a.Bỗng dưng trong lòng nàng suy nghĩ lại một chút,nhất định ngày mai phải đi cùng người đó mới được.Trong lúc suy nghĩ,nàng bắt đầu quên mất mình đang trong bữa ăn mà ngồi thẩn thờ ra đó,gương mặt xinh đẹp không son phấn đó lại ánh lên chút bí ẩn,quyến rũ lòng người.Đông Phương Dương Minh lúc này lại nhíu mày nhìn nữ nhân mơ màng trước mắt,dáng vóc này,quả nhiên có chút mê người dụ hoặc hẳn nha.Cuối cùng khi hoàn hồn trở lại,nàng lại nhìn thấy tên Đông Phương kia đang nhìn mình mà có chút giật mình,đỏ mặt,dù sao nàng cũng là nữ nhân a,làm sao hẳn ta lại có thể thẳng thắn nhìn ngắm thế chứ?

17. Chương 17: Không Hứng Thú

Bữa ăn kết thúc,Hạ ba Hạ mẹ cuối cùng cũng phải vào nghỉ,Hạ Nữ Linh thì lại đi làm thêm,Kha Triết Toàn và Hạ Tử Hạo lại vì có chuyện gấp nên đã đi trước.Bây giờ chỉ còn lại nàng và Đông Phương Dương Minh kia ở lại:

“Nếu không còn gì nữa tôi xin phép lên phòng!”-nàng mỉm cười rồi lịch sự nói

“Tại sao lại như vậy?”

“Hả?”-nàng hơi bất ngờ khi nghe thấy hắn lên tiếng

“Tại sao lại không đến tìm tôi?Lí do gì lại tự dưng ghét tôi như thế?”

“Đông Phương thiếu gia thật biết nói đùa,Hạ Tước đơn giản chỉ là một kẻ nhỏ bé,sao lại dám ghét bỏ anh,tôi chỉ đơn giản là cảm thấy chúng ta không thân thiết đến mức phải biểu hiện ra đâu!”-nàng lúc này cảm thấy cơ thể run một cái lên như đau lòng,muốn trốn tránh.Phải chăng trong lòng của Hạ Tước thật vẫn vương vấn tình cũ?

“Tôi nhớ em!”

“Lí do?”-nàng nhíu mày,không phải Đông Phương Dương Minh vô cùng ghét Hạ Tước sao?Vậy lí do gì đã khiến anh ta nói ra những lời như thế?

“Tôi...”-hắn có chút không hiểu bản thân,thật ra lúc đầu hắn thật sự rất thoải mái khi không còn thấy Hạ Tước kia đến bệnh viện làm phiền nữa,nhưng rồi hai ngày trôi qua, cô vẫn không đến,hắn lại cho rằng cô đang chơi trò lạc mềm buộc chặt với hắn,đợi thêm vài ngày nữa sẽ lại đến,nhưng hắn đã sai.2 tuần trôi qua nhưng hắn lại không thấy cô đến nữa,hắn thật ra lúc ấy đã vô cùng trống vắng,còn có chút cảm giác thiếu thốn và bi thương.Người ta thường nói,con người luôn luôn khó hiểu,có những thứ lúc có không biết giữ,đến mất mới đi tìm,cuối cùng hắn đã hiểu được câu nói đó.Bản thân hắn hôm nay đến Hạ gia dùng cơm thật ra là do ý muốn của mẹ mình,nhưng trong lòng cũng đã nghĩ đến việc sẽ đến đây để tìm người.Bây giờ người

cũng đã thấy rồi,quả nhiên đã thay đổi,Hạ Tước không trang điểm nữa,cũng ăn mặc đơn giản hơn trước và cũng...lạnh nhạt với hắn hơn trước.Từ trước đến giờ vai diễn lạnh nhạt ấy là của hắn,chẳng phải Hạ Tước sẽ lúc nào cũng đi theo hắn sao?Tại sao bây giờ lại thành ra như thế chứ?Hắn thật sự rất nhớ cô.

“Đông Phương thiếu gia xin đừng đùa bỡn tôi nữa,tôi thích anh lâu như vậy cuối cùng thì nhận được cái gì chứ?Sự lạnh nhạt,thờ ơ của anh.Tại sao tôi phải để ý đến chuyện anh nhớ tôi hay không?Khi mà anh và tôi chẳng có chút quan hệ nào cả?Nên nhớ rằng,Hạ Tước lúc trước,người ngu ngốc luôn luôn bám theo anh đó đã bị anh nhả tâm đẩy xuống hồ nước lạnh mà chết rồi!”-nàng lạnh nhạt nói rồi liền muốn xoay người bỏ lên phòng.

“Hừ,em cho rằng em sẽ có thể quên được tôi sao?”

“Sao lại không thể?Anh nên hiểu rằng Hạ Tước tôi hiện tại đối với anh không hề hứng thú!”-nàng lúc này cười khinh bỉ nhìn hắn rồi nhất định lên phòng bỏ lại một nam nhân đang vô cùng ân hận phía dưới nhà.

18. Chương 18: Trịnh Du Du

Sau khi lên phòng ngủ,Hạ Tước nàng liền nhớ đến lời đề nghị của Kha Triết Toàn lúc nãy,trên môi liền xuất hiện một nụ cười tươi trẻ.Nàng nhanh chóng cầm lấy điện thoại và tìm kiếm một dãy số khá quen thuộc,dãy số của Trịnh Du Du:

“A lô,Tiểu Tước,có chuyện gì sao?”

“Đi xem phim chứ?Ngày mai lúc 8h tối,tổ đọị cậu!”

“Được thôi!”-cuối cùng họ lại tắt máy.Trịnh Du Du lúc này khó chịu quay lại với công việc đang dở dang trên bàn của mình.Cô là một nữ giám đốc trẻ tuổi và đầy tài năng của Kha Thị.Bản thân Trịnh Du Du thật sự tuy ghét Hạ Tước nhưng thật ra cũng vô cùng hiền lành tốt bụng.Tất cả mọi thứ đã chấp dứt kể từ khi Hạ Nữ Linh nhồi nhét vào đầu cô những hướng suy nghĩ tiêu cực,độc ác.Lúc trước đây,Hạ Tước và cô là bạn thân,tuy rằng bản thân đã yêu Kha Triết Toàn nhưng vì Hạ Tước và anh có hôn ước nên Du Du đã lặng thầm yêu anh ta.Cho đến khi lên cấp ba,sự xuất hiện của Đông Phương Dương Minh đã làm thay đổi tất cả mọi thứ mà vốn không phải như vậy của bọn họ.Hạ Tước kia ngày càng lãng lơ hờ hững,Triết Toàn thì mệt mỏi,buồn rầu,cô cuối cùng lại ngày càng cảm thấy bản thân so với Hạ Tước thì lại chẳng có gì,tong lòng sinh ra oán trách,ghanh tị,cuối cùng chính cô là người tung tin đồn không hay về Hạ Tước,hại Hạ Tước đã bị ghét bỏ lại càng ngày càng ghét bỏ thêm.Tuy rằng Hạ Tước kia chưa từng biện minh cho mình,nhưng cô cũng không hề thắc mắc lí do là gì.Tốt nghiệp đại học,bọn họ tuy vẫn giữ liên lạc với nhau nhưng sớm đã ít nhìn mặt.Hôm nay Hạ Tước lại gọi điện rủ cô đi xem phim,phải chăng là có chuyện gì rồi sao?

19. Chương 19: Tình Bạn Của Du Du Và Hạ Tước

“Hạ Tước!Mình đến rồi!”-Trịnh Du Du mỉm cười chạy về phía nàng,trong lòng có chút nhận không ra.Từ khi nào Hạ Tước kia lại thay đổi thế này?Còn ăn mặc vô cùng năng động,xinh đẹp nữa chứ!Đường như hiểu

được nổi tò mò của Trịnh Du Du kia,Hạ Tước mỉm cười nói:

“Tớ đã từ bỏ Đông Phương Dương Minh rồi!Bây giờ tớ là tớ,anh ta là anh ta,cậu không cần bắt ngờ như vậy!”

“Vậy là tốt!Hôm nay cậu muốn tớ cùng cậu đi xem phim gì vậy?”

“Không phải là cùng tớ xem phim!”

“Hả?Vậy chứ cùng ai?”-Trịnh Du Du có chút bất ngờ với câu trả lời này

“Là cùng Triết Toàn xem phim!”

“Cậu...cậu...”

“Hôm nay có lẽ tớ cho cậu quá nhiều bất ngờ rồi.Thật ra nếu cậu thật sự thích cậu ấy thì cứ tiến tới đi!Tớ ủng hộ cậu!”-nàng mỉm cười nhẹ nhàng đưa cho Du Du tấm vé xem phim của mình.Bản thân vui vẻ mà nói

“Cậu biết rồi sao?”

“Ừm!Chúng ta là bạn thân mà.Tớ chỉ mong cậu có thể nhanh chóng có kết quả tốt với Triết Toàn mà thôi!À,và lại mẹ cậu dường như mấy năm nay thường bị bệnh đúng không?Tớ có thể giúp đó,đây là toàn bộ những gì tớ có,nó không nhiều nhưng có lẽ sẽ giúp cậu trang trải phần nào,và lại cũng có thể mua sắm chút ít”-Hạ Tước lục lọi trong túi xách rồi đưa một thẻ ATM cho Trịnh Du Du.Nàng hiểu rõ Du Du đối với Hạ Tước vẫn là còn chút lương tâm,dù sao họ cũng là bạn thân.Giúp đỡ được Du Du thì Hạ Tước sẽ vô cùng vui vẻ và được lợi.Một phần là có thể kéo tình bạn đang ở bờ vực này trở lại,vừa khiến Hạ Nữ Linh tính toán sai một bước nữa.Trịnh Du Du trong lòng vô cùng bất ngờ xen lẫn cảm động,cô đã sai khi đánh giá tình bạn này quá thấp.Hạ Tước này mới chính là người mà cô từ quen biết,từng cùng nhau vui chơi,Trịnh Du Du càng nghĩ thì lại nước mắt càng chảy xuống,cuối cùng lại là thành tiếng

“Du Du à,cậu không khỏe sao?”

“Um,không phải!Là tớ thấy có lỗi với cậu.Thật ra năm cấp 3 chính tớ đã cùng chị của cậu tung tin đồn nói cậu này nọ.Cũng chính tớ là người đã khiến Đông Phương Dương Minh và Kha Triết Toàn ghét cậu,tớ...tớ xin lỗi!Hức...hức...Tớ đã rất ghen tị với cậu,những gì cậu có được cũng chính là những gì tớ muốn có.Từ nhỏ ba tớ đã qua đời,mẹ nuôi tớ đến lớn rồi bệnh nặng nhưng tớ lại không có tiền.Thật ra lúc trước tớ quen cậu là do tình bạn,nhưng rồi nó lại trở thành tiền bạc,danh vọng,địa vị và nam nhân.Tớ đã dần quên mất chúng ta là bạn thân.Xin lỗi cậu.Có lẽ cậu ghét tớ lắm đúng không?Hức...hức...”-Trịnh Du Du vô cùng hối lỗi mà đem hết sự tình nói cho nàng biết,chính nàng cũng hiểu rõ Du Du mà Hạ Tước quen biết đã trở lại

“Thật ra thì tớ biết những gì cậu đã làm!”

“Hả?”

“Nhưng mà...tớ vẫn muốn chúng ta cho nhau thêm cơ hội!”

“Tiểu Tước à!Xin lỗi cậu!”-Trịnh Du Du ôm chặt lấy nàng,trong lòng lại vô cùng cảm kích.Đêm nay tuy không biết khi nào thì Triết Toàn đến,nhưng mà sự có mặt của Trịnh Du Du đã làm ấm lòng của hai cô gái tên Hạ Tước...

20. Chương 20: Suy Nghĩ

Một lúc sau,Hạ Tước liền rời đi,lặng lẽ đứng tại góc khuất xem rõ tình hình.Cuối cùng Triết Toàn đã đến,tuy rằng lúc đầu có chút bất ngờ nhưng rồi ngay sau đó anh lại lấy lại bình tĩnh mỉm cười cùng Du Du bước vào rạp chiếu phim.Nàng có chút bất lực mệt mỏi,quay lưng đi theo hướng người đồng đức.Trong lòng nàng là cả một nỗi sầu khó dứt,từ khi xuyên vào truyện đến nay,nàng dường như bắt đầu mất phương hướng vì những gì mình đã chọn,cốt truyện chỉ còn giữ lại những chuỗi sự kiện lớn mà thôi,dường như nó đã bị nàng sửa đổi cả rồi.Mà còn phải lo lắng hơn cả khi nàng thường mơ thấy những giấc đứt đoạn,mơ hồ và ảo diệu,nàng không rõ những người đó là ai,chỉ biết rằng họ rất yêu quý nàng,họ cũng đã cố gắng bảo vệ nàng,nhưng thực lòng mà nói,nàng không hề nhìn thấy được mặt của bọn họ.Thở dài một tiếng,Hạ Tước cứ vậy mà lặng lẽ đi dạo,nàng chỉ là không biết rõ được ngày mai sẽ như thế nào.Sáng hôm sau,Hạ Tước cùng Hạ Tử Hạo đến Dạ Phong một chuyến để đưa nàng vào làm việc:

“Tử Hạo,cậu đến rồi!”-bước vào phòng của chủ tịch,nàng liền tò mò quan sát nam nhân trước mắt,thật sự là một cực phẩm nha!Nàng càng nhìn lại càng bị thu hút,thật lòng tò mò không biết tên nam nhân trước mắt là ai:

“Hạ tiểu thư,tôi là Dạ Phong,chào cô!”-hắn cười nhẹ rồi đưa tay về phía nàng

“Dạ Phong?”

“Ừm!”-nàng chợt có cảm giác kì lạ,nàng không hề nhớ được hoàn cảnh của kẻ này,rốt cuộc hắn đã đảm nhận vai gì trong cuốn truyện này vậy chứ?

21. Chương 21: Dạ Phong

“Thư kí Hạ,cô lấy tập hồ sơ trên bàn cô đến đây!”-tiếng nói nghiêm túc của vị chủ tịch họ Dạ bắt đầu cất lên.Tuy nói bản thân muốn đi làm,nhưng Hạ Tước lại chưa từng nói sẽ làm thư kí riêng cho chủ tịch của một tập đoàn lớn như vậy.Nàng hoàn toàn đã cho rằng mình sẽ đảm nhận chức vụ của một nhân viên cấp thấp của tập đoàn này.Do vậy mà trong lúc lơ đãng suy nghĩ xa xôi,Hạ Tước không hề biết rằng Dạ Phong đang chăm chú nhử mồi nhìn nàng:

“Thư kí Hạ,cô có nghe tôi nói không vậy?”

“Dạ chủ tịch!”-nàng bất chợt giật mình

“Có chuyện gì sao?”

“Thật ra là có”-nàng ngập ngừng nói

”Là chuyện gì?:

“Chủ tịch,tại sao anh lại để tôi đảm nhận chức vụ này?”

“Không thấy xứng đáng sao?”-anh nhếch môi khó hiểu nhìn nàng

“Không xứng!”

“Tại sao?”

“Tôi cho rằng bản thân phải đảm nhận chức nhân viên cấp thấp hoặc sai vật gì đó,tại sao tôi lại trở thành thư kí của anh?”

“Vì chúng ta không phải mới gặp lần đầu,tôi là hiểu tính tình và học lực của cô nên mới không thể để cô thoát khỏi tầm mắt của mình được,nếu như Tử Hạo không nhờ thì tôi cũng không cần thư kí làm gì cả!”

“Chúng ta...từng gặp nhau sao?”

“Đúng vậy!Cô...không nhớ gì sao?Chúng ta đã gặp nhau khá nhiều lần đấy!”

“Anh sẽ nói cho tôi biết chúng ta gặp nhau ở đâu chứ?”

“Tất nhiên là không rồi,bản thân tôi thích nhất là những kẻ có thể tự tìm ra lời giải đáp cho những câu hỏi của bản thân họ!”

“Đã vậy tôi sẽ tự tìm hiểu!”-Hạ Tước mỉm cười rồi quay lại với công việc,cô không hề biết rằng người đàn ông này có rất nhiều bí mật và cô là một trong số đó...

22. Chương 22: Tiệc Lớn

Từ khi Trịnh Du Du và Kha Triết Toàn có ý với nhau đến giờ,họ thường tìm cách gặp nàng rồi rủ đối phương đi cùng,điều này cũng khiến nàng biết được bản thân đã làm đúng,vừa một bước khiến Hạ Nữ Linh mất đi một nam nhân lại vừa mất luôn một kẻ giúp đỡ.

Hạ Tước vì vậy mà vui vẻ hơn bình thường,ở công ty lại càng làm việc hăng hái,siêng năng khiến cho Dạ Phong cũng không còn nghi ngờ nàng nữa mà quay lại giúp đỡ,gần gũi hơn nhiều.

Vài ngày sau đó,tại Hạ gia lại có một buổi tiệc lớn,nghe nói là để đón tiếp nhân vật nào đó từ nước ngoài về nên đặc biệt làm tiệc lớn.

Hạ ba Hạ mẹ vui vẻ,hạnh phúc nắm tay nhau chào đón khách ngoài cổng.

Sau một thời gian suy nghĩ lại,nàng cuối cùng cũng có thể nghĩ ra đó là ai,nếu như nàng không nhớ nhầm thì đây chính là ân nhân lớn của Hạ ba,gia đình họ Lý.

Năm xưa,Hạ ba và Hạ mẹ trong một lần đi leo núi thì không may gặp tai nạn,cuối cùng là nhờ ông Lý và bà Lý giúp đỡ,đưa vào bệnh viện còn hiến máu cho họ mà họ mới có thể sống đến giờ này.

Thật sự thì nhà họ Lý gia giáo rất nghiêm,con cháu trong nhà cũng rất ngoan ngoãn hiểu chuyện,trong đó thì con của ông bà Lý là Lý Hiểu Hiểu và Lý Hiểu Minh chính là nạn nhân của Hạ Nữ Linh kia,chuyện này xảy ra khi Lý Hiểu Hiểu sớm đã phải lòng Hạ Tử Hạo mà bị Hạ Nữ Linh nhiều lần dă kích,dùng lời lẽ có chút mờ ám nói rõ trong lòng Hạ Tử Hạo chỉ có mình cô ta,bên cạnh lại còn tìm cách nói xấu Hạ Tước với Lý Hiểu Minh,khi biết được anh ta có ý với Hạ Tước rồi nhanh chóng lấy được con cờ mạnh trong tay.

Sau này,chị em nhà Lý vì tin lời Hạ Nữ Linh mà một người thì tự tử,một người vì hiểu lầm Hạ gia có liên quan đến cái chết của chị mình mà giúp Hạ Nữ Linh từ từ hại chết công ty của bọn họ,giúp ả ta nhanh một chút đã mổ xẻ được Hạ Thị.

Nàng lúc này lại vô cùng tức giận,phải tìm cách cứu họ ra khỏi cái bẫy này mới được a...

23. Chương 23: Thay Đổi Cách Nhìn Của Người Khác

Hôm nay là một ngày quan trọng đối với ba mẹ Hạ nên Hạ Tước nàng càng phải cố gắng giúp họ chào đón khách.Nàng chỉ mặc đơn giản một bộ váy ngắn phòng màu kem,một màu mà nàng rất thích cùng với mái tóc xoăn nhẹ của mình,cách ăn mặc và cả cách trang điểm của nàng tiểu thư họ Hạ này đã không làm Ba mẹ Hạ thất vọng,họ mỉm cười nhìn nàng còn rất tự tin giới thiệu nàng với mọi người tuy rằng phản ứng của bọn họ có chút không tin lắm bởi những lời đồn đại về nàng do người chị tốt đẹp Hạ Nữ Linh kia ban cho nhưng với những cử chỉ cho thấy một nữ nhân nhà gia giáo thì họ đã hiểu rõ tất cả cũng chỉ là tin đồn thất thiệt vô căn cứ.Hạ Nữ Linh tức giận bỏ đi trong sự vui vẻ và náo nhiệt của bữa tiệc.Nhưng cũng ngay lúc này,nàng lại gặp phải kẻ mà nàng không muốn gặp đó chính là Đồng Phương Dương Minh

“Hạ Tước,em khỏe chứ?”-hắn mỉm cười hỏi....

24. Chương 24: Đông Phương Dương Minh Lo Lắng

Nàng ngược mắt lên nhìn nam nhân mặc vest đen tuyền trước mặt,quả nhiên tên nam nhân này rất biết cách thu hút người nha,hắn vốn có vẻ mặt tuấn tú,thông minh bây giờ lại nhờ bộ lễ phục này mà bảnh bao,nho nhã hơn hẳn.Nàng lịch sự,chỉ mỉm cười một cái rồi lên tiếng:

“Đông Phương thiếu gia,chào mừng anh!”

“Hạ tiểu thư hôm nay thật xinh đẹp!”-hắn cũng cười lại với nàng,bản thân cũng chỉ nói ra vài lời lịch sự,nhưng ánh mắt lại không đơn giản như vậy.Hắn nhớ nàng,rất nhiều.

“Anh quá khen rồi!”-Hạ Tước quan sát được vẻ khác thường của người đàn ông này,nhưng đối với những gì hắn đã từng làm với Hạ Tước,có đáng để nhận được sự tha thứ hay không?Tất nhiên là không rồi.Nàng chuyển dần tầm mắt về phía một nam nhân cao ngạo mặc vest màu đỏ,nhìn khá nổi bật và bắt mắt,đó chính là Dạ Phong,chủ tịch của nàng,từ ngày trở thành thư kí của kẻ bí ẩn và ít nói này nàng càng ngày càng thoải mái mà thư giãn hơn,không còn quá lo nghĩ đến Hạ Nữ Linh nữa,vả lại nàng cũng chẳng có thừa thãi thời gian dành cho cô ta.Thấy được sự mất tập trung của nữ nhân trước mắt,Đông Phương Dương Minh có chút lo lắng với ý nghĩ hiện tại của mình,nàng như vậy mà lạnh nhạt với hắn là do đã phải lòng nam nhân khác?Không thể nào là Kha Triết Toàn được,bởi hắn biết cậu ta đã từ tình địch trở thành bạn của hắn rồi,cậu ta đang hẹn hò với Trịnh Du Du,nhưng ngoài Kha Triết Toàn ra thì còn có nam nhân nào gần gũi với nàng mà hắn không biết chứ?Chuyển dần tầm mắt đến hướng mắt của Hạ Tước,hắn liền nhìn thấy...đối thủ của mình,Dạ Phong...

25. Chương 25: Tôi Không Ủa Cô Ta

Vài năm trước,tại trường cấp 3 Khê Vũ...

“Đông Phương Dương Minh!tôi thách cậu chơi bóng rổ!”-Dạ Phong đưa gương mặt lãnh khốc của mình ra nhìn hắn mà tức giận nói

“Dạ Phong thiếu gia,anh làm gì mà tức giận thế chứ?Tôi không có hứng thú với mấy trò này đâu!”-hắn vui vẻ cười một cái,xoay quanh hai người chính là những nữ sinh hâm mộ 2 người và đàn em theo hai bên.Nhưng dường như hôm nay đã thiếu một người rồi thì phải?Hắn nhíu mày nhìn xung quanh là thiếu nữ sinh mang họ Hạ kia(lúc này Hạ Tước vẫn chưa thay đổi nha!)Bỗng lúc này một kẻ là đàn em của hắn liền ở phía sau nói nhỏ:

“đại ca,hôm nay cô ấy xin nghỉ vì bị bệnh ạ!”

“vậy sao?chẳng thú vị gì cả!còn anh ta?tại sao lại muốn thách đấu vậy?”

“ạ!anh ta vốn là...ừm...người đang hằng ngày tặng hoa và trà sữa cho Hạ Tước đấy ạ!”

“cô ta vẫn nhận sao?”-hắn nhíu mày,chẳng phải cô nàng này rất thích hắn sao?vậy mà ở sau lưng hắn lại có cả nam nhân khác theo đuổi.Được,nếu tên nam nhân này vốn đã muốn cùng hắn thách đấu như vậy thì hắn cũng không cần nữa.Cuối cùng hắn đồng ý,cả hai chơi 3 lần tỷ số thuộc về hắn,Đương Minh vì vậy mà rất vui vẻ,ngạo mạn:

“thế nào?đã vừa lòng cậu chưa?nói cho mà biết nếu chỉ vì một cô gái thanh thuần như Hạ Tước kia mà đấu với tôi thì anh sai rồi,tôi vốn không ưa cô ta,tôi chỉ thích những cô gái thuần phục và mạnh dạn mà thôi!”-tuy rằng lời đó vốn là dùng để ngăn lại những chuyện không nên tiếp tục nhưng hắn lại không ngờ rằng một lời nói của mình đã khiến một cô gái vốn trong sáng và tinh khiết như sương mai thay đổi...

T/g:mọi người ơi!Thật ra dạo gần đây tác giả có một số ý tưởng mới,cảm thấy truyện khá hay nên có ý muốn đăng lên lại không hiểu tại sao truyện mới đăng chỉ hiện lên dòng chữ chờ duyệt,cuối cùng lại bị mất luôn cả truyện đó mà không thấy hiện lên nữa,vậy mình phải làm gì để lấy lại được truyện của mình đây?Xin hãy giúp mình nha!Mình đang cảm thấy rất lo lắng,khó khăn lắm mình mới suy nghĩ được một chương truyện vậy mà cuối cùng nó lại bị mất..

26. Chương 26: Lý Hiểu Minh

Quay lại với buổi tiệc,hắn nhẹ nhàng bước đến trước mặt Dạ Phong mà đưa tay ra có ý chào hỏi,thấy vậy Dạ Phong cũng không nói gì mà đưa tay bắt lại:

“lâu rồi không gặp!”

“đúng là lâu rồi không gặp!”-hắn có chút khó chịu khi nhìn thấy Hạ Tước nhanh chóng đã đi sang đứng cùng với Dạ Phong

“chủ tịch,hôm nay anh rất phong độ nha!”

“cảm ơn cô,Hạ Tước”-bọn họ nhanh chóng lãng quên mất đi sự có mặt của hắn mà tiếp tục trò chuyện vui vẻ,Đồng Phương Dương Minh biết rõ hắn đã thua rồi,Hạ Tước nàng cho dù bây giờ có là hôn thê của hắn hay không thì trái tim của nàng vẫn sẽ không hướng về hắn mà mong chờ nữa.Hắn...lặng lẽ ra về.Lúc này thì Lý Hiểu Hiểu và Lý Hiểu Minh,hai nhân vật quan trọng trong buổi tiệc hôm nay cũng đi đến chào hỏi nàng:

“tiểu thư Hạ Tước,tôi là Lý Hiểu Hiểu,rất vui được biết cô!”

“còn tôi là Lý Hiểu Minh,chào cô!”

“Hạ Tước lấy làm vinh dự khi được quen biết hai vị đây!”-nàng nhẹ nhàng mỉm cười một cái,chính nụ cười

này làm điên đảo mọi nam nhân nhìn thấy nó, bao gồm cả Dạ Phong và Lý Hiểu Minh. Hiểu Hiểu vốn là chị em thân thiết với Hiểu Minh, chỉ cần nhìn biểu cảm và cách đối xử của cậu dành cho cô gái trước mắt, cô đã biết em trai mình đã tìm được cô gái nó muốn tìm, thật ra Lý Hiểu Minh vốn là về nước sớm hơn gia đình 1 năm, anh tự mình mở được một công ty trong nước và làm chủ tịch bí ẩn của công ty đó, cũng chính anh là người nam nhân đeo mặt nạ hôm đó đã cùng với Hạ Tước nhảy một bài tại công viên (xem lại chương: nam nhân bí ẩn nha!), từ ngày gặp được cô anh đã cố gắng tìm ra được tung tích của cô và biết được gia đình hai bên có quen biết nên đã hối thúc gia đình về nước để anh có lý do mà gặp lại được cô. Hạ Tước cũng cảm thấy giọng nói của Hiểu Minh có chút quen thuộc chắc chắn là cô đã gặp anh ở đâu rồi, nhưng là ở đâu chứ?

Trong lúc này, khi mọi người vẫn đang vui vẻ nói chuyện thì ở xa trong một góc tối, Hạ Nữ Linh tức giận mà nắm chặt hai tay lại với nhau làm cho nó ửng đỏ và gần như bật máu:

“Hạ Tước! Tại sao mày luôn luôn giành với tao?”...

27. Chương 27: Kha Triết Toàn Lừa Trịnh Du Du

Sau khi buổi tiệc kết thúc, Hạ Tước liền về phòng mình, trước khi bước vào phòng, nàng đã bị Hạ Nữ Linh chặn đường:

“Có chuyện gì không vậy?” - nàng lạnh nhạt hỏi

“Mày cũng cao tay quá rồi, ngay cả con mèo to béo như Đông Phương Dương Minh mà mày cũng dễ dàng nắm trong tay được, định chơi lạc mềm buộc chặt à?” - Hạ Nữ Linh lộ rõ vẻ mặt của một cô gái toan tính mà khinh bỉ nhìn Hạ Tước

“Đàn ông như anh ta, tao vốn không có hứng thú!” - nàng nhẹ nhàng nói, bản thân vừa định mở cửa phòng thì liền bị ả nắm chặt tay lại

“Mày đừng bày đặt này nọ, lúc trước là đứa nào đeo bám lấy hấn ta, giờ thấy chiêu này không hiệu quả liền làm trò khác chứ gì? Tao nói cho mà biết kẻ mưu mô như mày cho dù có chết anh ta cũng không để ý đến mày!”

”Nếu được như lời mày nói thì tốt quá, tao đã chán hấn ta rồi, hay là tao nhường lại cho mày đó, chẳng phải này giới diễn kịch với đàn ông lắm sao? - nàng nhếch môi khinh bỉ nhìn gương mặt đang tức giận của ả ta mà vui vẻ, đúng lúc này bà Hạ lại gọi cả hai cô con gái của mình bước xuống nhà. Tại phòng khách, ba và anh nàng đã có mặt ở đó, xung quanh chính là Lý gia:

“dạ, mọi người gọi con?” - nàng lại quay về vẻ ngoài hiền lành của mình

“cả gia đình chúng ta cùng ngồi chung với anh chị Lý một chút, mau giới thiệu đi con!” - Hạ mẹ vui vẻ để Hạ Nữ Linh ngồi kế bà Lý và để nàng ngồi kế mình.

“Dạ cháu là Hạ Nữ Linh,cháu là chị của Hạ Tước”

“Ồ,cháu thật xinh đẹp nha!”-bà Lý vui vẻ nói chuyện với Hạ Nữ Linh nhìn vào thì ai mà chẳng biết,bà rất thích cô ta.Hạ Nữ Linh như vậy mà lại đặc ý,thể nhưng ả nào biết rằng phía sau mọi chuyện đang diễn ra ở đây vẫn có ít người hiểu rõ sự việc trước mắt...

Trong lúc đó tại 1 quán bar sang trọng,hắn,Đông Phương Dương Minh đang ngồi uống rượu,bên cạnh là Kha Triết Toàn và Trịnh Du Du

“đừng uống nữa,cậu là bác sĩ đó,làm như không biết mấy thứ này không tốt cho sức khỏe của mình vậy?”-Kha Triết Toàn chỉ biết lắc đầu nhìn tên cuồng rượu trước mắt

“anh ta tại sao lại ra nông nổi này?”-Trịnh Du Du cũng mới đến,cô vừa nhận điện thoại của Kha Triết Toàn thì liền chạy đến,cuối cùng chỉ biết ngồi uống một ly rượu trái cây mà cảm thấy mình vô dụng chẳng biết nên làm gì.

“à,là...là...thất tình đấy mà!”-Kha Triết Toàn có chút ấp úng,thật ra thì chuyện này là do cậu bày ra,cậu muốn nhờ hắn giúp mình đem Trịnh Du Du ra chịu trách nhiệm để gây sức ép cho gia đình cũng như cho Trịnh Du Du,bởi vì gia đình cậu mà Du Du của cậu cũng không đồng ý gả cho cậu nữa.Cuối cùng Trịnh Du Du mới uống xong một ly rượu trái cây mà đã cảm thấy hết sức lực cứ vậy mà để cho Kha Triết Toàn đem đi,trước khi đi cậu còn quay lại cảm ơn hắn một cái.Sau khi cậu bỏ đi,hắn lại ở đó một mình uống rượu,hết cách rồi,không lẽ hắn phải như tên họ Kha này,lừa Hạ Tước của hắn,à không là Hạ Tước thôi,nàng vốn không phải là của hắn mà,không lẽ hắn lại lừa nàng để chiếm đoạt được nàng mà thôi?Càng nghĩ Đông Phương Dương Minh lại càng mệt mỏi..

28. Chương 28: Tin Đồn

Ngày ngày hôm sau đó,tại nhà riêng của Kha Triết Toàn,trên giường ngủ của cậu liền hiện ra 2 cơ thể đang ôm chặt lấy nhau mà ngủ say.Lúc này Trịnh Du Du mới bắt đầu tỉnh giấc,cô nhú mày từ từ tỉnh giấc thì đã cảm nhận được hơi nóng đang phả trên đỉnh đầu mình.Thì ra đó lại chính là Kha Triết Toàn:

“Tại sao lại có thể?Chẳng phải mình và anh ấy tối qua còn đang ở bar sao?Không lẽ mình uống say?Tức lượng của mình từ trước đến giờ cũng khá ổn,tại sao chỉ có một ly rượu trái cây mà đã say ngất?”-từng câu hỏi cứ như vậy mà hiện lên trong đầu Trịnh Du Du,do quá bàng hoàng,cô cuối cùng còn không hề biết rằng người đàn ông kế bên đã tỉnh giấc mà kéo mình nằm xuống:

“anh yêu em Tiểu Du!”

“tại sao chúng ta lại?”

“chuyện này chỉ là do tối qua em uống say thôi!nhưng mà bây giờ đã không còn quan trọng nữa,chúng ta vẫn còn kịch hay phải coi nha!”-Kha Triết Toàn vui vẻ ôm lấy Trịnh Du Du...Cũng sáng hôm đó,Hạ Tước

sau khi xuống nhà đã vừa uống cà phê vừa xem tin tức trên tv:

“vào tối qua khoảng vào lúc 11h đêm,theo như tin tức đã được thông báo,chúng tôi đã đến nhà riêng của vị thiếu gia độc nhất gia tộc Kha,con trai của chủ tịch Kha thị và tình cờ nhìn thấy anh cùng với một cô gái lạ mặt bước vào nhà riêng và không thấy trở ra.Theo một nguồn tin khác anh vốn là người đã có hôn ước,chuyện này rốt cuộc là do lỗi của ai?....”-nghe được tin tức đó,Hạ Tước cũng có chút bất ngờ xen lẫn nghi ngờ,Kha Triết Toàn như vậy mà đơn giản cho người khác biết được nhà riêng của mình hay sao?Ngay cả ba mẹ cậu ta còn không biết lấy gì mà có người truyền tin cho nhà báo?Chỉ có một cách mà thôi à!Đó chính là chủ mưu phía sau chuyện này là Triết Toàn.Dường như không chỉ có Hạ Tước là hiểu chuyện đó,bởi vì chẳng lâu sau đó,Kha Triết Toàn liền có tin rằng sẽ đính hôn với cô gái bí ẩn,còn gia đình cậu cũng đành hủy hôn,xin lỗi và lấy làm tiếc thay khi không thể có con dâu họ Hạ.Rất nhanh sau đó bọn họ lại chuẩn bị làm tiệc cưới tại bãi biển,Hạ Tước liền được mời làm phụ dâu và Đông Phương Dương Minh thì được mời đến làm phụ rể,tất nhiên Hạ Tước cũng không muốn gặp mặt hẳn nhưng nếu là vì bạn mình nàng sẽ cố...

29. Chương 29: Lễ Cưới

Ngày cưới cũng đến,Trịnh Du Du xinh đẹp trong tà áo cưới trắng tinh khiết và quyến rũ đặc biệt.Cả nàng cũng phải ngược nhìn vẻ đẹp này vậy thì làm sao mà Kha Triết Toàn lại không thể cơ chứ:

“Hôm nay cậu rất xinh đẹp Du Du!”

“Cảm ơn cậu,nếu như hôm đó cậu không tạo cơ hội cho tớ và động viên tớ thì có lẽ tớ đã không dám bày tỏ với anh ấy rồi!”-Trịnh Du Du mỉm cười một cái rồi ôm nàng vào lòng,có lẽ cô ấy đang rất hạnh phúc,là con gái ai mà chẳng mong mình sẽ có kết thúc viên mãn bên người mình yêu chứ?Đúng lúc này nàng lại tự dưng nhớ đến vài hình ảnh mơ hồ và lời nói của ai đó:

“Em cũng là phụ nữ!Phụ nữ ai mà chẳng muốn có cái kết viên mãn bên cạnh người mình yêu chứ?Chắc em cũng vậy nhỉ?Thật may cho em khi người mà em yêu đã chuẩn bị xong cho em một cái kết viên mãn rồi này!”-sau đó là nụ cười đầy vui vẻ của một nam nhân,rốt cuộc chuyện này là sao chứ?Tại sao nàng lại bị mất hết kí ức về anh ấy chứ?Đúng lúc này Kha Triết Toàn lại đi vào đòi vợ cũng vừa giúp nàng quay về hiện tại mà không suy nghĩ vẩn vơ nữa.Bước ra bữa tiệc,nàng liền nhanh chóng tìm thấy chủ tịch của mình đang đứng nói chuyện cùng Đông Phương Dương Minh và Lý Hiểu Minh,kế bên là Lý Hiểu Hiểu,Hạ Tử Hạo và Hạ Nữ Linh,tất cả đều có mặt đông đủ cả.Nàng nhẹ nhàng đi đến đứng bên cạnh Dạ Phong,không hiểu vì sao,nhưng nàng rất sợ Hạ Nữ Linh sẽ nhân cơ hội không có mặt nàng mà quyến rũ Dạ Phong,nàng có tư cách gì chứ?Thật là điên rồi!

“Chủ tịch anh đến lâu chưa?”

“Cũng không lâu lắm.À,mà hôm nay em đẹp lắm!”-Dạ Phong vui vẻ thủ thỉ vào tai nàng,anh thật là một người tốt và lịch thiệp.Có lẽ trong lòng nàng đây không nhiều thì ít đã có vương vấn chút tình cảm với Dạ Phong rồi cũng nên.Còn về phía Đông Phương Dương Minh thì nàng hoàn toàn không còn cảm giác gì nữa,có trách là trách anh ta đã đối xử tàn nhẫn và bất công với Hạ Tước quá mức mà thôi.Lý Hiểu Minh thì khác,dù sao thì anh ta cũng chỉ vừa mới quen biết nàng không lâu,nếu thật sự có tình cảm thì có lẽ cũng chỉ là rung động nhất thời,còn có thể làm bạn được.Hôm đó ngày nắng đẹp,Trịnh Du Du cười còn tươi hơn cả hoa hồng cô ấy cầm trên tay,tất cả mọi người đương nhiên rất mau muốn kết hôn nên cho dù là

bạn bên chú rể hay bạn bên cô dâu chỉ cần còn độc thân thì đều muốn dành lấy đóa hoa trên tay của Du. Tất nhiên đây cũng chỉ là một lời may mắn mà thôi, nàng nhất định không tham gia:

“Thật lòng chắc chắn mình sẽ kết hôn nhanh chóng sao?”-Dạ Phong ở kế bên nàng hỏi nhỏ

“Thật ra thì cũng không biết nữa, tôi ngay cả bày tỏ còn không có thì làm gì chứ? Chỉ là trò này tôi vốn không thích!”

“Thì ra là vậy, chúc cô mau chóng bày tỏ với kẻ may mắn đó!”-bỗng từ bên phía bên kia tiếng của MC bắt đầu nói lên

“A! Là Lý tiểu thư và Hạ thiếu gia a! Cùng một lúc luôn nha!”-thì ra lúc này Hạ Tử Hạo chỉ là đang uống rượu thì vô tình thấy bó hóa văng đến, anh chỉ theo phản xạ mà chụp lấy nào ngờ lại chụp vào cả tay của cô gái muốn lấy bó hoa bên cạnh... Lý Hiểu Hiểu, thật ra thì Lý Hiểu Hiểu là không để ý nên mới tạo ra không khí ngượng ngùng này nha. Nàng thì cảm thấy bọn họ rất đẹp đôi, chỉ là nàng không phải không nhìn thấy ánh mắt tức giận của Hạ Nữ Linh, dường như dạo này cô ta khá kín đáo và im lặng nha, thật là hoàn lương không có ý đồ gì nữa sao? Nàng không tin.

30. Chương 30: Hẹn hò

Ngay sau đó nàng cùng Dạ Phong bắt đầu quen nhau, hẹn hò nhau.

Bọn nàng cũng nhanh chóng nói chuyện này với cả nhà của nàng cũng như là ba của Dạ Phong, tuy rằng có hơi bất ngờ nhưng cả Hạ ba, Hạ mẹ và Hạ Tử Hạo đều vui vẻ đồng ý mà chúc phúc cho nàng, ba của Dạ Phong cũng nói rằng ông rất vui vì Dạ Phong đã chọn được một đứa con dâu như nàng, chỉ riêng một mình Hạ Nữ Linh là đố kị cùng ganh ghét mà chẳng thể xen vào câu nào, đến lúc nàng đi lên phòng nghỉ thì Hạ Nữ Linh lại một lần nữa ngăn nàng lại mà nói chuyện:

“Hạ Tước! Mày cố ý cho tao nghe chứ gì? ”- ả ta tức giận chỉ thẳng mặt nàng mà nói

“Ồ! Bị phát hiện rồi! ”- Nàng giả vờ bất ngờ rồi sau đó 1 giây liền thay đổi gương mặt, vui vẻ nhếch môi một cái

“Con khốn, mày cho rằng mày sẽ được kết cục tốt sao?”

“Vậy mày sẽ được hả? Chúng ta đều là những kẻ xấu xa cả thôi, đừng cho rằng bản thân mày là Bạch Liên Hoa nữa (Hoa Sen Trắng: Ở đây có thể hiểu là Hạ Tước đang nói đến sự giả vờ của Hạ Nữ Linh), mày không xứng với hình tượng đó! ”- nói rồi nàng bước vào trong phòng mình, quyết định ngủ bỏ mặc Hạ Nữ Linh thế nào thì tùy. Chỉ còn một mình đứng bên ngoài cửa, Hạ Nữ Linh lại vui vẻ nhếch môi:

“Rồi tao sẽ khiến mày đau khổ thôi!”...

Ngay sau đó nàng cũng đã báo tin mừng này đến Trịnh Du Du và Kha Triết Toàn, bọn họ ai nấy đều vui vẻ chúc mừng cho nàng, thực lòng đã làm nàng rất vui.

Rồi để tránh thêm đau buồn về sau, Hạ Tước cũng đã thông báo đến Lý gia và Đông Phương gia để gỡ bỏ hôn ước của mình, bây giờ đây chỉ còn Hạ Nữ Linh mà thôi.

Về phía báo chí, Hạ Tước rất nhanh đã đứng cùng Dạ Phong trước nhiều người, trước mặt ống kính, máy quay mà cùng nhau tuyên bố rằng bọn họ đang hẹn hò và sẽ nhanh chóng về một nhà. Mọi người ai nấy đều chúc mừng nàng, chỉ mong nàng sẽ được hạnh phúc. Nhưng chỉ sau một năm hẹn hò, nàng và Dạ Phong lại phải bị chia cắt bởi Hạ Nữ Linh...

31. Chương 31: Hạ Thừa Lâm Đến Nhà Tìm Hạ Nữ Linh?

Tự nhớ lại khoảng thời gian mình sống tại nơi thật ảo này, Hạ Tước đang ngồi vẽ tranh lại bất giác thở dài, bây giờ nàng rất không rõ mình nên làm thế nào đây, nàng đã biết được rất nhiều bí mật mà không phải ai cũng có thể biết, à không là chủ cũ thân thể này mới đúng. Rõ ràng cô ấy cái gì cũng biết nhưng không phải cái gì cũng sẽ nói ra, che giấu như vậy cuối cùng lại tự mình hại mình rồi.

Hạ Tước cuối cùng nghi ngờ nhiều quá nên càng ngày càng muốn điều tra hơn. Ngay ngày hôm đó tại nhà nàng lại đón một nhân vật mới nữa - người chú cùng cha khác mẹ với ba Hạ - Hạ Thừa Lâm, ông ta vốn không phải kẻ tốt gì, ngoài mặt thì vui vẻ là vậy, ân cần là vậy nhưng thật ra ông ta bên trong đã để ý đến số tài sản của gia đình nàng cùng hai đứa con gái trưởng thành vô cùng xinh đẹp của ông Hạ đây từ lâu rồi.

Đột nhiên nghe đến nhân vật này trong đầu Hạ Tước nàng chỉ hiện lên những khoảng thời gian thơ ấu của nàng và Hạ Nữ Linh ngu ngốc để người chú này động chạm mà không hề biết, đến khi lớn mới bắt đầu đề phòng, mặc dù chưa mất cái gì cả nhưng thân thể này vẫn bị vấy bẩn rồi, Hạ Tước cũng hơi rùng mình một cái. Nhưng cũng chỉ là Hạ Tước nàng chưa mất cái gì mà thôi chứ Hạ Nữ Linh thì... nàng biết rõ là cái gì cũng không còn, bởi chính chủ nhân của thân thể này vào năm 15 tuổi đã từng kể lại trong nhật ký của mình rằng cô ấy đã thấy Hạ Nữ Linh đã có quan hệ bất chính không lành mạnh với người chú này. Sau đó cô ấy mới bắt đầu điều tra xem chuyện gì đã khiến Hạ Nữ Linh phải làm vậy, từ đó lại càng thêm nhiều tình tiết được cô ấy phát hiện hơn nữa, hôm nay ba mẹ Hạ cùng Hạ Tử Hạo đều không có ở nhà, ông ta đến đây rốt cuộc là mang theo bao nhiêu "Trong sáng" chứ?

"Hạ Tước, lớn quá rồi nhỉ?"

"Vâng, cháu chào chú ạ, ba Hạ giờ không có ở nhà đâu ạ!" - Hạ Tước nàng rất nhanh chóng đã bày lên trên mặt một vẻ đầy miễn cưỡng thân thiết

"Không sao, chú đến đây là để gặp Nữ Linh chỉ con thôi!"

"Chú đến tìm cháu sao?" - đúng lúc này Hạ Nữ Linh có hơi hốt hoảng đi xuống, chắc là lo sợ nàng sẽ phát hiện ra quan hệ của nàng ta với người chú này

“Ồ, hai người thật là thân thiết đi, em thật sự ngưỡng mộ nha! ”- Hạ Tước lạnh nhạt thốt lên mấy lời rồi nhấp chút trà

“Ây, không sao, nếu cháu muốn, chú và cháu cũng có thể thân thiết như vậy! ”- Hạ Thừa Lâm dậm tà nói, ông ta ánh mắt đã rơi lên cơ thể đầy đặn của nàng rồi

“Thôi, chúng ta lên phòng đi, không phải chú đến tìm cháu hay sao? ”- Hạ Nữ Linh liền bày ra lý do kéo ông ta lên phòng mình, Hạ Tước nàng vẫn điềm tĩnh uống trà đợi đến khi bọn họ đã đóng cửa rồi thì mới bắt đầu đi lên, chạy về phòng mình để kích hoạt camera và máy ghi âm mà bản thân đã lén lút gắn trong phòng của Hạ Nữ Linh

“Sẽ có chuyện để xem rồi! ”- Hạ Tước vui vẻ đi tắm, nàng chỉ cần đợi bọn họ làm xong những gì họ muốn làm nữa thôi...

32. Chương 32: Gặp Nạn

Đi tắm rửa sạch sẽ xong, Hạ Tước mới đến bên laptop của mình - nơi kích hoạt camera và ghi âm bên phòng của Hạ Nữ Linh để xem tình hình, nhanh như vậy Hạ Thừa Lâm đã bỏ về, chứng tỏ lần này bọn họ chẳng làm gì cả, nhưng tại sao Hạ Thừa Lâm lại dễ dàng bỏ qua cho Hạ Nữ Linh như vậy chứ? Theo kí ức mà nàng có được, Hạ Thừa Lâm chính là tên cầm thú đáng chết, hẳn ta khác so với cha Hạ quá nhiều, ông ta là một nam nhân vừa biến thái, mưu mô lại vừa độc ác bởi vậy nhất định phải có lý do gì đó có lợi cho ông ta thì ông ta mới dễ dàng bỏ qua cho Hạ Nữ Linh.

Sau đó nàng mới được biết, bọn họ chuẩn bị làm một phi vụ lớn và để trả công cho phi vụ lớn lao đó, Hạ Nữ Linh đã mở miệng dâng nàng cho Hạ Thừa Lâm, thật đáng chết, không ngờ cô ta lại dám to gan đem nàng ra, đột nhiên lúc này nàng mới nhớ đến chuyện nữ phụ Hạ Tước bị bắt cóc, nhất định nó có liên quan đến chuyện này, Hạ Nữ Linh nhất định là muốn vừa hại chết được nàng vừa hại được cả Hạ gia đây mà, nàng phải làm sao mới đúng đây chứ? Nếu không cẩn thận, nhất định nàng sẽ bị hãm hại, nguy cơ cả gia đình này cũng sẽ gặp chuyện theo cái chết của nàng là rất cao.

Ngay hôm đó, Hạ Tước tìm lý do Dạ Phong bệnh, chạy đến biệt thự của anh, cố ý muốn báo tin cho anh:

“Tiểu Tước! Sao em lại đến đây? ”- nhìn thấy nàng đến, Dạ Phong thương nhớ người yêu nên rất vui mừng, cười cười hỏi

“Dạ Phong, sắp có chuyện rồi!”

“Hà? em nói gì vậy?”

“Hạ Nữ Linh... cô ta....”

“Sao vậy? Cô ta... có ý đồ gì sao?”

“Em sợ rằng mục tiêu tiếp theo của cô ta sẽ là em, Hạ Thừa Lâm - chú của em đã cấu kết với cô ta một phi vụ gì đó và em chính là mặt hàng trao đổi lợi ích của bọn họ, em rất sợ, em phải làm sao đây? Rối quá! ”- cô lo lắng kéo Dạ Phong vào bên trong, đóng cửa cẩn thận rồi mới dám nói

“Tiểu Tước, đừng lo, có anh ở đây, em còn lo sao? Dạ Phong của em mãi mãi có thể bảo vệ được em cơ mà! ”- biết nàng đang lo lắng vô cùng, Dạ Phong trấn an, sau đó còn có ý định để Hạ Tước ở lại, nhưng nàng lại sợ Hạ Nữ Linh sẽ có nghi ngờ nên cuối cùng mới quay về nhà bằng cách cho tài xế của Dạ Phong chở về.

Chỉ có một chuyện, có nằm mơ, Hạ Tước cũng không ngờ đến, tối hôm đó, tại căn biệt thự nguy nga của Dạ Phong... đã xảy ra một đám cháy vô cùng lớn, mọi người lúc đó gồm Dạ Phong và người hầu trong căn biệt thự đều đang ngủ say, sự việc xảy ra quá mức bất ngờ, cuối cùng đến khi gọi điện được cho bên chữa cháy thì lửa đã bao trùm căn nhà, mọi người đều dần thoát được, riêng... Dạ Phong là không biết sống chết thế nào, bởi phòng của anh cách biệt với mọi người, đến khi thoát ra, người hầu mới phát hiện cậu chủ không có mặt, nhiều người khóc lóc, cố gắng muốn chạy vào cứu chủ nhưng đều bị lửa chặn lại không vào được trong, bên bộ phận chữa cháy cố gắng lắm mới vào trong được, cuối cùng lại phát hiện được Dạ Phong đã ngất đi ở giữa nhà.

Xe cấp cứu đến, nhanh chóng đưa Dạ Phong vào bệnh viện, cấp cứu cho anh. Đến sáng hôm sau, Hạ Tước mới được biết chuyện. Nàng không màng chuyện nguy hiểm gì nữa, nhanh chóng chạy xe đến bệnh viện, hỏi thăm số phòng của anh rồi lập tức lên phòng anh ngay. Trước phòng bệnh, đám người hầu đều khóc lóc, cậu chủ của bọn họ vẫn chưa tỉnh dậy, chuyện tối qua rốt cuộc cũng vì quá bất cẩn nên họ mới quên mất cậu chủ, vụ cháy đang được làm rõ khiến cho bọn họ nghi ngờ rằng có người đã cố ý hãm hại cậu chủ, nhằm giết hại cậu ấy và khả năng rất lớn là có liên quan đến tiểu thư Hạ này đây.

“Hạ tiểu thư, cô không cho rằng cậu chủ của chúng tôi là do cô hại sao? ”- bà quản gia tức giận hỏi

“Cái.. cái gì chứ? Tôi chưa từng muốn hại anh ấy, tôi yêu anh ấy!”

“Nhưng ai mà biết được có phải là kẻ thù của cô hay không chứ? Hôm qua cô vừa đến nói chuyện với cậu chủ, buổi tối cậu chủ liền... hức... Hạ tiểu thư, cô đừng có giả ngốc nữa, cậu chủ của chúng tôi trước giờ chưa từng hại ai, cậu ấy thương người và chỉ yêu cô, nếu không phải là cô, không lẽ lại nói... là do cậu chủ của chúng tôi tự chuốt lấy? ”- bà ấy không làm lớn nữa, nói xong lại buồn bã khóc tiếp. Lúc này, tài xế của anh mới dẫn nàng vào phòng, nhẹ nhàng kéo cho nàng một cái ghế cạnh giường.

“Tiểu thư đừng buồn, bà ấy là mẹ tôi, bà ấy buồn bực thì nói vậy nhưng thật ra bà ấy rất tốt, bà cũng xem cậu chủ như con mình, cũng xem tiểu thư là vợ của cậu chủ, bà ấy chỉ là trong lúc tức giận mới thế!”

“Tôi hiểu mà! Tôi cũng lo rằng chuyện này có liên quan đến tôi, nếu sự thật là vậy, tôi sẽ một mạng đền một mạng cho mọi người!”

“Tiểu thư đừng nói thế, bọn tôi tin đây chỉ là tai nạn ngoài ý muốn thôi, cô đừng lo quá nhé?”

“Cám ơn anh! ”- xong, tài xế đi ra ngoài, Hạ Tước mới gỡ bỏ nét mặt mạnh mẽ, chưa khóc kia của mình, nhìn thấy anh đang nằm trên người bị băng bó khắp nơi, nhất định rất đau đớn, nước mắt không kìm được mà khóc...

33. Chương 33: Hạ Tử Hạo Và Lý Hiểu Hiểu

Trong lúc bận thân - Dạ Phong đã nằm tại phòng bệnh thì Hạ Tử Hạo lại không thể quay về ngay được, một phần là do công việc ép buộc, phần còn lại cũng là do anh không được thông báo, Hạ Tước sợ rằng nếu thông báo cho anh trai thì Tử Hạo sẽ lập tức quay về, bỏ dở hợp đồng của công ty.

Hiện tại anh đang có mặt tại thành phố B - 1 thành phố hưng thịnh, giàu có bậc nhất đất nước. Đối tác làm ăn lần này của anh là ông chủ của một tập đoàn lớn, chi nhánh chính là ở thành phố B, bởi thế anh mới phải đến đây để kí hợp đồng, lúc này đáng lí ra phải là thư kí của anh đi theo, nhưng do thư kí có chuyện nên đã xin nghỉ, kèm theo là anh đã có bạn đi chung nên Hạ Tử Hạo vốn không cần ai đi cùng nữa và người bạn đó không ai khác chính là Lý Hiểu Hiểu.

Từ sau lần gặp chút sự cố ở tiệc cưới của Kha Triết Toàn và Trịnh Du Du, Lý Hiểu Hiểu và Hạ Tử Hạo bắt đầu mọi thứ bằng một tình bạn, họ quen biết nhau, khi rảnh có thể rủ nhau đi ăn, đi xem phim, dần dần Tử Hạo đã có tình cảm với cô gái họ Lý này, mặc dù không rõ Lý Hiểu Hiểu thì sao, nhưng còn bản thân anh thì đã yêu cô gái này mất rồi, những ngày ở thành phố B, họ luôn đi cùng nhau đến nhiều nơi, ăn được nhiều món ăn mới và học hỏi được rất nhiều thứ lạ, những phút giây bên cạnh nhau ấy cũng đã khiến Lý Hiểu Hiểu có tình cảm lại với Tử Hạo.

Nhưng Hiểu Hiểu vốn xuất thân là tiểu thư danh giá, học thức cao rộng cộng thêm đó chính là bản thân thuộc phái yếu nên cô không muốn tỏ lộ trước, rất mất giá và cũng rất ngại nếu bị từ chối, cả Tử Hạo lẫn Hiểu Hiểu đều cứ để chuyện này tiếp tục như vậy, họ không tiến tới cũng chưa từng nghĩ hoặc là chưa dám lùi xa nhau, bọn họ vốn dĩ là có đôi phương nhưng lại không biết đôi phương có mình hay không.

Lúc này đây, Hạ Nữ Linh chính là người biết rõ nhất Hạ Tử Hạo đã ở cùng ai, đối với một con mồi đã vào tầm ngắm từ lâu, ả ta không thể nào dễ dàng bỏ qua cho con mồi ngon lành này chỉ vì Hạ Tước và Lý Hiểu Hiểu phiền phức này được, trong lòng ả hiểu rõ, Hạ Tử Hạo sẽ khó có thể nào về tay ả, nhưng Kha Triết Toàn đã kết hôn với chính con rồi lâu năm của ả ta là Trịnh Du Du, cùng hợp tác với Hạ Tước đã khiến ả mất đi hai con cờ quan trọng, Đông Phương Dương Minh đã từ lâu không còn hứng thú với thể loại của ả nữa, hẳn ả đã hoàn toàn có cảm tình với Hạ Tước, cả Lý Hiểu Minh - tên nam nhân được ả điều tra kĩ càng là vô cùng giàu có và quyền lực cũng chỉ mê một mình Hạ Tước, hiện tại bạn trai cô ta - Dạ Phong cũng không phải người tầm thường, mọi đàn ông mà cô ta vốn xem như một con cờ không thua không kém đó đều đã về tay của Hạ Tước, hiện tại chỉ còn có đúng một nam nhân này là không thể có cảm tình bất chính với Hạ Tước được mà thôi và ả ta chính là người có thể làm được chuyện đó với vai trò là em gái nuôi, ả ta nhất định còn có thể quyến rũ thành công anh ta, nếu Hạ Tử Hạo quay về phía ả ta, Hạ thị lớn mạnh sẽ về tay ả, lúc đó kế hoạch trả thù sẽ càng mỹ mãn hơn nhiều.

“A lô, Tiểu Linh, có chuyện gì sao?”- lúc này đang ngủ trên giường, Hạ Tử Hạo đột nhiên nhận được cuộc gọi từ Hạ Nữ Linh

“Anh trai, Dạ Phong... Dạ Phong anh ta...”

“Có chuyện gì sao? Cậu ấy thế nào rồi? Em mau nói đi! ”- đúng như kế hoạch của Hạ Nữ Linh, Hạ Tử Hạo vừa nghe thấy tên của bạn mình thì liền khó chịu cùng lo lắng hỏi

“Anh ta gặp tai nạn ă! Nhà của anh ta bốc cháy và hiện tại anh ta vẫn còn hôn mê, Hạ Tước con bé ngày nào cũng đến đó chăm sóc anh ta, cơ thể ốm đi trông thấy, gương mặt cũng hốc hác hơn, em thật sự rất lo!”

“Được rồi, anh sẽ thu xếp mọi chuyện, nhanh chóng quay về! ”- nói xong anh ta liền cúp máy, nhanh chóng dọn dẹp quần áo cùng tài liệu của mình, may mắn rằng những giấy tờ liên quan anh đều đã làm xong, mọi thủ tục kí kết đều đã được thực hiện, nhiệm vụ của anh đến thành phố B cũng đã hết, vốn dĩ anh định để sáng mai mới lên máy bay, nhưng có lẽ ông trời không muốn anh tỏ tình với Lý Hiểu Hiểu vào một đêm trăng tròn, đẹp đẽ này rồi.

Sau nhiều ngày suy nghĩ cuối cùng thì Hạ Tử Hạo cũng dám nghĩ đến việc tỏ tình, vậy mà... không được như mong ước của mình, Hạ Tử Hạo cuối cùng lại phải quay về ngày đúng đêm định tỏ tình, cũng hết cách rồi, Dạ Phong chính là bạn tốt của anh, anh không thể nào đánh mất tình bạn này được, thời gian còn dài, anh nhất định sẽ cầu hôn được với người con gái tuyệt vời ấy.

Lý Hiểu Hiểu nghe tin Hạ Tử Hạo phải về thì cũng nhanh chóng về cùng, cả hai cùng nhau đặt vé rồi tức tốc quay về, máy bay cuối cùng cũng cất cánh, mang theo đôi tình yêu ngọt ngào chưa chớm nở ấy về lại quê hương của họ...

34. Chương 34: Đông Phương Dương Minh Đã Hối Hận

Chỉ mấy tiếng trên máy bay, cuối cùng Hạ Tử Hạo cùng Lý Hiểu Hiểu đã quay về, anh nhanh chóng bắt xe cho cô còn bản thân thì bắt một xe khác chạy đến địa chỉ bệnh viện đã được Hạ Nữ Linh nhắn sang.

Trong khi đó, Hạ Tước đang ngồi chăm sóc Dạ Phong trong bệnh viện, từ ngày anh bất tỉnh nằm ở đây đến tận bây giờ, Hạ Tước chỉ về nhà tắm rửa, thay đồ rồi lại chạy vào với anh, ăn cũng không chịu ăn cho đủ chất, ngủ cũng chỉ ngủ ngồi bên cạnh giường của Dạ Phong, mọi người từ ba mẹ Hạ đến người làm nhà Dạ Phong đều xót thương cho tình yêu của Hạ Tước dành cho Dạ Phong.

Ai mà ngờ rằng cô tiểu thư hôm nào vì nam nhân khác mà thay đổi chính mình, ăn chơi quậy phá hôm nay lại có thể đứng chất vợ hiền như vậy chứ và trong số những người biết chuyện này đó còn có... Đông Phương Dương Minh - bác sĩ của bệnh viện Dạ Phong đang nằm.

Hạ Tước vốn đã không còn quan tâm hay nhớ đến hần nữa, nàng còn không để ý xem bệnh viện này quen với mình đến mức nào, còn không để ý rằng bác sĩ Đông Phương ngày nào nàng theo đuổi đang hiện diện ngay bệnh viện này, vì thế nên hần càng thêm tức giận, ganh tị với sự yêu thương, lo lắng mà Hạ Tước dành cho Dạ Phong.

Nhiều năm về trước, hần từng cho rằng Dạ Phong ngu ngốc yêu thầm cô bé này, một ngày nào đó cũng sẽ hối hận, nhưng không, hiện tại Dạ Phong chẳng những không hối hận mà nhất định còn rất hạnh phúc,

hắn... hắn thì hối hận rồi.

Chịu đựng không được nữa, hắn đổi ca với bác sĩ khám bệnh hằng ngày của Dạ Phong, cốt lõi chính là muốn gặp được Hạ Tước - người mà hắn đã yêu. Hạ Tước thấy hắn bước vào vẫn như vậy, lúc đầu nàng có hơi ngạc nhiên với sự thay đổi này, nhưng ngay sau đó nàng cũng lạnh nhạt không thèm chào hắn một cái đã đi ra ngoài cho hắn khám bệnh, bản thân hắn trong phút chốc cảm thấy mình chẳng khác nào không khí. Khám bệnh xong, hắn trong lòng hơi lo lắng suy nghĩ, mặc dù cơ thể đang dần hồi phục, nhưng nếu quá trình hồi phục này của Dạ Phong cứ chậm rãi, từ từ như vậy, e là... sau này Hạ Tước sẽ còn phải chờ anh ta tỉnh lại dài.

Thương xót cho Hạ Tước, ganh tị với Dạ Phong, Đông Phương Dương Minh chỉ đứng trong phòng thêm một lúc nữa rồi tức giận đi ra, anh nhiu mày nhìn nàng đang ngồi bên ngoài chờ, vừa thấy hắn đi ra thì đứng lên muốn đi vào, không nhận được, hắn lên tiếng hỏi:

“Không nhớ tôi sao?”

“Anh là gì mà tôi phải nhớ anh? ”- nghe hắn hỏi, Hạ Tước trong lòng toàn đau khổ lên tiếng, thành thật đến đáng sợ

“Em không phải rất yêu anh hay sao? Chỉ vì tên nam nhân đó mà bỏ anh?”

“Chẳng phải trong chuyện này nếu tôi cứ mãi theo sau lưng anh thì tôi sẽ là con ngốc hay sao? Con người mà, có nhiều lúc cũng phải khiến chính mình hạnh phúc chứ, theo đuổi một hạnh phúc mờ ảo chi bằng nhận được một hạnh phúc xứng đáng. Anh chính là không xứng để tôi nhớ đến, Đông Phương bác sĩ, cảm ơn anh đã khám bệnh cho CHỒNG TƯƠNG LAI của tôi! ”- sau đó, Hạ Tước tiếp tục xoay lưng vào phòng bệnh, nàng không nói gì và hắn cũng chẳng kịp kéo nàng lại, có lẽ... định mệnh đã sắp đặt hoặc là do hắn đã không biết tận dụng, thượng đế đã cho hắn một cô gái chung tình như vậy nhưng hắn thì lại không đáp trả cô ấy, hiện tại những gì hắn nhận được đều là do hắn ngu ngốc, mù mắt...

Đông Phương Dương Minh buồn bã đi mất, lúc này đây tại một góc khuất, Hạ Nữ Linh đang nghĩ rằng khó chịu, ai cũng biết hôn ước nhà họ Hạ chỉ có 2 cái cho hai cô con gái của gia đình, nhưng Hạ Tước đã có bạn trai, chuẩn bị kết hôn, còn Kha Triết Toàn thì đã kết hôn. Chỉ còn có hôn ước giữa Đông Phương gia và Hạ gia là có hiệu lực, nhìn thực tế hơn chính là nói ả sẽ cùng với Đông Phương Dương Minh kết hôn, vậy mà đến tận bây giờ, Dương Minh hắn ta vẫn còn tình cảm với Hạ Tước, ả sẽ còn hy vọng hay sao?

Cách duy nhất để ả có thể độc chiếm hắn ta, chiếm lấy tài sản Hạ gia, hại chết bọn họ chính là bắt đầu từ Hạ Tước, ả không thể nào bỏ qua cho cô ta thêm một giây phút nào nữa, Hạ Tước không xứng sống trên đời này, sự có mặt của cô ta sẽ là sự chấm dứt mãi mãi của ả nên ả không nhanh chóng ra tay.

Tức giận như vậy, ả nhanh chóng đeo mắt kính đen, quay lưng muốn vào thang máy, lúc này cửa thang máy mở ra, Hạ Tử Hạo ngay lập tức bước ra, do quá gấp gáp, cả hai va vào nhau, Hạ Tử Hạo nhanh chóng đỡ cô gái trước mặt kéo lại, hai người vô tình ôm lấy nhau.

“Hạ... Hạ Nữ Linh? Sao em ở đây? ”- nhanh chóng nhận ra người ở trước mặt, Hạ Tử Hạo ngay lập tức đẩy

ả ta ra, ngạc nhiên hỏi

“À... em định đến thăm Dạ Phong và xem xem Hạ Tước có cần gì không, nhưng khi này có bác sĩ vào khám bệnh, thấy không tiện nên em định đi về, có gì sẽ đến sau! ”- giả vờ thương em gái, Hạ Nữ Linh nhẹ giọng nói vô cùng êm tai

“Chắc bác sĩ cũng đã khám xong rồi, hay chúng ta cùng đến phòng của Dạ Phong nhé, anh muốn thăm cậu ấy!”

“Ồ! Được ạ! ”- ả ta mừng thầm, ngay lập tức đi theo anh, lát nữa ả sẽ tìm lý do hợp lý, sẽ cùng về với Hạ Tử Hạo vậy thì sẽ có thể kéo anh ta về phía ả rồi...

35. Chương 35: Thách Thức Của Hạ Nữ Linh

Bước vào phòng bệnh của Dạ Phong, không khí im ắng đáng sợ, mùi thuốc khử trùng, tiếng máy tit tit và hơi lạnh từ máy lạnh đã làm cho căn phòng lạnh lẽo đến đáng sợ.

Hạ Tước đang lau mặt cho Dạ Phong, không hề phát hiện ra sự xuất hiện của Hạ Nữ Linh và Hạ Tử Hạo.

“Tiểu Tước! ”- Sợ làm em gái giật mình, Hạ Tử Hạo nhẹ giọng kêu nàng

“Ồ? Tử Hạo ca ca, không phải anh còn đang kí hợp đồng với đối tác sao? Tự dưng lại trở về? ”- nàng lo lắng nhìn Hạ Tử Hạo, phát hiện anh ngay cả bộ đồ vest công sở cũng không thay, vừa xuống máy bay liền chạy đến đây. Phía sau còn có Hạ Nữ Linh đang cười khiêu khích nàng, nhất định là cô ta gọi điện cho Hạ Tử Hạo cho anh về rồi

“Là Tiểu Linh báo cho anh biết, hợp đồng cũng đã kí xong lúc sáng rồi, anh định về nhưng vé chỉ có chuyến tối này, mệt quá nên anh định để sáng mai mới về, nghe Tiểu Linh nói vậy, anh không thể ở yên đó được nên về luôn thôi! ”- biết em gái lo lắng cho mình, Hạ Tử Hạo nhanh chóng giải thích, nếu không khéo sẽ hại Hạ Tước và Hạ Nữ Linh cãi nhau mất.

Nghe như vậy nàng mới im lặng không nói gì nữa, ánh mắt vẫn tức giận nhìn Hạ Nữ Linh. May cho cô ta là Hạ Tử Hạo đã kí hợp đồng xong rồi, nếu chưa kí hợp đồng thì sao đây? Chuyện liên quan đến uy tín của công ty như vậy, chỉ cần trong phút chốc vì muốn thăm bạn nhất định Hạ Tử Hạo sẽ quay về, rồi công ty biết ăn nói thế nào đây chứ? Càng nghĩ, nàng lại càng ghét bỏ sự đáng ghét, thâm độc của cô ta hơn.

Sau đó, ngồi với Dạ Phong một lúc, Hạ Tử Hạo cũng phải về nhà, trước khi đi anh cũng quyết định chở Hạ Nữ Linh về cùng, bên cạnh đó còn dặn dò Hạ Tước đàng hoàng, chăm sóc Dạ Phong thật tốt rồi mới về.

Thấy Hạ Tử Hạo đã đi xuống, Hạ Nữ Linh vẫn còn đứng ở lại, chờ anh đã khuất mới nhếch môi quay lưng nhìn nàng:

“Oán trách lắm à? Tao nói cho mà biết, Hạ Tử Hạo và Lý Hiểu Hiểu đừng mong đến được với nhau, anh ta là của tao! Mà mày cũng đừng mong muốn cứu được anh ta, rồi anh ta sẽ là của tao mà thôi! ”- cô ta nhếch môi, nhìn Hạ Tử Hạo vô cùng vui vẻ

“Mày cho là mày làm được?”

“Có gì mà tao không làm được? Em gái, chuẩn bị đi, chuyện này còn dài lắm! ”- Hạ Nữ Linh cười cười rồi bỏ đi, nàng ở lại trong phòng chợt nhớ đến ngày hôm đó, khi nàng đến báo tin với Dạ Phong xong thì tối hôm đó anh liền gặp chuyện, đây sẽ không liên quan đến nhau chứ?

Càng nghĩ nàng lại càng thêm hoảng sợ, Hạ Nữ Linh định làm gì tiếp theo đây?

Trong lúc này, tại Lý gia, Lý Hiểu Hiểu mang theo một trái tim hạnh phúc quay về nhà, đúng lúc này lại gặp em trai Lý Hiểu Minh mới bước xuống xe hơi:

“Ủa chị, chẳng phải sáng mai mới về sao? ”- bất ngờ thấy chị mình, Hiểu Minh liền hỏi

“À, bạn chị có chút chuyện bạn nên về sớm, chị cũng về theo cho vui ấy mà! ”- cả hai cùng nhau vào nhà, toàn bộ hành lí của Lý Hiểu Hiểu để bên ngoài một lúc thì được người làm của Lý gia mang vào.

Hiện tại ba mẹ Lý đều đã đi nghỉ dưỡng ở nước khác, không có ở nhà, căn biệt thự rộng lớn để một mình Hiểu Hiểu ở thì Hiểu Minh không nỡ, bởi vì thế nên cậu mới phải dọn về đây sống cùng chị, nếu tính ra thì cũng đã được 1 tháng rồi.

Tại phòng khách, Lý Hiểu Minh liền kêu người làm một ly sữa nóng cho chị, bản thân ngồi ở ghế sofa bên cạnh, nhún mày cười cười nhìn chị mình:

“Sao vậy? Mặt chị có gì sao? ”- thấy em trai cứ nhìn mình như vậy không thoải mái, Lý Hiểu Hiểu cười hỏi

“Chị có vẻ hạnh phúc quá! Đi với bạn là bạn bè hay bạn trai đây? ”- cậu giỡn với chị mình một chút nào ngờ lại càng phát hiện mặt của Lý Hiểu Hiểu thêm đỏ lên, nhất định là đã thích người nào đó rồi

“Chị... chị... không nói với em nữa! ”- cuối cùng không biết nên nói thật hay nói đùa, Hiểu Hiểu mang cả gương mặt tràn ngập hạnh phúc quay về phòng mình, lúc chạy lên có thấy bác quản gia đem ly sữa từ phòng bếp đi đến, cô cũng nhanh tay cầm ly sữa rồi đi về phòng, không nói thêm gì nữa.

Còn Lý Hiểu Minh thấy lạ quá nên nghi ngờ, gọi điện kêu người điều tra ngay lập tức, cậu cũng không phải là muốn kiểm soát chị gái, nhưng người đàn ông xứng đáng bên cạnh Lý Hiểu Hiểu chị gái cậu không thể là một kẻ tầm thường không có gì nổi bật được.

Tối hôm đó, tại bệnh viện sau khi Hạ Tử Hạo cùng Hạ Nữ Linh đã về được chừng 2 tiếng đồng hồ thì có

một đám đàn ông mặc đồ đen đến bệnh viện và có ý gặp Hạ Tước, thấy bọn họ không nói gì mà tự nhiên đẩy cửa vào phòng bệnh, Hạ Tước nhũn mày nhìn rồi hỏi:

“Có chuyện gì sao?”

“Chúng tôi là người của Kha gia, hiện tại phụ nhân của chúng tôi có vài chuyện phải nói riêng với cô, mong cô hợp tác, cùng chúng tôi đến gặp phụ nhân!” - họ kính cẩn nói khiến nàng cũng chỉ thấy đây là chuyện rất bình thường nên nhanh chóng đồng ý rồi nhờ một tên ở lại canh chừng và bảo vệ Dạ Phong giúp mình, bởi nàng biết người của Trịnh Du Du và Kha Triết Toàn thì sẽ không làm hại mình, vả lại nếu là người của Kha gia thì chỉ cần nhìn vào trang phục và hình xăm nơi bàn tay là biết ngay, do đó là độc quyền của Kha gia nên Hạ Tước mới có thể tin tưởng đi với bọn họ.

Nhưng đến khi ra xe thì nàng đột nhiên bị hai tên đi phía sau khống chế, bịt thuốc mê và rồi bất tỉnh, chúng không nói gì, hành sự rất nhanh chóng, không ai nhìn thấy chúng ra tay, không ai biết rằng Hạ Tước đã bị khống chế, bắt đi, mọi thứ đều êm đẹp...

36. Chương 36: Tin Tức Mới

Trong lúc đó, Đông Phương Dương Minh lại vì muốn âm thầm bảo vệ Hạ Tước mà đổi lịch làm việc của mình, chuyển sang trực ca tối của bệnh viện, trong lúc lo lắng cho nàng, hắn đã đến phòng bệnh của Dạ Phong định lấy lý do khám lại lần cuối cho Dạ Phong để gặp được nàng thì phát hiện có một tên mặc đồ vest đen cùng kính đen đang rút ống thở của Dạ Phong.

Bất ngờ với hành động của tên này cũng như là lo lắng cho sự vắng mặt bất thường của Hạ Tước, Đông Phương Dương Minh liền nhanh chóng đẩy cửa đi vào:

“Này, anh là ai thế? Đang làm gì? Hạ Tước đâu rồi?” - hắn lo lắng đi lại đẩy tên nam nhân đó sang một bên, đi nhanh về phía giường của Dạ Phong để đặt lại ống thở.

Do chủ quan không để ý tên nam nhân nguy hiểm ở phía sau, hắn đã bị tên đó kéo quay người đối diện rồi bị đâm 2 nhát, lực rất mạnh, cửa vào rút ra cũng rất nhanh:

“Chuyện của mình không lo, định lo cho người khác sao? Hả?” - một lần nữa tên đó lại đâm vào

“Hự!” - quá bất ngờ và không kịp trở tay, Đông Phương Dương Minh chỉ biết mơ hồ té xuống, tay ôm lấy khu vực bị đâm, mắt nhìn theo tên nam nhân đó chạy mất.

“Cứu... cứu... cứu người!” - hắn cuối cùng chỉ biết kêu lên vài từ rồi ngất đi, bên cạnh đó, tiếng máy oxy cũng không được hoạt động như bình thường nữa, không gian như lạnh lẽo hơn trăm lần, tiếng Tít..... kéo dài không dứt đoạn đó đã càng làm cho không khí trong phòng thêm phần đáng sợ, âm u...

Sáng ngày hôm sau, Hạ Tử Hạo và cả Hạ gia mới biết tin Dạ Phong đã mất, Đông Phương Dương Minh đang ở trong cơn nguy kịch và... Hạ Tước đã mất tích. Người làm của Dạ Phong tối qua được thông báo liền chạy đến bệnh viện, lúc đó mới biết Hạ Tước đã biến mất, bọn họ đã cố gắng thông báo với Hạ gia, mong họ có thể nhanh chóng cứu Hạ Tước nhưng Hạ gia tối qua tất cả phương tiện liên lạc đều bị phá hủy, không thể tiếp cận với thông tin bên ngoài, cộng thêm vào đó là họ đã bị ai đó đánh thuốc nên ngủ say đến tận sáng, muốn thức dậy cũng không được.

Hạ mẹ vừa nghe được tin này không chịu đựng được đã ngất xỉu, người con gái bà yêu thương nay đã mất tích, người con rể tài giỏi của bà thì đột ngột qua đời, tất cả mọi chuyện xảy ra ngay cùng lúc thế này đúng là khiến một người phụ nữ yếu đuối như bà ấy hoàn toàn không chịu được.

Trong chuyện này đã liên quan đến một số gia tộc nhất định như Hạ gia - Hạ Tước - tam tiểu thư mất tích, Dạ gia - Dạ Phong - thiếu gia độc nhất của gia tộc qua đời, Đông Phương gia - Đông Phương Dương Minh - đại thiếu gia tài năng và quyền lực nhất gia tộc đang trong cơn nguy kịch cùng với đó chính là Kha gia, bởi vì vệ sĩ của Kha gia đã xuất hiện trên camera của bệnh viện và đưa tam tiểu thư Hạ gia đi mất, nhiều tình nghi còn cho rằng một tên áo đen ở lại trong phòng bệnh của Dạ thiếu gia đã tháo ống oxi và đâm 3 nhát vào người của Đông Phương Dương Minh.

Mọi mũi nhọn đều chĩa đến Kha gia, chú bác của Dạ Phong đều đồng loạt về nước, với sự kiện cháu trai duy nhất của họ bị giết hại trong bệnh viện bởi người của Kha gia, bọn họ không thể không về điều tra làm rõ, còn về phía Đông Phương gia cũng không định bỏ qua chuyện này, nếu người của Kha gia không làm rõ, mọi chuyện sẽ không đơn giản như vậy, còn về phía Hạ gia thì im ắng hơn, ba Hạ hiện tại đã liên lạc với cảnh sát để điều tra về vụ việc, bên cạnh đó gia đình Lý gia 4 người cũng tập hợp tại nhà của Hạ gia, mong muốn có thể giúp được ít nhiều và trong lúc biến lửa này đây, Hạ Thừa Lâm cũng xuất hiện như một người chú tuyệt vời để giúp đỡ mọi người.

Còn về phía Kha gia hiện tại cũng không khác hơn những gia tộc khác bởi Kha Triết Toàn và Trịnh Du Du đã đột nhiên biến mất, bởi vì lý do này nên nhiều người đã suy đoán Trịnh Du Du đã dụ dỗ chồng bắt cóc Hạ Tước để giải quyết chuyện riêng, không ai biết được sự thật của những chuyện này, họ chỉ biết rằng trên những tờ báo, truyền hình thời sự, tin tức trên mạng, mọi nơi đều đang đăng tin này và được nhiều người quan tâm.

Trong lúc này tại nhà của Hạ gia, cảnh sát đã được sắp xếp điều tra, Hạ Nữ Linh với vẻ ngoài hiền lành, yếu ớt nên không bị tình nghi, ả ta nhanh chóng đã được ra khỏi nhà với lý do đi làm thêm, ai cũng vô tâm cho là vậy, không ai biết rằng ả ta sẽ đi đâu...

Tại một căn nhà hoang vắng, Hạ Tước bị trói chặt, ngồi dựa vào một cột nhà đã cũ kĩ, nằng lúc này mới dần tỉnh lại, mệt mỏi nhứt nháy, cả thân thể đều bị trói đến sưng đỏ cùng đau đớn, đầu cũng cực kì choáng.

“Um~” - dần tỉnh dậy sau chuyện bất ngờ tối qua, những gì Hạ Tước nhìn thấy chính là một nơi hoang tàn, đổ nát, cũ kĩ và vắng vẻ, xung quanh là những con côn trùng nhỏ và những con vật nhỏ, Hạ Tước không sợ động vật như vậy, nằng chỉ hơi bất ngờ khi phát hiện mình bị trói và bịt miệng ở nơi này mà thôi, đúng lúc đó một nam nhân mặc vest đen bước vào, anh ta trông vô cùng quen mặt, hình như là...

37. Chương 37: Kha Triết Toàn Vì Tình Mà Khốn Khổ?

Hình như là... là Kha Triết Toàn?

Nàng giật mình suy nghĩ, Kha Triết Toàn có liên quan đến vụ việc bắt cóc này của Hạ Nữ Linh? Chẳng lẽ như trong truyện, cậu ta vẫn một lòng yêu Hạ Nữ Linh, điên đảo vì ả ta đến mức hãm hại nữ phụ gốc ghêch Hạ Tước? Vậy chẳng phải việc nàng ghép đôi cho cậu ta và Trịnh Du Du chỉ là khiến cho Du Du thêm phần đau khổ và căm ghét Hạ gia? Hạ Tước lo lắng, định nghĩ xem nên đối đáp với tên nam nhân này thế nào thì Kha Triết Toàn đã đến mở dần miệng cho nàng rồi lên tiếng trước:

“Tiểu Tước xin lỗi! Thật ra... anh cũng không muốn làm vậy đâu! Cô ta... cô ta đã bắt cóc Du Du rồi, nếu anh không huy động vệ sĩ của Kha gia bắt cóc em, cô ta sẽ giết chết Du Du của anh, Du Du cô ấy mang thai rồi, anh không muốn cô ấy gặp chuyện bất trắc, anh xin lỗi!” - Kha Triết Toàn ngay lập tức quỳ xuống, đau khổ giải thích.

“Kha Triết Toàn! Anh ngu ngốc quá rồi, nếu anh giúp cô ta giết chết tôi, anh cho rằng anh và Du Du sẽ không bị giết để bịt đầu mối hay sao? Với quyền hành trong tay, chẳng lẽ Kha gia không thể cứu được Du Du?” - nàng tức giận hỏi tên nam nhân đang quỳ trước mặt, thì ra là hiểu lầm, Kha Triết Toàn hiện tại là do quá yêu Trịnh Du Du nên mới làm sai, nhưng cho dù là vì ai thì anh ta cũng là do tình yêu sai khiến rồi giết chết nữ phụ thôi.

“Em không hiểu sao? Du Du cô ấy không phải xuất thân là tiểu thư danh giá, gia tộc của anh từ lâu đã ghét bỏ cô ấy, nếu không phải vì anh có năng lực điều hành công ty, em cho rằng anh sẽ dễ dàng kết hôn với cô ấy hay sao? Mẹ anh từ lâu đã muốn hại chết cô ấy, Du Du chính là có anh mới có thể tồn tại ở Kha gia, nếu bây giờ họ biết được cô ấy bị bắt cóc, anh nhất định sẽ bị bắt nhốt lại, bọn họ sẽ bỏ mạng sống chết của Du Du hoặc tàn nhẫn hơn là bọn họ sẽ ra tay với cô ấy rồi đổ lỗi cho những kẻ bắt cóc. Du Du... cô ấy là vì anh mà chịu thiệt, Kha gia tàn nhẫn không có tình người làm sao có thể bỏ qua chứ?” - lòng tự tôn của một nam nhân dần bị mờ nhạt, Kha Triết Toàn chỉ biết đau khổ nói, làm con cháu của những gia tộc quá lớn thì cũng không tốt lành gì, đại diện chính là Triết Toàn, từ nhỏ đã sống trong gia giáo nghiêm khắc, cha mẹ đều không quan tâm, chỉ bỏ mặc cho giáo viên cùng quản gia dạy bảo, mẹ cậu chỉ muốn yên ổn sống trong giàu sang, đối với tình cảm mẹ con gì đó đều không có. Còn cha của cậu chỉ biết đến lợi ích của công ty, của gia tộc, đối với việc kết hôn của con trai là vô cùng không tán thành, kết hôn với một cô gái tầm thường thì chẳng giúp được gì cho tài chính của gia tộc, bởi thế cậu mới có hôn ước với Hạ gia.

Bây giờ nàng đang khó nghĩ vô cùng, cho dù nói thì dễ nhưng bây giờ nghe Kha Triết Toàn nói như vậy, nàng mới hiểu rõ bản thân có mặt trên đời đã làm ra rất nhiều gánh nặng, chính nàng là một vật cản lớn cho cuộc đời của rất nhiều người.

Hạ ba và Hạ mẹ vì sự có mặt của nữ phụ Hạ Tước mà luôn luôn lo lắng, tức giận, Hạ Tử Hạo thì luôn thất vọng, Hạ Nữ Linh vì thế mà càng thêm tàn ác, thâm độc, Trịnh Du Du vì ganh tị mà vào đường cùng, Kha Triết Toàn vì thế mà điên dại trong tình yêu giả tạo và... Dạ Phong, anh ấy... anh ấy vì sự có mặt của nữ nhân này mà suốt đời yêu thương, suốt đời bí ẩn.

Cho dù bây giờ nàng đã thay thế cô ấy, nhưng nàng vẫn khiến cho nhiều người đau khổ, nếu Hạ Nữ Linh giết chết được nàng và biết được sự thật đó, ả ta sẽ mãi mãi hối hận, Hạ gia sẽ kết thúc nếu không có người ngăn chặn, Hạ Thừa Lâm sẽ có thể chiếm đoạt tài sản của Hạ gia, Hạ Tử Hạo và Lý Hiểu Hiểu sẽ không đến được với nhau, Kha Triết Toàn và Trịnh Du Du sẽ khó lòng sống sót, Đông Phương Dương Minh và Lý

Hiếu Minh - những kẻ đơn phương nàng sẽ như thế nào? Và... cả anh ấy - Dạ Phong, anh ấy sẽ sống thế nào đây?

Phút chốc cảm thấy bản thân là gánh nặng, Hạ Tước không kiềm được nước mắt mà khóc, khóc cho đã đời, nàng liền tươi tỉnh lại, quyết định thay đổi vận mệnh của những nhân vật trong truyện.

“Kha Triết Toàn!”

“Hả?”

“Cho em mượn điện thoại của anh đi!”

“Làm gì?”

“Em sẽ cho anh biết sau, mau gọi điện cho anh trai em, nói anh ấy mở loa ngoài của điện thoại, tập hợp Lý gia và Hạ gia lại cho em, đặc biệt là kêu người bắt Hạ Thừa Lâm lại, những chuyện khác cứ để một mình em tự biên tự diễn là được! ”- nàng nói xong, Kha Triết Toàn cũng chỉ biết làm theo, Hạ Tử Hạo vừa biết em gái an toàn, biết được Kha Triết Toàn cũng đang có mặt thì mới yên tâm được một chút, đồng ý làm theo những gì được dặn sẵn, chiếc điện thoại sau đó được để ngay sau lưng Hạ Tước, để trong một lớp áo khoác của nàng, sau đó mọi người gồm ba mẹ Hạ, ba mẹ Lý, Lý Hiếu Hiếu, Lý Hiếu Minh và Hạ Tử Hạo đều tập hợp, bên cạnh đó là người làm của Hạ gia và hai viên cảnh sát cao cấp ngồi bên cạnh tìm địa chỉ nơi gọi đến.

Rồi chỉ trong mười phút sau khi Kha Triết Toàn đã rời khỏi, Hạ Nữ Linh thật sự đã đến:

“Tiểu Tước đáng thương! Chị đến rồi a~ ”- ả ta không hề biết đến sự có mặt của điện thoại, vui vẻ nói lên thì đã cho mọi người biết được người bắt cóc Hạ Tước là ai...

38. Chương 38: Lý Do Của Hạ Nữ Linh

Tất cả mọi người vừa nghe được giọng nói quen thuộc ấy thì liền biết người ra tay bắt cóc Hạ Tước, gây tổn hại cho nhiều người này chính là Hạ Nữ Linh, không ai tin nổi chuyện này có thể xảy ra, từ trước đến giờ Hạ ba Hạ mẹ và Tử Hạo luôn đối tốt với cô ta, không ngờ cô ta cũng có ngày làm ra những trò dơ bẩn và độc ác này, bên cạnh đó hai viên cảnh sát cũng không ngờ mình lại sơ suất tin nhầm người như vậy liền bấm máy ghi âm, ghi lại cuộc nói chuyện của nàng và Hạ Nữ Linh, sau này còn có thể lấy làm bằng chứng buộc tội cô ta.

Còn nàng thì trong lòng rất vui vẻ nhìn Hạ Nữ Linh diễn trò, ả ta vẫn điềm tĩnh bước đến trước mặt nàng, không một chút nghi ngờ hay đề phòng, ả ta cười cười tháo băng bịt miệng nàng ra, ngồi đối diện với nàng:

“Thế nào? Vui chứ?”

“Cũng khá vui, không ngờ mày lại làm ra những chuyện như vậy! ”- nàng cũng điềm tĩnh trả lời

“Dạ Phong chết rồi! ”- thấy nàng cười vui như vậy, ả ta ngưng cười, nham hiểm thốt ra những lời kinh khủng.

“Cái... cái... cái gì? Mày đừng đùa, tao không tin mày đâu!”

“Biết sao bây giờ, tao cho người giết hấn rồi! A, mày đừng khóc, chẳng đẹp chút nào cả, ha ha ha ha... ”- sau những lời nói đó, Hạ Nữ Linh lại nói tiếp bằng một tràng cười khiếm nhã, vui vẻ.

“Khốn khiếp, mày sẽ sống không bằng chết! ”- nàng nước mắt vẫn cứ chảy, lúc đầu nàng còn nghĩ rằng là do Hạ Nữ Linh bịa truyện, nhưng thấy ả ta thế này thì không thể là bịa ra được.

“Sao cũng được, để xem hôm nay ai chết nhé? Mày có biết... tại sao tao lại trả thù Hạ gia không? Hử?”

“Là do mày ngu ngốc tin lời của tên Hạ Thừa Lâm kia chứ gì!”

“Ngu ngốc? Tao không ngu ngốc, Hạ Thừa Lâm mặc dù là một tên vì lợi ích mà mưu mô nhưng hấn ta và tao đều là có qua có lại, hấn làm sao lại nói dối? ”- Hạ Nữ Linh suy nghĩ quá mức đơn giản khiến nàng cũng bất ngờ. Đúng là Hạ Thừa Lâm làm gì cũng là vì lợi ích của hấn, nhưng nếu vừa chiếm được Hạ Nữ Linh, vừa chiếm được Hạ gia, đối với một người mưu mô như hấn thì hấn nhất định phải có được cả hai, nói dối có là gì chứ?

“Lấy cả đời con gái của mình chỉ để đánh đổi một chút thông tin giả, mày quá mức ngu ngốc rồi!”

“Mày nói gì?”

“Hạ Nữ Linh, tao biết mày rất muốn biết ba mẹ mình là ai, nhưng biết bao nhiêu người có thể tin tưởng, tại sao lại tin tưởng Hạ Thừa Lâm chứ? Hấn ta không đáng tin! ”- Hạ Tước nhỏ nhẹ giải thích

“Vậy ai thì đáng tin đây? Hạ Thừa Lý - ba của mày chính là kẻ đã nổ súng giết chết ba tao, hấn sẽ cho tao biết sự thật sao? Mẹ mày - người đàn bà lúc nào cũng ngu ngốc cưng chiều mày, suốt ngày chỉ biết khóc lóc đó sẽ làm được gì? Hay là anh trai yêu quý của mày? Dễ bị tác động, dễ bị điều khiển, tên nam nhân đó càng không giúp được gì cho tao. Hạ Thừa Lâm mưu mô, chuyện gì cũng có thể tìm hiểu được, tao đánh đổi chính mình, đổi lại hấn cho tao biết tung tích của ba mẹ mình, có gì không đáng! ”- Hạ Nữ Linh lần đầu tiên thật sự khóc, ả khóc đáng thương, nhìn nàng vô cùng bất mãn.

Thật ra, Hạ Tước trong truyện chính là biết được bí mật này, Hạ Nữ Linh từ nhỏ đã không có ba mẹ, bị đưa vào cô nhi viện sống gần 6 năm trời, cuối cùng được Hạ Thừa Lý đón ra nhận làm con nuôi, vốn dĩ trong đầu óc của một cô bé ngây thơ đó, Hạ Nữ Linh chỉ có hạnh phúc, cô ta được đón nhận như một đứa con ruột thịt trong nhà, trên có anh trai bảo vệ, dưới có em gái cảm thông. Cuộc đời cô ta từ ngày đó mà có sự chuyển biến mạnh mẽ, có gia đình, có tiền, có học thức, có cuộc sống đầy đủ.

Nhưng càng lớn lên, Hạ Nữ Linh lại luôn muốn tìm được ba mẹ của mình, cô vốn chính là một thiên thần trong sáng và tinh khiết, chỉ mong được quay về sống cùng cha mẹ, nhưng tuổi quá nhỏ, cô ta không biết phải làm thế nào thì bản thân mới tìm được cha mẹ của mình.

Đúng lúc đó, Hạ Thừa Lâm đã xuất hiện, hắn là người chú cùng cha khác mẹ với ba nuôi của cô, hắn rất mưu mô, thường hay gây chuyện, hay động chạm vào cô và Hạ Tước, cô vốn không thích người chú này, nhưng hắn đã xuất hiện để giải đáp thắc mắc của cô, cô không thể không đáp ứng hắn, lần đầu của cô, chỉ cần cô cho hắn, hắn sẽ cho cô biết ba mẹ cô đang ở đâu, trong lúc bị dụ dỗ, mua chuộc bằng những lời nói ngon ngọt, cuối cùng Hạ Nữ Linh đã bị tên ác quỷ Hạ Thừa Lâm vấy bẩn, cô không còn trong sáng nữa, cô biết được địa chỉ đến nhà ba mẹ, nhưng đến nơi, những gì cô thấy là chân dung của một người đàn ông quá cổ và một người phụ nữ vẫn còn sống, họ là ba mẹ cô, bà ấy đã cho cô biết chính Hạ Thừa Lý đã bắn chết ba cô chỉ vì tranh giành vị thế trên thương trường, hại mẹ cô phải bỏ trốn đi, hại cô lưu lạc vào cô nhi viện.

Thì ra Hạ Thừa Lý chưa từng yêu thương cô thật lòng, ông ta chỉ muốn đền lại lỗi lầm mình gây ra, ông ta đã hại chết ba cô, hại gia đình cô tan rã, cô không thể chỉ đứng nhìn được, cô phải trả thù.

Từ đó, Hạ Nữ Linh vẫn giả vờ ngoan hiền, cô ta điều tra về hôn ước của Hạ gia, tiếp cận Đông Phương Dương Minh và Kha Triết Toàn, muốn hai người đó mê mẩn mình, lúc đó, Hạ Tước sẽ chẳng là gì cả, cô ta cấu kết với Trịnh Du Du để nói xấu Hạ Tước, nhiều lần hãm hại Hạ Tước chỉ là muốn người con gái cưng của Hạ Thừa Lý phải chịu khổ hơn cô ta gấp trăm lần.

Rồi lớn lên, cô ta tiếp tục khiến Đông Phương Dương Minh chán ghét Hạ Tước, chỉ mong Hạ Tước chết đi, nào ngờ mọi thứ đang trong kế hoạch của cô ta thì lại bị thay đổi hết cả.

Hạ Tước thay đổi tính cách, Đông Phương Dương Minh không thèm ngó đến cô, Kha Triết Toàn và Trịnh Du Du lại kết hôn, Dạ Phong xuất hiện, Lý Hiểu Minh và Lý Hiểu Hiểu cũng không để cô ta tiếp cận, không có đồng minh nào ngoài Hạ Thừa Lâm, cuối cùng cô ta lại phải lấy mình, Hạ Tước và sự diệt vong của Kha gia ra để trao đổi với Hạ Thừa Lâm một đám người của hắn ta để hại chết Dạ Phong trong đám lửa, bắt cóc được Trịnh Du Du, uy hiếp Kha Triết Toàn, ra tay tổn hại đến Đông Phương Dương Minh và bắt cóc Hạ Tước.

Chỉ cần giết chết Hạ Tước, Dạ Phong, Kha Triết Toàn, Trịnh Du Du và Đông Phương Dương Minh, cô ta sẽ khiến cả thành phố này bị rối loạn, lúc đó Hạ ba Hạ mẹ sẽ sống không bằng chết, rồi Hạ Tử Hạo cũng sẽ bị cô ta điều khiển, cả Hạ thị sẽ về tay cô ta, đồng thời lúc đó Kha gia sẽ là tội nhân duy nhất của những vụ việc này, Dạ gia sẽ mất người kế thừa, Đông Phương gia cũng mất đi một nhân tài, Hạ Thừa Lâm sẽ xuất hiện giành lấy tất cả, đứng đầu Hạ thị, mạnh nhất trong thương trường và trả tự do cho cô, cô sẽ quay về bên cạnh mẹ của mình, sống an nhàn cả đời, cô chỉ cần trả thù mà thôi...

39. Chương 39: Chuyện Tình Năm Xưa Của Hạ Thừa Lý

“Hạ Nữ Linh, chúng ta... chúng ta là chị em mà!” - nàng nhẹ giọng nói, tất cả những kí ức mà nàng có hiện tại đều cho nàng biết rằng, Hạ Nữ Linh và Hạ Tước đã từng rất yêu thương nhau và thân thiết với nhau. Mọi thứ đều bắt nguồn từ những lời dối trá của Hạ Thừa Lâm và suy nghĩ non nớt, ngốc nghếch của Hạ Nữ Linh, chỉ vì thế mà biết bao nhiêu người, bao nhiêu gia tộc đều bị kéo theo, có đáng không chứ?

“Chị em? Tao không cần chị em với con gái kẻ thù! Hạ Tước mày nhớ cho rõ, tao đã nói ba mày giết ba tao, tao không có lý do gì để làm chị em với mày! ”- Hạ Nữ Linh nghe những lời này cũng rất động lòng, bọn họ đã từng vì nhau mà cố gắng, yêu thương nhau, đùm bọc, bảo vệ cho nhau, những vui buồn trong cuộc sống đều chia sẻ cho đối phương biết, nếu như chuyện này cô không biết thì có lẽ cô và Hạ Tước sẽ mãi mãi là chị em tốt.

“Đồ ngốc! Chị là chị em ruột với tôi! ”- Hạ Tước hét lên

“Mày nói gì vậy? Ai mà không biết tao là con nuôi của Hạ gia, bây giờ mày nói tao là chị em ruột của mày? Chẳng lẽ... ba mẹ mày ngoại tình? ”- Hạ Nữ Linh nhếch miệng cười, đúng là khó hiểu, Hạ Tước nhất định đã quá sợ nên mới nói nhảm, làm sao có thể có chuyện đó được.

Trong lúc này tại Hạ gia, mọi người đều nghe rõ chuyện đó, không ai hiểu tại sao Hạ Thừa Lâm lại nói Hạ Thừa Lý giết cha của Hạ Nữ Linh, tại sao Hạ Tước và Hạ Nữ Linh lại là chị em ruột, nhưng đúng lúc mọi người vẫn chưa hiểu chuyện thì Hạ phu nhân đã hiểu, bà bi thương nhìn người chồng cùng chán gối với mình vô cùng oán trách, không lên tiếng, không khóc lóc cùng không ngắt xỉu, Hạ Thừa Lý chưa bao giờ nhìn thấy được vẻ kiên cường này từ bà, nhưng ông hiểu mình đã sai, đúng vậy, ông đã ngoại tình và Hạ Nữ Linh là con gái riêng của ông.

Nhiều năm trước, khi Hạ Thừa Lý và Hạ Thừa Lâm vẫn còn trẻ, Hạ phu nhân quá cố chính là người đứng ra lo lắng cho tất cả mọi chuyện trong gia đình, mẹ của Hạ Thừa Lâm chỉ là một kẻ ăn bám Hạ gia vô cùng vô dụng, còn ba của bọn họ thì phải làm việc, ông ấy không hay để ý đến những việc trong gia đình, mẹ của Hạ Thừa Lý luôn bắt mẹ của Hạ Thừa Lâm làm việc như người làm trong nhà, nhiều khi còn dùng những lời lẽ vô cùng ghét bỏ đối với mẹ con bọn họ. Bởi vì thế mà Hạ Thừa Lý luôn có cái nhìn rất cảm thương cho người đến sau, còn Hạ Thừa Lâm lại có thù từ đó.

Sau khi tốt nghiệp, bắt đầu làm việc cho công ty của gia đình, mẹ của Thừa Lâm bệnh mà mất, bà không muốn con trai trả thù hay mang thù hận, vì thế Hạ Thừa Lâm đã cố gắng gạt bỏ quá khứ đau khổ đó.

Làm việc cho công ty với chức vụ ngang bằng, Hạ Thừa Lý và Hạ Thừa Lâm đều xuất sắc như nhau, bọn họ đã từng rất gần bó trước khi hôn nhân đến, Hạ Thừa Lâm ngỡ đã buông bỏ được hận thù cho đến khi bọn họ đến tuổi kết hôn. Trong Hạ gia lúc đó có hai hôn ước, một là của đại tiểu thư Lưu gia - Lưu Thu Nguyệt cũng chính là Hạ phu nhân hiện tại, một là đại tiểu thư Chung gia - Chung Tiểu Ưu.

Cả hai đều xinh đẹp, gia cảnh lại tốt, mọi thứ dường như đều dành cho con trai của Hạ gia một cách hoàn hảo. Lúc đó, Hạ Thừa Lý thầm đơn phương Chung Tiểu Ưu và may mắn được Chung Tiểu Ưu yêu mến, cứ ngỡ như bọn họ sẽ đến với nhau, bởi Hạ Thừa Lâm cũng có tình cảm với Lưu Thu Nguyệt.

Nhưng... Lưu Thu Nguyệt yêu Hạ Thừa Lý, gia tộc của cô lại giàu mạnh hơn gia tộc của Chung Tiểu Ưu, Hạ phu nhân quá cố lúc đó biết rõ chuyện này liền tìm cách chia rẽ đôi lứa. Bà muốn Hạ Thừa Lý kết hôn với người xứng đáng hơn, còn về phần Hạ Thừa Lâm, bà cũng không dễ dàng để con riêng của chồng có được một hôn ước như ý muốn.

Vậy là như những gì bản thân đã dự tính, cuối cùng bà đã ép buộc Hạ Thừa Lý bằng cái chết của mình, ép con trai kết hôn với Lưu Thu Nguyệt, còn về phần Chung Tiểu Ưu, bà để người của mình nói ra nói vào

xung quanh cô, làm cô nghĩ quẩn, định tử tự, lúc đó ông bà Chung - nổi tiếng thương con gái biết chuyện, đau lòng cho con nên đành hủy hôn ước rồi cho con sang nước ngoài học tập.

Hạ Thừa Lâm vừa mất người mình yêu nhất vừa bị hủy hôn mà tất cả đều là do Hạ phu nhân sắp đặt, anh hiểu rõ Hạ Thừa Lý không yêu Lưu Thu Nguyệt, anh ta có thể sẽ khiến người con gái anh yêu nhất đau khổ và anh không chấp nhận được.

Từ đó Hạ Thừa Lâm và Hạ Thừa Lý trở mặt, không thân thiết, không anh em, bọn họ đường ai nấy đi. Sau đó được 2 năm, Lưu Thu Nguyệt mang thai rồi sinh ra Hạ Tử Hạo, Chung Tiểu Ưu thì từ nước ngoài quay về, đã kết hôn và cũng mới sinh con đầu lòng.

Bọn họ tình cờ gặp lại, Hạ Thừa Lý và Chung Tiểu Ưu vẫn còn tình cảm, bọn họ kết hôn đều không có tình yêu, mọi thứ đều có sự sắp đặt của cha mẹ, từ lúc đó, bọn họ đã... ngoại tình bí mật...

40. Chương 40: Vụng Trộm

Mặc dù Lưu Thu Nguyệt lúc đó đã nghi ngờ, nhưng bà một mực tin tưởng chồng, bà không cho rằng chồng mình sẽ bỏ mình và con trai mới sinh, vì thế một mình bà chịu đựng, đau khổ gì cũng đưa hết một mình mình gánh chịu.

Lúc này quân gia là người khá thân với Thừa Lâm, nhìn thấy phu nhân tiều tụy lại hay khóc nên quyết định nói cho Thừa Lâm biết chuyện này, ông vì vậy mới bắt đầu điều tra xem chuyện gì đang xảy ra. Biết được Hạ Thừa Lý đã phản bội người mình yêu, Hạ Thừa Lâm vô cùng tức giận, nhưng ông lại không có tư cách gì đứng ra che chở cho Thu Nguyệt, cuối cùng ông quyết định trả thù cho tất cả mọi thứ mình đã gặp phải.

Thời gian ngoại tình càng lâu, bọn họ càng thêm yêu nhau và đỉnh điểm cho tình yêu ấy chính là Chung Tiểu Ưu mang thai. Chồng bà là một người yêu vợ, ông vui mừng vì chuyện này nên không mấy may nghi ngờ vợ mình. Trong khi đó thì Thừa Lý và Tiểu Ưu lại mang nhiều lo lắng, họ không muốn đứa trẻ mang họ của chồng Tiểu Ưu, càng không biết cách nào giải quyết.

Rồi ngày bà ấy sinh cũng đến, may mắn thay cho cặp nhân tình vụng trộm, ngày bà sinh là ngày chồng bà ấy đi công tác không về được. Sinh con ra, bà và Hạ Thừa Lý đã mua chuộc được bác sĩ báo rằng đứa trẻ bị sinh khó đã mất, rồi bọn họ nhanh chóng làm đám tang giả cho con cùng với đó là một phần mộ nhỏ bé không chủ. Chồng của Tiểu Ưu lúc đó chỉ lo lắng vợ sẽ đau khổ chịu không nổi nên lập tức tìm cách quay về nước nhanh nhất, trong lúc đó người của Hạ Thừa Lâm đã đến, giả mạo làm người của Hạ Thừa Lý để đón đứa trẻ đi, âm mưu giết chết đứa trẻ này trả thù cho Lưu Thu Nguyệt.

Bởi vì đây là người trung thành nhất của Hạ Thừa Lâm nên cho dù bị ép buộc đến thế nào, anh ta cũng không buông tha cho đứa bé. Sau đó anh ta bị truy đuổi bởi người của Hạ Thừa Lý, trong lúc hỗn loạn, anh ta đã đưa đứa trẻ cho vợ mình, còn bản thân thì làm mồi nhử người của Hạ Thừa Lý. Cuối cùng trong lúc giằng co, Hạ Thừa Lý đã vô tình bắn chết anh ta, vợ anh ta thì biệt tăm từ đó, còn đứa trẻ thì mãi không tìm được.

Chung Tiểu Ưu biết được chuyện này chỉ biết ôm theo bên mình, đau khổ hối hận cùng chồng và con quay về nơi bọn họ định cư, không thể quay về cùng nhân tình tìm kiếm tung tích của con mình được. Còn Hạ Thừa Lý sau gần 6 năm trời thì mới tìm được tung tích của con gái do may mắn đi làm từ thiện, ông bí mật xem con mình chỉ là con nuôi, bí mật nuôi con riêng biết bao nhiêu năm mà không bị ai phát hiện và đứa con đó chính là Hạ Nữ Linh, còn người phụ nữ bí mật của ông không ai khác chính là... Lý phu nhân của Lý gia - mẹ của Lý Hiểu Hiểu và Lý Hiểu Minh.

Về lý do quen biết của hai gia đình cũng chỉ là một bất ngờ nho nhỏ trong khoảng thời gian ngoại tình của đôi tình nhân. Biết được gia đình của Hạ Thừa Lý có chuyện đi leo núi, bà Lý cũng muốn cùng chồng đi leo núi, vô tình phát hiện tai nạn của ông bà Hạ nên may mắn cứu được người tình, trở thành ân nhân của Hạ gia một cách bất đắc dĩ.

Còn Hạ Thừa Lâm thì sau khi thăm dò mới phát hiện chuyện nhận nuôi Hạ Nữ Linh có quá nhiều khúc mắc nên mới thử kiểm tra huyết thống, biết được đó chính là con riêng của Hạ Thừa Lý, ông không thể chấp nhận được. Người vợ năm đó đã mang đứa trẻ đi vì nhìn thấy chồng bị bắt chết mà đau đớn, quyết định vứt bỏ đứa trẻ ở vệ đường, mong đứa trẻ chết đi, nào ngờ đứa trẻ quá may mắn còn được đưa vào cô nhi viện chăm sóc, sau này còn đoàn tụ với chính cha ruột.

Bà Lý bên gia đình cũng sinh thêm Lý Hiểu Minh, nỗi đau khổ cuối cùng cũng được trút xuống sau khi ông Hạ bí mật cho bà biết về sự tồn tại của con gái, đó chính là lý do khiến bà có vẻ yêu thích Hạ Nữ Linh hơn Hạ Tước, có mấy ai lại yêu quý con của người phụ nữ khác của người yêu?

Bắt đầu trả thù, Hạ Thừa Lâm liền dần chiếm đoạt được Hạ Nữ Linh, dụ dỗ cô ta vào kế hoạch chiếm đoạt Hạ gia của mình, người phụ nữ đã bỏ cô ta ở vệ đường ngày nào giờ lại nằm trong vỏ bọc mẹ ruột hoàn hảo. Hạ Nữ Linh đã hoàn toàn trở thành con cờ ngu ngốc trong cuộc trả thù giành lại tất cả của Hạ Thừa Lâm.

Quay lại với Hạ gia hiện tại, bà Hạ nhìn ông Hạ vô cùng oán trách, cuối cùng chỉ thất vọng hỏi:

“Hạ Thừa Lý! Đừng nói với tôi rằng... anh thật sự đã ngoại tình?” - bà vẫn cố gắng kìm lại nước mắt, lần này bà mạnh mẽ đến bất ngờ, dường như bà đã hiểu rõ, tên đàn ông trước mắt không còn xứng đáng để bà khóc cho ông ta nữa, có lẽ bà đã hiểu được quá trễ, nhưng không sao, bà vẫn có thể thay đổi được tình hình hiện tại.

“Tôi...” - ông tội lỗi cúi mặt, không biết nên làm sao cho đúng, ông hiểu rõ người phụ nữ này đã rất yêu ông, bà ấy làm tất cả vì ông, nhưng tình cảm không phải là thứ có thể ép buộc được, ông yêu Tiểu Ưu của ông, ông không thể có tình cảm với người phụ nữ này cho dù bà ấy đã sinh cho ông hai đứa con ngoan hiền, đã cùng ông vượt qua nhiều sóng gió.

“Ba! Tiểu Linh thật sự là con riêng của ba sao?” - Hạ Tử Hạo tức giận đứng dậy

“Chuyện này...” - đúng lúc đó, trong điện thoại mới phát lên giọng nói nhẹ nhàng đến đáng sợ của Hạ Tước

“Muốn tin hay không cũng được, phu nhân Lý gia mới là mẹ ruột của chị! Ba của tôi chính là ngoại tình với bà ấy!” - nghe được lời này chẳng những là Hạ gia bất ngờ mà ngay cả Lý gia cũng không thể không

bàng hoàng, đặc biệt hơn chính là ở Hạ Thừa Lý, ông không thể ngờ rằng bí mật mình chôn giấu bao năm nay lại được Hạ Tước - con gái út của ông phát hiện, nhưng cô không nói, không làm loạn, chẳng lẽ... cũng giống Lưu Thu Nguyệt, Hạ Tước của ông đã cảm thấy ông không xứng đáng để cô tức giận nữa?

“Đối trá! Làm sao họ lại có thể là ba mẹ của tao được chứ! Mày đừng có lừa tao!”

“Không! Nó không lừa mày! ”- bỗng dưng lúc đó phía sau Hạ Nữ Linh lại phát lên thêm một giọng nói khác...

41. Chương 41: Lộ Mặt

Hạ Nữ Linh nghe thấy tiếng nói lạnh nhạt đó thì giật mình quay lưng lại, Hạ Tước cũng vì cô ta quay lại nên mới nhìn thấy được người đang tiến đến phía sau đó:

“Mẹ, sao người lại đến đây? Vừa nãy... vừa nãy người nói gì thế? ”- Hạ Nữ Linh vẫn không tin tưởng nàng, nhất định cho rằng người phụ nữ trước mặt mới chính là mẹ ruột của mình.

“Bà... bà quản... quản gia? ”- Hạ Tước bất ngờ nhìn thấy người phụ nữ trung niên trước mặt, đó không phải là quản gia của Dạ Phong sao?

“Ồ! Vẫn còn nhớ tao sao? Tao chỉ xuất hiện có một lần mà mày vẫn nhớ kĩ như vậy!”

“Chính bà, bà là người đã hại anh ấy sao? Bởi thế nên bà mới quyết đem hết tội lỗi đổ lên cho tôi? Tôi đã tin lầm người rồi, khôn khiếp! ”- Hạ Tước tức giận muốn thoát khỏi dây trói, hét lên những câu chửi rủa.

“Thì sao nào? Đúng ra mày phải nghi ngờ chứ? Cả Dạ gia đều bị điều tra, người duy nhất được miễn điều tra chính là tao, phải suy nghĩ cẩn thận chứ! ”- bởi bà ta sau khi chồng mất đã tìm đến làm việc cho Dạ gia từ khi Dạ Phong còn nhỏ, luôn siêng năng làm việc, nghe lời, không có ẩu đả hay cãi nhau với người khác nên bà ta đã được người của Dạ gia tin tưởng, sau này được Dạ Phong cho làm quản gia, chức vụ thêm quan trọng và được trọng dụng, tin tưởng hơn nữa.

May mắn đối với bà ta chính là Dạ Phong cũng có liên quan trong kế hoạch của Hạ Thừa Lâm nên bà ta mới có thể hãm hại được anh, thuê người phóng hỏa là do Hạ Nữ Linh làm, nhưng để không chế được mọi người đều ngủ thì chính là nhờ bà ta cả. Dạ Phong gặp nạn chính là do bà ta ra tay.

“Dạ Phong anh ấy tin tưởng bà! Bà lại ra tay với anh ấy? Còn nữa, con trai của bà, không lẽ hẳn ta cũng có liên quan đến vụ này? Bà và hẳn thông đồng hãm hại anh ấy? ”- Hạ Tước hét lên, nàng càng thêm điên cuồng và hối hận, thì ra hung thủ đã ở trước mặt, vậy mà nàng lại không thấy, quá vô dụng.

“Thằng nhóc đó chỉ là một đứa ngu ngốc chịu làm con nuôi của tao mà thôi, một đứa con ngốc tao hỏi gì cũng thành thật khai báo, quá thuận tiện rồi còn gì! ”- bà ta nhếch môi lạnh nhạt, không hề quan tâm đến những gì mình đang nói, đúng là như vậy, tên tài xế của Dạ Phong là một người rất trung thành và thẳng

thắng, hẳn ta đã dễ dàng bị lừa bởi vẻ ngoài hiền hậu, phúc đức của bà quản gia lâu năm, vì thế nên mới nhận bà ta làm mẹ, trong cả một thời gian dài, chuyện gì của Dạ Phong và Hạ Tước, anh ta đều ngu ngốc kể cho “mẹ” mình nghe.

“Bà đúng là tồi tệ!”

“Mày không được nói mẹ tao như vậy! ”- Hạ Nữ Linh cố chấp rút trong người một khẩu súng ngắn, nhắm vào nàng, trừng mắt nói

“Ngu ngốc, bà ta không phải người tốt, chẳng có người mẹ nào bao năm gặp lại con thất lạc của mình mà lại lôi kéo con phạm pháp, còn mong muốn con trả thù cả, mày vì cái gì mà ngu ngốc thế chứ? Nói chị em với mày thì mày không chịu tin, nói quá lên thì chỉ thêm tức giận. Hạ Nữ Linh, mày đúng là con ngốc, tao thật hối hận khi xem mày là chị! ”- nàng không thể nhịn thêm nữa, vốn dĩ nàng chỉ muốn kéo Hạ Nữ Linh ra khỏi đồng hồ độn của Hạ Thừa Lâm và “bà mẹ” kia gây ra, nhưng cô ta vẫn cố chấp như vậy, không còn biết làm sao nữa.

Bằng “A! ”- đột nhiên mọi người đang nghe cuộc nói chuyện thì lại giật mình bởi tiếng súng vang lên, sau đó chính là tiếng hét của Hạ Tước, ai cũng bàng hoàng và ngạc nhiên, trong lòng của bà Hạ và Hạ Tử Hạo hiện tại rất lo lắng cho nàng, bà khóc nức lên và kêu Hạ Tử Hạo mau chóng đi cứu nàng.

Trong lúc đó, tiếng súng vang lên, máu của Hạ Tước đã văng ra, nàng bị bắn một cái vào tay, nhưng người ra tay lại không phải là Hạ Nữ Linh mà là bà quản gia:

“Mẹ! Người...”- Hạ Nữ Linh cũng bàng hoàng nhìn mẹ mình ra tay bắn Hạ Tước.

Bằng “A! ”- và lần này tiếng của Hạ Nữ Linh đã vang lên, cô ta bị bắn một viên tại chân.

“Mẹ... người...”- cô ta đau đớn té xuống, nhìn thấy người “mẹ” của mình đang lạnh nhạt nhìn mình, một chút yêu thương đều không có.

“Người đâu, trói nó lại cho tao! Hạ Nữ Linh, bởi vì mày mà chồng tao mới chết, mày cho rằng tao sẽ thương yêu mày? Hoang đường, cho dù chuyện này không xảy ra, mày có cùng tao sống tiếp quãng đời còn lại thì tao cũng bắt mày lấy thân đi kiếm tiền cho tao, tao không rảnh gì chứa chấp đứa ngu muội vì thiếu thốn cha mẹ như mày. Cha mày, mẹ mày đã ngoại tình, còn mặt dày sinh con, đúng là loại người không nên tồn tại! ”- bà ta chìa súng thẳng ở giữa đầu Hạ Nữ Linh, cô ta trong phút chốc không tin nổi, nước mắt cũng không thể rơi xuống, cố gắng đem tất cả những khoảnh khắc bên cạnh bà ta, Hạ Nữ Linh chợt nhận ra, bà ta chưa từng hôn cô, chưa từng ôm cô, chưa bao giờ dùng những lời lẽ nhẹ nhàng để nói với cô, tất cả những gì bà ta làm chỉ là trả thù mà thôi, thì ra... Hạ Nữ Linh cô đây đã tin lầm người, đã hiểu lầm mọi thứ...

42. Chương 42: Dạ Phong Trở Lại

Ngay sau đó, với vết thương còn đau đó, Hạ Nữ Linh không thể giằng co với những tên vệ sĩ thuộc sở hữu của Kha gia. Kha Triết Toàn đã biến mất chưa thấy xuất hiện, mọi thứ đều đang trong tầm kiểm soát của bà ta.

Đúng lúc trời Hạ Nữ Linh ngay bên cạnh Hạ Tước, bọn vệ sĩ đã phát hiện chiếc điện thoại đang mở cuộc gọi sau lưng của Hạ Tước, vốn dĩ bọn họ đã im lặng, nhưng không may cho nàng khi trong đám vệ sĩ đó còn có người của Hạ Thừa Lâm:

“Thưa bà, cô ta có điện thoại ”- tên đó lập tức giật lấy điện thoại của nàng rồi tắt cuộc gọi, đem đến cho bà ta. Bà ta không nói gì, ngược lên nhìn Hạ Tước mặt đã hơi biến sắc vì đau đớn, nhanh chân đi đến tắt nàng một cái mạnh bạo:

“A! ”- nàng vẫn chưa hoàn hồn được, bị tát một cái thì té xuống nền đất lạnh lẽo và dơ bẩn, đau đớn chưa bao giờ gặp phải hiện tại đã khiến nàng không chịu nổi.

“Hạ Tước! ”- Hạ Nữ Linh lúc này đã dần bình tĩnh lại, lo sợ nhìn Hạ Tước bị đánh. Ngay sau đó lại là một tràng giày cao gót đã vào bụng của nàng, bà ta điên cuồng hét lên:

“Mày dám giữ điện thoại hả? Hả? Hả? ”- bà ta hung bạo cho nàng thêm một cú sút thật mạnh khiến nàng ho sặc sụa, không chịu nổi mà ngất đi. Hạ Nữ Linh lo lắng không biết phải làm thế nào, cô ta hiểu rõ Hạ Tước sức khỏe không được tốt, với những gì đã xảy ra đều chưa từng thử qua, nhất định không chịu nổi, còn thêm vết thương bị bắn đang loang máu ra kia, nhất định chỉ có thể gục đi.

Còn Hạ gia lúc đó thêm hỗn loạn, điện thoại đã bị ngắt chứng tỏ Hạ Tước đã bị phát hiện, nàng lại càng thêm nguy hiểm, đúng lúc này hai viên cảnh sát cũng đã báo địa điểm bắt cóc cho đồng nghiệp của mình, đã lên đường từ lâu.

“Thưa bà, theo tôi thì bọn cảnh sát đã phát hiện chúng ta rồi, chúng ta nên trốn đi ạ! ”- tên vệ sĩ đó tiếp thêm một lời.

“Cũng đúng! Nhất định chúng đã định vị được địa điểm này rồi! ”- bà ta quăng chiếc điện thoại ra một hướng xa, day day thái dương rồi tức giận trừng mắt nhìn Hạ Tước đã ngất.

“Vậy chúng ta...”

“Chuẩn bị xe đi, đem theo hai đứa này luôn, nếu có tụi nó thì chúng ta sẽ dễ khống chế được tình thế và Hạ Thừa Lý hơn! ”- ngay lập tức vài tên vệ sĩ đi ra bên ngoài chuẩn bị xe, hai tên thì kéo Hạ Tước đứng dậy rồi đỡ đi, Hạ Nữ Linh thì bị chính “mẹ” kéo đi.

“Ồ, bà định đi đâu thế? Bà quản gì! ”- đột nhiên bà ta nghe thấy tiếng đánh nhau bên ngoài, kèm theo đó là tiếng nói trầm âm của một người quen thuộc.

“Cậu... cậu chủ? Không phải cậu đã...” - bà ta sợ hãi lùi lại, đó không phải ai xa lạ mà chính là Dạ Phong - thiếu gia độc nhất của Dạ gia, bên cạnh anh chính là con trai nuôi của bà ta, cánh tay phải đắc lực nhất kiêm tài xế của Dạ Phong, ngoài ra còn có đám vệ sĩ lực lưỡng đi phía sau.

“Chắc là bà bất ngờ lắm nhỉ? Bỏn thiếu gia đâu thể bỏ vợ mình mà chết được!” - anh cười nhếch miệng, liếc nhìn thấy Hạ Tước đã ngất xỉu hiện đang bị lôi bởi hai tên vệ sĩ của Kha gia nên vô cùng tức giận, nhú mày ra hiệu cho vệ sĩ của mình ngay lập tức đưa nàng về với anh. Vệ sĩ của Kha gia cũng là người hiểu chuyện nhanh chóng giao trả Hạ Tước cho Dạ Phong. Đồng thời kéo Hạ Nữ Linh từ tay bà ta, bà ta thất thủ, mọi thứ đều không nắm trong tay nên bắt đầu hoảng sợ.

“Tôi không ngờ bà lại lừa gạt tôi, lợi dụng tôi như vậy, tôi không có mẹ nên tôi đã yêu quý bà đến cỡ nào, bà lại làm vậy với tôi! Tôi nói cho bà biết, bà sẽ đền tội cho chuyện này” - anh tài xế của Dạ Phong lúc này chỉ biết tức giận, anh không nói gì thêm nữa, kéo bà ta ra bên ngoài.

Ngay sau đó, cảnh sát cũng có mặt, Kha Triết Toàn chính là người đã gọi cho Dạ Phong để thông báo vụ việc ngay sau khi được người của Dạ Phong bí mật thông báo cho sự tỉnh lại của anh, thì ra Dạ Phong đã tỉnh lại sau khi bị cắt ống thở không lâu, các bác sĩ đã cố gắng cứu mạng cho anh.

Để không bị nghi ngờ, anh tạo dựng chuyện mình đã qua đời, ngoài Kha Triết Toàn, người tài xế thì chẳng ai được biết đến chuyện tỉnh lại của anh, mọi người đều nghĩ rằng anh đã mất, cả bà quản gia cũng vậy, bà ta nhanh chóng bị vây bắt, Hạ Nữ Linh cùng Kha Triết Toàn cũng bị dính líu vào chuyện bày trò bắt cóc này của bà ta và Hạ Thừa Lâm, Trịnh Du Du sau đó được Hạ Nữ Linh khai ra hiện đang ở đâu, Kha Triết Toàn sau đó đóng phạt cho cảnh sát rồi đi đón vợ, gia đình họ tiếp tục có thể hạnh phúc.

Còn về phần Hạ Thừa Lâm, hắn ta đã nhanh chóng trốn đi sau khi phát hiện có động tĩnh không tốt, cảnh sát vẫn đang nỗ lực điều tra vụ việc, sớm đưa ông ta ra ánh sáng, trong nhiều năm hoạt động công ty riêng, Hạ Thừa Lâm cuối cùng đã để lộ rất nhiều vụ việc khá như hối lộ, giết người, trốn thuế,...

Với chương này, mình có các độc giả thân yêu hài lòng không ạ? Như đã hứa mình đã “hồi sinh” Dạ Phong rồi a~ Để xem Hạ Tước tỉnh lại sẽ bất ngờ thế nào nhé?

43. Chương 43: Giải Thích

Về phần Hạ Tước, nàng sau đó đã tỉnh lại vào ngày hôm sau, lúc đó Dạ Phong lại không có mặt, anh đang đi mua ít trái cây để trước, trong phòng lúc đó chỉ có mẹ cô và Hạ Tử Hạo, Hạ Tước không hề hay biết đến sự trở lại của người yêu nên mặc dù đã tỉnh, cô cũng còn quá mức đau buồn, nhọt nhọt:

“Tiểu Tước là anh không tốt, không bảo vệ được cho em!” - Hạ Tử Hạo đến gần, thở dài rồi xoa đầu em gái mình.

“Con gái, mẹ đã cho con một người cha không hoàn hảo hoàn toàn cho con, mẹ cũng không tốt!” - bà Hạ trong lúc đau khổ cũng không kiềm được nước mắt, bà đã hết cách rồi, Hạ Thừa Lý sống với bà đã được gần hết cuộc đời rồi, bây giờ nếu ông ấy còn không có tình cảm gì với bà thì bà chỉ còn cách buông tay ông

ấy mà thôi, ba mẹ ông ấy đã mất, con gái riêng cũng đã được nhận ba, nhân tình của ông ấy cũng đã hạnh phúc với chồng mình, hiện tại ông ấy như thế nào, không phải là quyết định của bà nữa.

Bà có thể là một người phụ nữ ngu ngốc yêu đơn phương một người đàn ông nhiều năm trời, nhưng đồng thời bà cũng là một người mẹ thương con, bà đã tốn quá nhiều nước mắt cho Hạ Thừa Lý, bà không muốn tiếp tục dành những giọt nước mắt này cho người đàn ông không xứng đáng đó nữa.

“Mẹ à, chuyện của ba... con đã biết từ lâu rồi, ông ấy không có lỗi, tình cảm của một con người đâu thể nói điều khiển là điều khiển được, con không trách ông ấy, càng không trách anh trai mình đã không bảo vệ được mình, nếu anh hôm đó bảo vệ cho em thì chẳng phải ba mẹ sẽ phải lo lắng cho anh nữa sao? Đây là chuyện em mắc phải, là em nợ Hạ Nữ Linh một gia đình, em tình nguyện trả, chỉ là... Dạ Phong anh ấy...” - nàng yếu ớt cười mỉm, nhớ đến sự ra đi vô tội của Dạ Phong, nàng lại rơi nước mắt.

“Chuyện này...” - nghe đến chuyện này, cả bà Hạ lẫn Hạ Tử Hạo đều nhìn nhau, định nói cho nàng biết thì từ ngoài cửa, Dạ Phong đã lên tiếng:

“Ý em là sao đây? Anh chưa cưới được em, anh không thể chết được!” - anh bước vào, như một nguồn năng lượng mới đầy mạnh mẽ, Hạ Tước bất ngờ với sự xuất hiện của anh, nàng vẫn chưa định thần được lý do xuất hiện của Dạ Phong nên càng thêm hoang mang, mừng rỡ quá lại hóa loạn, nàng thêm một lần nữa bất tỉnh.

Lúc này bà Hạ và Hạ Tử Hạo chỉ biết ra bên ngoài, trả lại không gian yên tĩnh cho Hạ Tước và Dạ Phong, anh lúc đó cũng dần lay nàng dậy, nhẹ nhàng cùng kể cho nàng biết chuyện gì đã xảy ra, hôm đó, người của Hạ Nữ Linh thuê đã phóng hỏa cả biệt thự Dạ gia, người làm trong nhà đều bị đánh thuốc, đến giữa đêm mới tỉnh dậy liền cùng nhau chạy thoát thân, đêm đó Dạ Phong đã có linh cảm chẳng lành nên đã không uống canh của quản gia, định thức đêm nay suy nghĩ cách bảo vệ Hạ Tước nên lúc ngọn lửa bốc cháy, anh vẫn còn thức, lúc đó A Sinh - tên tài xế trung thành của Dạ Phong cũng đang ở bên cạnh, biết rõ là có người giở trò, cả hai cùng nhau tạo dựng ra một chút chiêu trò xem như Dạ Phong đã gặp nạn không ai cứu kịp nên bị ngạt khói mà bất tỉnh, thêm vào đó còn có chút chấn thương, còn về phần A Sinh, anh chàng theo một lối bí mật của biệt thự mà chạy ra bên ngoài làm như bản thân cũng mới thức, không kịp vào cứu chủ.

Dạ Phong ở bên trong thật sự cố ý ngạt khói, kết quả là khi được tìm thấy, anh đã ngất đi, nhưng tiến triển rất ổn nên A Sinh cũng yên tâm, bên cạnh đó có Hạ Tước ngày đêm chăm sóc cho Dạ Phong nên anh càng không lo lắng.

Hôm Hạ Tước bị bắt cóc, sau khi Đông Phương Dương Minh bấm báo động, các bác sĩ đã được điều đến từ trước lập tức có mặt, cứu được mạng của Đông Phương Dương Minh lại có thể giúp Dạ Phong tỉnh lại. Ngay lập tức anh cùng A Sinh diễn cảnh như anh đã mất, Dạ gia đều không hay biết nên càng tạo thêm lòng tin cho bà quản gia, dụ cho bà ta ra tay.

Cuối cùng vừa bắt được bà ta, vừa cứu được Hạ Tước lại vừa cứu được cả những gia tộc khác.

“Đồ đáng chết! Anh có biết em vì anh đã khóc đến chừng nào không hả?” - Hạ Tước chỉ biết đánh nhẹ vào người anh vài cái rồi lại dựa vào người anh, cứ như sợ rằng anh sẽ đột nhiên biến mất vậy.

“Hạ Tước của anh, em có cho rằng chúng ta đã xa nhau quá lâu rồi không? Dạ gia chờ đợi hơi lâu rồi!”

“Hả? Anh nói gì vậy?”

“Đột nhiên cảm thấy Dạ gia nên có một đứa cháu, à không, nhiều đứa cháu để còn tiếp tục sự nghiệp của Dạ gia, sau khi suy nghĩ lại thời gian qua, anh luôn cảm thấy em rất thích hợp làm Dạ phu nhân nhất, Hạ Tước tiểu thư, em có cảm thấy mình nên gặt đầu rồi không? Hiện tại em đang ở bệnh viện thuộc quyền sở hữu của bạn trai em, anh không nghĩ em nên từ chối đâu! ”- Dạ Phong cười cười, ôm lấy nàng đặt vào lòng mình, tựa cằm vào vai nàng thủ thỉ những lời bản thân muốn nói.

“Vậy là anh đang tỏ tình với em sao? Có nên đồng ý không nhỉ? ”- nàng đùa với anh, nhìn người đàn ông trước mắt giả vờ ngẫm nghĩ

“Hạ tiểu thư, anh đang cầu xin em cứu vớt cho gia tộc của anh đấy! Em đồng ý nhé? ”- anh nhẹ nhàng hôn nàng một cái

“Ày, vậy là hết rồi, hừm... chắc em... em phải đồng ý thôi! ”- nàng cũng cười với anh, một nụ cười hạnh phúc và ngọt ngào, hiện tại nàng biết Dạ Phong chính là của nàng nếu như nàng không nhanh chóng sở hữu anh thì có phải là quá mức ngốc nghếch không? Đây là quyền lợi của nàng, cả đời nàng cũng chỉ có một quyền lợi này là ưu đãi nhất.

Chỉ là... Hạ Tước của chúng ta đã quên mất rằng... cô ấy chỉ là người xuyên vào truyện và nếu như truyện đã chuẩn bị đến điểm dừng của hạnh phúc, thì đành lòng... nó phải đi đến kết thúc mà thôi...

44. Chương 44: Cầu Hôn Đắm Máu

Hạ Tước sau đó vài ngày thì được xuất viện, nhưng phần tay bị bắn vẫn phải băng bó cẩn thận. Về phần Hạ Nữ Linh, sau khi bị bắt về đồn với sự thành khẩn hợp tác cùng với những tội trạng như bắt cóc người có chủ đích, dùng súng trái phép, thuê người phóng hỏa, số năm tù của Hạ Nữ Linh chắc chắn cũng không quá lớn nhưng nhất định không nhỏ. Vậy mà, bởi cả Hạ gia cùng Lý gia đều muốn cô ta được làm lại từ đầu, cả hai ông bố của hai gia đình đều đứng ra làm việc với cảnh sát, có quyền thế như vậy, Hạ Nữ Linh chỉ bị phạt tiền rồi đơn giản nhận một chút tiền án. Cô ta hiện cũng đã được xuất viện và có một phần chân bị băng bó và cũng đã nhận lại ba mẹ của mình trong sự hối hận và gượng gạo.

Ông Lý vẫn quyết định bỏ qua hết mọi chuyện cho vợ, cả đời của họ đã dành cho nhau, chẳng lẽ đã lớn tuổi như vậy rồi, ông lại vì một ít tự trọng của người đàn ông mà đánh mất một cô vợ hiền lương thực đức này? Chỉ sợ rằng... bà ấy sẽ bỏ ông mà thôi. Nhưng may cho ông Lý, thật ra bà Lý cũng rất hối lỗi, bà cũng thành thật cho ông Hạ biết, bà đã không còn tình cảm gì với ông nữa, thời gian bên cạnh người chồng này, bà đã rất hạnh phúc, bà không có ý định sẽ quay lại với mối tình tội lỗi đó nữa, bây giờ con cũng đã nhận lại cha mẹ rồi, bà coi như đã mãn nguyện phần nào.

Lý Hiểu Hiểu, Lý Hiểu Minh cũng không có ý ghét bỏ Hạ Nữ Linh, bọn họ chỉ cảm thấy có chút không quen bởi đây chính là một đồng hồ độn không biết nên làm thế nào cho đúng. Hạ Tử Hạo và Hạ Tước thì

vẫn coi Hạ Nữ Linh là người trong nhà như cũ, không có ý sẽ thay đổi.

Vài hôm sau khi gia đình đoàn tụ, Hạ Tước cùng Hạ Nữ Linh đã thân thiết với nhau như ban đầu, cùng nhau đến thăm Đông Phương Dương Minh đã tỉnh. Trong truyện đã cho biết, hần là nam chính và Hạ Nữ Linh là nữ chính, nàng không thể không trả họ về bên nhau, bởi sự có mặt của nàng mà bọn họ mới lạc mất nhau như vậy.

“Hai người đến thăm tôi sao?” - hần dựa vào giường bệnh, đang ăn cháo, nhìn có vẻ còn rất khỏe.

“Chuyện này... tôi đến để xin lỗi! Làm anh bị thương như thế... là lỗi của tôi!” - Hạ Nữ Linh ngập ngừng đôi chút rồi cúi đầu xin lỗi, hần cũng không để bụng nên rất nhanh đã tha thứ, cả ba người cùng nhau nói chuyện phiếm, đang nói giữa chừng thì nàng có tin nhắn của Dạ Phong đang hẹn nên không làm phiền hai người kia đang nói chuyện rất ăn ý nữa mà phải đi gặp Dạ Phong.

Chỗ hẹn của Dạ Phong là ở trung tâm thương mại có cổ phần của các gia tộc lớn trong thành phố bao gồm: Dạ gia của Dạ Phong, Kha gia của Kha Triết Toàn, Hạ gia của Hạ Tử Hạo, Đông Phương gia của Đông Phương Dương Minh, Lý gia của Lý Hiểu Minh, Lưu gia của bà Lưu Thu Nguyệt - Hạ phu nhân, Chung gia của Chung Tiểu Ưu - Lý phu nhân. Đây có thể nói là một trung tâm thương mại tốt và giàu có nhất từ trước đến giờ, đột nhiên được gọi đến đây, Hạ Tước có hơi chờ đợi, nàng ngập ngừng bước vào bên trong trung tâm thì đã nhìn thấy người đàn ông đó đang nhìn nàng cười một cách vui vẻ, mặc trên người một bộ vest trắng vừa hay lại hợp màu với bộ váy dài màu trắng nàng đang mặc:

“Đừng nói là anh mua chuộc người của em đấy nhé?” - nàng đùa một chút, nhượng mảy suy nghĩ xem ai đã cho anh biết nàng đã mặc bộ đồ trắng này.

“Em có chị gái làm gì chứ?” - anh cọ mũi mình lên mũi nàng, sủng nịnh nói nhỏ.

“A! Anh thật sự có gái người à? Hạ Nữ Linh không ngờ lại về phe anh, em bị chị ấy phản rồi!” - nàng giả vờ bất ngờ. Đột nhiên Dạ Phong lúc đó không nói nữa, anh nhẹ nhàng quỳ 1 chân xuống, nhìn nàng cười rất tươi.

“Dạ Phong, anh đừng làm em lo như vậy chứ!” - nàng cũng không cười được nữa, nhìn anh mà lo sợ.

“Hạ tiểu thư, cả cuộc đời của anh từ trước đến giờ chỉ yêu mình em và không có ai khác, coi như cuộc đời này nếu em không cứu vớt anh, thì anh nhất định sẽ không còn ai đủ sức cứu vớt nữa, em có cảm thấy bản thân nên trở thành một thiên thần tốt bụng hay không? Làm vợ anh nhé!” - anh lấy từ trong túi mình một chiếc nhẫn rất đẹp và tinh xảo, ai mà ngờ rằng nó lại chính là chiếc nhẫn nhiều năm trước Hạ Tước từng có ý muốn mua nhưng tài chính không có nhiều nên đành thôi, thì ra... Dạ Phong luôn luôn ở bên cạnh nàng, biết rõ nàng thích gì, muốn gì và hoàn thành nó cho nàng, Hạ Tước vui đến chảy nước mắt, chỉ biết đưa tay ra và gập đầu đồng ý trong sự hoan hô của các vệ sĩ và A Sinh.

*Đoàng - Đoàng *- bất ngờ từ trong đám vệ sĩ, Hạ Thừa Lâm đã xuất hiện, ông ta đã mưu mô giả làm vệ sĩ của Dạ gia, chờ thời cơ để bắn súng và người trúng đạn chính là Hạ Tước. Thật không ngờ, chiếc đầm xinh đẹp hôm nay lại bị nhuộm đỏ, một màu đỏ bi thương mà cao quý.

“Tiểu Tước! Bắt hẩn lại! ”- Dạ Phong quá bất ngờ, chiếc nhẫn còn chưa đưa vào tay của Hạ Tước thì đã bị rơi ra một bên, cả thân người của nàng bị một vết bắn trúng tim và bụng từ phía sau, nàng đổ xuống người đang quỳ trước mắt, không biết gì nữa, đau đớn vô cùng.

Hạ Thừa Lâm đơn giản chỉ muốn có người cùng chết với mình, hẩn ta nhất định phải kéo một đứa con của Hạ Thừa Lý phải mất mạng, như thế thì phần nào đó, hẩn sẽ hả hê rất nhiều. Hạ Thừa Lâm bị đưa đi đến đồn cảnh sát còn Hạ Tước thì nhanh chóng được di chuyển đến bệnh viện gần nhất, máu chảy ngày càng nhiều, mắt nhìn ngày càng mờ, Hạ Tước chỉ thấy nam nhân mình yêu đang cố gắng kêu mình đừng ngủ:

“Xin lỗi anh, em... em... em mệt quá! ”- và thế là Hạ Tước lại nhắm mắt, một lần nữa làm Dạ Phong lo lắng...

45. Chương 45: Kết Cục Hạnh Phúc (hoàn)

Hai năm sau, tại một lễ cưới đơn giản được tổ chức ở bãi biển, một cặp cô dâu chú rể đẹp mắt và trẻ trung đang cùng đứng bên cạnh nhau, vui vẻ nhìn chàng MC điển trai trước mặt chuẩn bị lên tiếng. Bên dưới là những ánh nhìn vui vẻ của những bậc phu huynh và những người bạn, người quen thân thiết của họ:

“Hạ Nữ Linh! Cô có đồng ý lấy chàng trai bên cạnh mình làm chồng dù cho mai sau có giàu sang hay nghèo khổ, bệnh tật hay khỏe mạnh, cô có đồng ý suốt đời này nhận lấy sự bảo vệ từ cậu ấy, mãi mãi chung thủy với cậu ấy hay không? ”- chàng MC đó chính là Kha Triết Toàn, cậu vui vẻ nhìn Hạ Nữ Linh.

“Tôi đồng ý! ”- Hạ Nữ Linh trong váy cưới đuôi cá tinh khôi, e thẹn gật đầu.

“Vậy còn Đông Phương Dương Minh! Cậu có đồng ý lấy cô gái bên cạnh mình làm vợ dù cho mai sau có giàu sang hay nghèo khổ, bệnh tật hay khỏe mạnh, cậu có đồng ý suốt đời này bảo vệ cô ấy, mãi mãi sủng nịnh và chung thủy với cô ấy hay không? ”- thật bất ngờ, chú rể của Hạ Nữ Linh lại chính là Đông Phương Dương Minh, sau hai năm bắt đầu từ tình bạn đến người yêu, cuối cùng họ đã kết thúc mối quan hệ này bằng một bước mở đầu cho tình cảm vợ chồng.

Tất cả mọi người đều vui mừng cho họ và vì điều đó, họ đã quyết định kết hôn và mãi mãi yêu thương đối phương. Nghe đến tên mình, Đông Phương Dương Minh chắc chắn khẳng định:

“Tôi nhất định đồng ý!”

“Vậy mời đôi vợ chồng trẻ hãy trao nhẫn đi nào! ”- cậu vui vẻ né sang một bên để người quay hình lễ cưới hôm nay có thể quay lại khoảnh khắc trao nhẫn đầy thiêng liêng này. Hai người trao nhẫn xong, trao cho nhau một nụ hôn hạnh phúc nhất có thể. Xong, bữa tiệc được bắt đầu.

Một cặp nam nữ mặc đồ trắng cực kì trang trọng đến gần cô dâu Hạ Nữ Linh, cô gái mỉm cười một cái, mở miệng khen ngợi:

“Hôm nay em đẹp lắm!”

“Cám ơn chị! ”- Hạ Nữ Linh mỉm cười, đó chính là Lý Hiểu Hiểu và Hạ Tử Hạo, bọn họ cũng vừa kết hôn vào cuối năm trước. Lúc đầu, Lý Hiểu Hiểu luôn e sợ rằng hai bên gia đình sẽ không chấp nhận tình cảm này của mình nên cô đã hết lần này đến lần khác từ chối tình cảm của Hạ Tử Hạo, nhưng lâu dần, cô cuối cùng cũng yêu người đàn ông này đến mức không quan tâm đến chuyện gì nữa, họ nhanh chóng hẹn hò và rồi đi đến kết hôn vốn vẹn 1 năm không tính 1 năm làm bạn bè. Cả hai gia đình đều rất tán thành cho chuyện của đôi lứa, không hề cấm cản như những gì mà Hiểu Hiểu đã lo lắng, bởi thế họ vẫn luôn được hạnh phúc.

“Tôi giao em gái tôi cho cậu, phải cố gắng yêu thương con bé đấy! ”- Hạ Tử Hạo vỗ vai Đông Phương Dương Minh, anh luôn mong Hạ Nữ Linh sẽ được hạnh phúc.

“Tất nhiên!”

“Bí Ngô! Mau đến đây cho cô ẵm nào! ”- Từ phía xa, Trịnh Du Du cùng Kha Triết Toàn bước đến, trên tay còn bế theo một bé trai đáng yêu, kháu khỉnh. Hạ Nữ Linh lập tức thu hút sự chú ý của đứa trẻ, được đứa trẻ cho bế.

“Thật ra nếu em muốn chúng ta cũng có thể sinh con! ”- Đông Phương Dương Minh nhìn vợ vui như vậy liền nói nhỏ với cô làm cô dâu bất chợt đỏ mặt, không vui cười gì nữa.

“Anh! Lưu Manh! ”- Cô thẹn quá hóa giận, quay sang nhìn chồng mà trừng mắt.

“Cũng chỉ lưu manh với em! ”- hấn ngay lập tức bế tiểu bảo bối của Kha gia trả về cho mẹ của bé, không muốn vợ mình ôm con của người đàn ông khác. Còn về phần bé Bí Ngô - Kha Triết Vỹ lại vì thế mà quấy khóc, đòi bế.

“Thật là... ”- hiểu rõ lý do của hành động này, Hạ Nữ Linh liền có cái nhìn khác vô cùng đối với Đông Phương Dương Minh.

“Ở đây có chuyện gì mà vui thế? ”- đúng lúc đó, một cặp nam nữ mặc đồ màu tím huyền bí và sang trọng cũng rào bước đến bên cạnh Hạ Nữ Linh, cô gái vừa nhìn thấy bé Bí Ngô thì liền chạy đến vui vẻ lạ kì:

“Tiểu bảo bối, đến cho mẹ hai ôm cái nào! ”- cô gái này không ai khác chính là Hạ Tước và Dạ Phong, họ đã kết hôn, sau sự việc đâm máu kia, nàng đã dành rất nhiều thời gian để bình phục. Sau đó, Hạ Thừa Lâm bị kết án tử hình, bà mẹ già kia thì được án chung thân. Nhiều người vẫn nói án chung thân vẫn đáng sợ hơn, nhưng ở một đất nước mà nếu bạn tốt thì sẽ được ân xá thì thật nguy hiểm, Hạ Thừa Lâm là một con cáo già gian xảo và thông minh, nếu để hấn sống, ai biết được 20 năm hay 30 năm sau hấn ta có quay lại hay không? Bởi vậy, cách này vẫn tốt nhất. Còn về bà quản gia, lý do bà ta được chung thân cũng rất đơn giản, với tội trạng và độ nguy hiểm của mình đối với Hạ gia, bà ta đã bị chung thân, nhưng đó cũng có nghĩa là họ luôn mong bà ta sẽ cải tạo thật tốt.

Hạ Tước và Dạ Phong hiện tại đã về một nhà và nàng đã mang thai tháng thứ năm, không lâu nữa, họ sẽ có một gia đình hoàn chỉnh. Bí Ngô mặc dù là con trai của Kha Triết Toàn và Trịnh Du Du, nhưng Hạ Tước chính là người đã góp phần kéo Trịnh Du Du khỏi hố sâu của tội lỗi, mai mối cho cô và Kha Triết Toàn, bảo vệ được mạng của Trịnh Du Du bằng cách kéo dài thời gian với Hạ Nữ Linh, và lại nàng còn là bạn thân nhất của Trịnh Du Du và là thanh mai trúc mã với Kha Triết Toàn, việc nàng được làm mẹ nuôi của Bí Ngô cũng không có gì quá bất ngờ.

Về phần ông bà Hạ, sau khi chuyện của Hạ Tước được êm đẹp, ông Hạ cũng bày tỏ lòng mình cho bà Hạ biết, thật ra ông cũng đã yêu bà rồi, nếu như không thì từ lâu ông đã rời bỏ bà chứ không phải là đợi đến cuối cuộc đời mới cho bà biết như thế. Họ cùng nhau hạnh phúc, lo cho hôn nhân đại sự của con cái xong xuôi thì quyết định đưa nhau đi nghỉ dưỡng, cuộc đời họ đã có nhiều thành công và mãn nguyện rồi.

Ông bà Lý cũng vậy, họ cũng mong muốn được cùng nhau đi nghỉ dưỡng, nhưng Lý Hiểu Minh vẫn lo cho công việc, lằng lằng do còn trẻ để lảng tránh chuyện kết hôn, điều này đã khiến ông bà khổ tâm hết sức, chỉ có Hạ Tước, Dạ Phong và Lý Hiểu Hiểu mới biết rõ lý do Lý Hiểu Minh không chịu kết hôn là vì vẫn còn vương vấn tình cảm với Hạ Tước, anh không thể yêu một ai khác mặc dù đã biết rõ nàng không thể là của anh được. Hạ Tước cũng chỉ biết cầu mong cho anh có thể tìm được một người hạnh phúc với mình cả đời, đừng chờ đợi một Hạ Tước thứ hai nữa...

Cuối cùng, bọn họ đều có cái kết có hậu đúng không mọi người? ^-^

Bây giờ chúng ta phải quay về hiện thực rồi~

Vốn dĩ tác giả định ngược tâm một chút, nhưng cảm thấy như vậy rất ác, đặc biệt là đối với những bạn độc giả tuyệt vời luôn dõi theo tác giả như bạn Tiểu Miêu Miêu, bạn Thiên Quân,... Mong các bạn sẽ thích

46. Chương 46: Quay Về Hiện Thực

“Ủm~ Dạ Phong!” - đang mơ màng ngủ, Hạ Tước đột nhiên bị ai đó đánh một cái thật mạnh vào lưng.

“Ấy da! Là kẻ nào?” - cô tức giận, bật dậy. Không phải chứ? Là bạn làm việc của cô sao? Tại sao... không lẽ cô đã xuyên về rồi?

“Hạ Tước, em sao vậy? Đột nhiên nói mớ, làm chị sợ quá đi!” - lúc này kẻ “thủ ác” đã ra mặt, đó là một cô gái xinh đẹp - Hạ Nữ Linh. Cô ngày càng bất ngờ, không phải chứ? Cô quay về rồi? Giả vờ bình tĩnh, cô nhún mày nói lớn:

“Ha! Chị đánh em?” - chắc ai cũng sẽ bất ngờ lắm nếu biết được tất cả nhân vật trong truyện đều là có thật, đây chính là nguyên tác của Hạ Nữ Linh tội nghiệp trong truyện, nhưng khác với nhân vật trong truyện, cô gái họ Hạ này không hề có quan hệ ruột thịt gì với Hạ Tước, cô ấy chỉ là bạn bè thân thiết với cô, hiện tại bởi vì chồng của các cô đều đã đi công tác nên hai cô gái mới hợp lại ngủ chung.

Hạ Nữ Linh bên ngoài là một cô gái thẳng tính, mạnh bạo và thông minh, gia đình bình thường nhưng có được một ông chồng giàu có là Đông Phương Dương Minh, còn hần ta thì được cái không có liêm sỉ với vợ và giàu có, gương mặt đẹp, có năng lực “làm việc” cao, hần ta không làm bác sĩ như trong truyện mà là chủ tịch của một tập đoàn về lĩnh vực liên quan đến y tế và là chủ của một bệnh viện lớn của thành phố.

Còn chồng cô, Dạ Phong - một người đàn ông không có EQ cao nhưng IQ lại rất cao, xem như được cái này thì mất cái kia. Anh là một ông chủ tẻ nhạt, một cái máy làm việc hạng sang của công ty và của cô. Dạ Phong rất yêu cô và điều đó đã chinh phục được cô, sau những biến cố mà gia đình của chú đã gây ra với mình, Hạ Tước đã được đền bù xứng đáng nhất có thể.

Về những nhân vật như Trịnh Du Du, Kha Triết Toàn, Lý Hiểu Hiểu, Lý Hiểu Minh, Hạ Tử Hạo thì lại không có thật nguyên vẹn, họ đều là từ những người bạn thân thiết của cô xây dựng nên nhưng tên đã bị đổi, hoàn cảnh cũng không éo le, đau khổ gì, cuộc sống rất hạnh phúc là đằng khác. Trong đó Lý Hiểu Hiểu là chị của Dạ Phong, tên thật là Dạ Mỹ, cô ấy có chồng là Trương Văn Hạo, cũng chính là nguyên tác của Hạ Tử Hạo, Dạ Mỹ đời thực rất mạnh mẽ và vui tính không hề yếu đuối như Lý Hiểu Hiểu, bị cái lại không thông minh như em trai, có thể thấy gia đình này được cái này nhất định sẽ mất cái kia, được cái là hai chị em bọn họ đều thành công trong công việc và hôn nhân, đều có nhan sắc đẹp để quyến rũ người khác giới cực kì tốt. Hạ Tử Hạo ngoài đời cũng không ôn nhu quá như vậy, anh là một người ít nói y như chồng của cô, được cái EQ cao hơn nhiều.

Lý Hiểu Minh thì chính là một cậu bạn đến giờ vẫn có tình cảm với cô, không chịu kết hôn. Thấy tội cho cậu ta nên cô quyết định đưa cậu ta vào truyện, cho cậu ta một vai nhỏ, ít đất diễn.

Trịnh Du Du và Kha Triết Toàn là một cặp vợ chồng, là bạn đồng nghiệp trong công ty của cô - Trịnh Tử Du và Phó Văn Toàn, họ thân thiết với nhau sau đó kết hôn, có con là bé Bí Ngô - Phó Văn Vỹ.

Ông bà Hạ và ông bà Lý nguyên tác là ba mẹ chồng cô và ba mẹ của Hạ Nữ Linh, nhưng họ không hề ngoại tình, chưa từng có gì với nhau, họ luôn yêu vợ (chồng) mình một cách tốt nhất, đó chính là điều khiến cô thêm phần khâm phục họ và muốn được như họ và tên của họ đã bị thay đổi.

Hạ Thừa Lâm là nguyên tác từ người chú đã khiến cô kinh tởm và hận thù nhất, bà quản gia chính là vợ của ông ta, còn về con gái của ông ta, cô ta không hề khiến cô phải nhớ đến.

Còn A Sinh thì chính là chàng thư kí tốt bụng và đầy siêng năng của Dạ Phong, tên đầy đủ là Quách Sinh, hiện tại anh ta đã có vợ và một con gái rất đáng yêu.

Mọi nhân vật đều có những cuộc sống tốt đẹp cả bên ngoài đời thực lẫn trong truyện và sự thật là... Tình Yêu Bất Diệt này chính là tác phẩm của Hạ Tước. Tên thật của cuốn truyện chính là Một lần xuyên truyện: nữ phụ ra tay.

Thật không ngờ cô lại có được trải nghiệm đặc biệt này, đây đúng là một chuyện thú vị a~

“Chị chưa bao giờ thấy ai như em, tự đọc tác phẩm của mình thì không có gì đáng nói, vậy mà còn đi mua lại tác phẩm của mình, tự luyện khen chính mình sáng tác giỏi rồi ngồi hóa thân vào từng nhân vật tự mình

bi ai, đau khổ rồi hạnh phúc, vui vẻ. Ngủ gật còn ôm chặt lấy quyển truyện mà khóc lóc, nói mớ. Hạ Tước, em có bệnh không vậy? ”- Hạ Nữ Linh ngay lập tức phê bình, không che giấu gì.

“Hạ Nữ Linh! Bởi vì sự độc miệng này mà chị mới trở thành nữ chính đáng ghét đó!”

“À... em có thù hằn với chị nên mới viết chị thành nữ chính tội nghiệp? Hạ Tước, em được lắm! ”- hôm đó... cả hai lại cãi nhau ầm ĩ trước khi ngủ.

Kết thúc từ đây nhé mọi người, nếu có ai muốn thêm ngoại truyện thì gợi ý cho mình với ạ, bây giờ chúng ta hãy cùng nhau tổng hợp lại sự xuất hiện của các nhân vật từ có lời thoại đến không có luôn nhé!

1. Hạ Tước
2. Dạ Phong
3. Hạ Nữ Linh
4. Đông Phương Dương Minh
5. Hạ Tử Hạo - Trương Văn Hạo
6. Lý Hiểu Hiểu - Dạ Mỹ
7. Lý Hiểu Minh
8. Trịnh Du Du - Trịnh Tử Du
9. Kha Triết Toàn - Phó Văn Toàn
10. bé Bí Ngô (Kha Triết Vỹ) - Phó Văn Vỹ
11. Hạ Thừa Lý (ông Hạ) - ba chồng của Hạ Tước
12. Lưu Thu Nguyệt (bà Hạ) - mẹ chồng của Hạ Tước
13. ông Lý - ba của Hạ Nữ Linh

14. Chung Tiểu Ưu (bà Lý) - mẹ của Hạ Nữ Linh

15. Hạ Thừa Lâm - chú của Hạ Tước

16. bà quản gia - thím của Hạ Tước (vợ của Hạ Thừa Lâm)

17. A Sinh - thư kí riêng của Dạ Phong

18. Mẹ của Hạ Thừa Lâm

19. Mẹ của Hạ Thừa Lý - Hạ phu nhân quá cố

20. Ông Hạ quá cố

Còn thiếu ai không ạ? Mong mọi người cho ý kiến ạ!

~THNT~

47. Chương 47: Ngoại Truyện 1: Em Gái Nuôi Của Dạ Phong (trong Truyện)

Sau khi kết hôn không lâu, Hạ Tước đã cho rằng Dạ Phong luôn là của mình, nàng chưa bao giờ biết ghen, cũng cảm thấy ghen rất mất thời gian, Dạ Phong cho dù tuần tú đến cỡ nào thì vẫn là chồng của nàng mà.

Thế nhưng, chuyện hôn nhân đâu phải có thể êm đẹp như vậy, vài tháng sau khi lễ cưới diễn ra, tại Dạ gia mới đón nhận một thành viên mới, đó là em gái nuôi của Dạ Phong - Nhiếp Thanh Tư.

Nhiếp Thanh Tư vốn là hàng xóm rất tốt với Dạ gia năm xưa, mẹ của Dạ Phong lúc còn sống vì vậy mới nhận Nhiếp Thanh Tư làm con nuôi, còn muốn cô sau này sẽ kết hôn với Dạ Phong nhà bà, đâu ngờ, Dạ Phong bà bây giờ đã đắm chìm trong biển tình của Hạ Tước, vốn dĩ không có người phụ nữ khác nữa.

Nhiếp Thanh Tư lấy thân phận là em gái đến thăm anh trai mà ở lại Dạ gia một thời gian, cô ta luôn là một cô gái xinh đẹp và khả ái đến mức khiến Hạ Tước cũng khó chịu, cứ cảm thấy bản thân không bằng một góc với cô nàng họ Nhiếp này.

Vốn dĩ Thanh Tư cô ta đang định cư nước ngoài, nhưng bởi vì nhớ đến chuyện giữa mình và Dạ Phong nên mới quay về, Thanh Tư yêu Dạ Phong, nhưng cô cũng yêu bản thân mình, lý do cô định cư nước ngoài là để phục vụ cho ngành nghề cô đang theo đuổi, bây giờ tuổi cũng không còn trẻ, Nhiếp Thanh Tư mới quay về nước muốn kết hôn với người mình yêu, ổn định lại cuộc sống.

Ai mà ngờ, Dạ Phong từ trước đến giờ chỉ xem cô ta là em gái, trong lòng chỉ có mỗi hình bóng của Hạ Tước mà thôi, bọn họ cũng đã kết hôn được vài tháng, rõ ràng là do cô về trễ. Nhưng Nhiếp Thanh Tư lại không phải là một cô gái chịu chấp nhận số phận như vậy, chuyện đập chậu cướp hoa là chuyện bình thường, cái chậu đẹp hơn sẽ xứng tầm với bông hoa đẹp như Dạ Phong hơn.

Theo khái niệm đó, Thanh Tư lúc nào ở trước mắt mọi người cũng đẹp đẽ, hoàn hảo đến tuyệt vời, cô ta sau đó còn xin vào làm cho Dạ Phong, không có chỗ sắp xếp hợp lí, anh dành cho em gái làm thư kí bên ngoài phòng làm việc của mình, chủ yếu là để thông báo về chuyện khách đến, chuyện hồ sơ, giấy tờ được đưa đến. Còn Hạ Tước khi đó vẫn chưa mang thai nên vẫn đi làm thư ký cho Dạ Phong, cô thì ngồi trong phòng với chồng, chủ yếu là phụ giúp anh một chút mà thôi.

Tất nhiên là Nhiếp Thanh Tư đã rất ganh tị và tức giận với sự sắp xếp này, nhưng cô ta không thể nói, chỉ biết im lặng, giả vờ vui vẻ để được tiếp tục duy trì những chuyện này.

Đến một lần nọ, công ty thành công ký được một hợp đồng vô cùng lớn mà công sức chính là của cả công ty góp vào, vì vậy Dạ Phong mới quyết định mở một buổi tiệc tại một khách sạn 5 sao nổi tiếng cho nhân viên của mình được thư giãn. Anh cũng tham gia, nhưng hôm đó Hạ Tước đã cùng Trịnh Du Du và Hạ Nữ Linh đi chơi, còn báo cho anh sẽ ở lại nhà của Du Du, không về.

Nhiếp Thanh Tư biết chuyện này nên đã cố ý ăn mặc một bộ váy quyến rũ, dài đến chân, ôm sát cơ thể thon gọn của cô ta, còn cố ý chọn đúng màu áo vest của Dạ Phong, lấy lý do là em gái để đi cùng xe với anh. Dạ Phong mặc dù có nghi ngờ, cũng có hơi khó chịu, nhưng cứ nghĩ đến Thanh Tư là em gái của mình, Dạ Phong lại bỏ qua.

Bữa tiệc đã bắt đầu, nhân viên trong công ty đều đang vui vẻ trò chuyện, khiêu vũ thì đột nhiên im lặng, chú ý đến cặp đôi đang đi vào, từ xa họ còn cho rằng đó chính là chủ tịch và phu nhân của bọn họ, nhưng không phải bên cạnh chủ tịch lại là Nhiếp thư kí của ngài ấy. Bọn họ ăn mặc quá mức hợp nhau, đẹp như một cặp đôi thực sự, đột nhiên mọi người đã có nghi ngờ, Nhiếp Thanh Tư thay phu nhân của bọn họ đi cùng chủ tịch, đây là có lý do rõ ràng hay là âm mưu đối người trắng trợn?

Một số người mới lén lút chụp vài bức hình, gửi cho những người khác xem, vô tình Hạ Tước cũng nhìn thấy, lúc ấy, Hạ Tước, Trịnh Du Du và Hạ Nữ Linh đang có mặt ở một nhà hàng hải sản rất ngon, trong lúc chờ Du Du và Nữ Linh chọn món, nàng mới rảnh rỗi lấy điện thoại ra nghịch một lúc, sau đó mới phát hiện bức ảnh vô cùng đáng nghi:

“Nhiếp Thanh Tư? ”- nàng nhú mày phóng to bức ảnh chụp một cặp đôi trong bữa tiệc của công ty. Thì ra đó là Dạ Phong và Nhiếp Thanh Tư, nàng lúc đó mới thở dài một cái, vốn dĩ nàng cảm thấy cũng không có gì đáng nói, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, nàng cứ cảm thấy lo lắng, cứ như Nhiếp Thanh Tư này không hề đơn thuần như những gì mọi người đã thấy ở cô ta.

“Sao vậy? Tự dừng cậu lại thở dài? ”- Trịnh Du Du mới gọi món xong, quay lại thì đã nhìn thấy khuôn mặt nghiêm trọng của Hạ Tước nên rất lo lắng.

“Đúng vậy, có chuyện gì sao? ”- Hạ Nữ Linh cũng lên tiếng.

“À, không có gì, chỉ là trên công ty có chút việc thôi, nào, khi này chúng ta nói đến đâu rồi?” - nàng nhanh chóng vứt bỏ ý nghĩ kì lạ đó của mình, quay lại tiếp tục trò chuyện vui vẻ với hai người kia.

Còn Dạ Phong và Nhiếp Thanh Tư thì vẫn không hay biết gì, vẫn vui vẻ ăn uống với mọi người, đến thật trễ mới bắt đầu quay về, Dạ Phong hôm nay rất vui nên uống nhiều, anh dường như mơ màng không biết cả người đỡ mình lên xe hơi là ai, chỉ biết ngủ một chút. Còn một mình Thanh Tư tỉnh rượu bởi uống ít, cô ta ngồi ở ghế tài xế, nhanh chóng phóng xe đến nhà riêng của mình chứ không về Dạ gia, bởi ở đó còn có người làm của Dạ Phong, cô ta sẽ không گیر gì được.

Cuối cùng cô ta đã một mình từ từ đỡ được Dạ Phong vào phòng ngủ của mình, để anh nằm ngủ, cô ta nhếch môi nhìn anh, khẽ cười đồ:

“Anh yêu, chúng ta sẽ về với nhau nhé?” - cô ta nhanh chóng cởi đồ, từ từ đi đến bên cạnh Dạ Phong đã ngủ say như chết...

48. Chương 48: Ngoại Truyện 2: Nhiếp Thanh Tư Khiêu Khích Hạ Tước

Mặc dù mục đích lúc đầu của Nhiếp Thanh Tư là lên giường với Dạ Phong, nhưng do Dạ Phong đã say, cô ta loay hoay cả buổi chỉ cởi được áo sơ mi của anh, để hiện lên vùng bụng săn chắc cùng cơ thể vạm vỡ, to khỏe, phần dưới vẫn chưa làm gì được nên cuối cùng cô ta đã thay đổi chủ ý, bây giờ chỉ cần cô ta có bằng chứng để chứng minh rằng Dạ Phong đã làm nhục cô ta thì sau này cô ta muốn chuyện gì mà chẳng được.

Nghĩ như vậy, Nhiếp Thanh Tư đem một thân thon gọn của mình nằm bên cạnh Dạ Phong, cố tình lấy chân che lại đôi chút, cố ý để lộ sự khiêu gợi của cô ta ra, tiện tay lấy điện thoại của Dạ Phong chụp một tấm hình.

Xong xuôi, cô ta liền gửi bức ảnh đó sang cho Hạ Tước. Tất nhiên nghe thông báo tin nhắn đến thì Hạ Tước nhất định sẽ kiểm tra, lúc đó nàng đang ngồi ngắm trăng, Trịnh Du Du đã đi ngủ với chồng, còn Hạ Nữ Linh đã ngủ mất, chỉ có nàng là không yên giấc được.

Vừa nghe thấy có thông báo tin nhắn, nàng liền lấy ra xem, không ngờ hiện rõ ràng trong tầm mắt của nàng lại là Nhiếp Thanh Tư và Dạ Phong có gian tình, Dạ Phong đã ngủ say, điện thoại cũng dễ dàng để cho “em gái” lấy chụp hình gửi cho vợ, ngay cả chút xấu hổ cần có, giấu kín cũng không, bọn họ đây là quyết định công khai chọc giận nàng sao? Hạ Tước mím môi, bây giờ làm lớn chuyện thì tiếng tăm hai nhà sẽ mất hết, nhưng nếu im lặng chịu đựng thì lại không giống tính cách của nàng thường ngày. Hạ Tước cứ vậy, buồn bực rồi khóc lóc đến tận sáng, không nghĩ ngơi gì cả.

Còn về phần Dạ Phong, sáng hôm sau tỉnh dậy, anh đã thấy mình để trần, dưới đất là một đồng vải lộn xộn và chiếc áo vest và sơ mi của anh:

“Chuyện gì vậy chứ?” - sợ hãi, anh đột nhiên bật dậy, rõ ràng tối hôm qua anh đã ở bữa tiệc, sau đó... sau đó chính Nhiếp Thanh Tư đã dìu anh về, rốt cuộc anh đã làm ra chuyện gì rồi chứ?

Đúng lúc này, Nhiếp Thanh Tư trên tay đem vào một bát cháo ấm cùng với một ly nước chanh, im lặng đi vào phòng, khuôn mặt chất chứa sự lo sợ và buồn bã, đặt khay thức ăn lên bàn trang điểm của mình rồi có ý quay lưng bỏ đi:

“Thanh Tư, có... có chuyện gì vậy?”

“Em... em...”

“Có chuyện gì em cứ nói, làm sao chúng ta lại... lại như vậy?”

“Đều là lỗi của em, tối qua em thấy anh say quá nên em phải tự mình lái xe mà em lại không nhớ đường về biệt thự Dạ gia, chỉ nhớ đường về nhà cũ của mình, em mới... mới không hỏi ý kiến của anh, chở anh đến đây. Nào ngờ... nào ngờ anh nhìn nhầm em là chị dâu, có ý với em, thiếu chút nữa đã xảy ra chuyện, may mà em đẩy anh ra kịp, anh mất đà nên ngã xuống giường ngủ luôn ạ! ”- cô ta giả vờ khóc lóc, kể lại một câu chuyện hết sức giả tạo, nhưng do Dạ Phong tối qua quá say nên hiện tại nhìn cảnh tượng xung quanh và nhìn lại chính mình, anh chỉ có thể tin vào lời mà Nhiếp Thanh Tư đang nói mà thôi.

“May mà chúng ta chưa có chuyện gì, nếu không anh cũng chẳng biết nên đối mặt với Tiểu Tước và em như thế nào nữa! ”- Dạ Phong thở phào nhẹ nhõm, anh nhanh chóng ăn cháo, xong liền chở Nhiếp Thanh Tư quay về Dạ gia.

Bởi vì anh đã cố ý mở tiệc cho nhân viên nên đã lựa chọn đúng ngày nghỉ, hôm nay được nghỉ nên anh và Thanh Tư đều không cần lo lắng gì. Về đến nhà, anh mới biết Hạ Tước vẫn chưa về, định là đợi nàng về rồi cùng nhau đi chơi một chút nhưng cuối cùng lại bị Nhiếp Thanh Tư xin xỏ đủ kiểu, lấy lý do mới về nước, nhiều nơi chưa biết, sợ lại bị lạc để được “anh trai” đưa đi chơi.

Trong khi đi trên xe, cô ta còn cố ý lấy điện thoại ra chụp hình anh đang ngồi lái xe, nói là để khoe bạn bè về anh trai hoàn hảo nhưng thực ra, cô ta đã cố ý gửi ảnh cho Hạ Tước kèm với dòng chữ: “Cô không xứng với anh ấy, anh ấy cần tôi!”.

Lúc này Hạ Tước đang ăn sáng, định ăn xong thì thu dọn quay về Dạ gia, không ngờ Nhiếp Thanh Tư lại mặt dày chụp ảnh anh chở cô ta cho nàng:

*Rầm *- lúc đó tại bàn ăn còn có vợ chồng Trịnh Du Du và Hạ Nữ Linh cũng đang ăn, nghe thấy tiếng đập bàn vô cùng tàn bạo và mạnh mẽ của Hạ Tước thì đều giật mình, khẽ nhìn nàng.

“Nhiếp Thanh Tư, cô chết chắc rồi! ”- Hạ Tước vô cùng tức giận nhớ lại, tối hôm qua cô ta dám đi cùng với Dạ Phong nhà nàng, còn mặc đồ một cặp, dám ngủ với chồng cô, giờ còn có thể khiến anh đưa cô ta đi chơi, cô ta không cảm thấy bản mặt của mình quá dày, cần được cắt mỏng hay sao?

“Mọi người có cảm thấy cô em gái nuôi này của Dạ Phong là hồ li quyền rũ đàn ông hay không? ”- lúc đó 3 kẻ đang ăn bị giật mình kia túm lại thầm thì với nhau, Trịnh Du Du sâu sắc lên tiếng trước.

“Tôi cảm thấy nhất định Tiểu Tước sẽ làm cho cô ta mất mặt rồi đuổi đi!”- Hạ Nữ Linh nói.

“Vậy là Dạ Phong cậu ta ngoại tình?”- Kha Triết Toàn lúc này mới tò mò lên tiếng.

“Dạ Phong yêu đơn phương Hạ Tước lâu như vậy, chắc chắn là bị hồ ly quyến rũ hay dụ dỗ gì rồi!”

“Mọi người không thấy ồn sao?”- Hạ Tước cảm thấy khó chịu với cảnh tượng nói chuyện thì thầm của ba nhân vật kia nên liền lạnh nhạt hỏi, thanh âm lạnh đến mức khiến cả 3 đều cảm thấy rằng mình đã đi du lịch ở Nam Cực chứ không phải là đi biển chơi...

49. Chương 49: Ngoại Truyện 3: Hạ Tước Nổi Giận

Ngày buổi sáng ấy, Hạ Tước bỏ luôn bữa ăn, lập tức mang theo túi giặt dọn đồ đi về, cả Hạ Nữ Linh, Trịnh Du Du và chồng của cô ấy đều không thể bỏ mặc Hạ Tước quay về một mình liền hủy luôn buổi đi chơi đã bàn trước, cùng Hạ Tước đi về.

Quay về đến Dạ gia cũng đã quá trưa, Hạ Tước không nói không rằng gì, bước xuống xe của Kha Triết Toàn, âm thầm đi vào biệt thự nhà mình, tất cả người làm của Dạ Phong đều cảm nhận được thiếu phu nhân nhà họ hôm nay có chuyện không vui nên chẳng ai ngu ngốc mở lời, cứ để thiếu phu nhân muốn làm gì thì làm.

Lên phòng mình, Hạ Tước mới phát hiện rằng người chồng nào đó cùng cô em chồng nào đó đều chưa quay về thì rất tức giận, đập bể một số món đồ thủy tinh, sứ quý trong phòng, tiện tay còn đẩy đổ cả bức ảnh cưới để bàn của hai người, tất cả trang sức, đồ trang điểm đều bị đổ hết, tất cả mọi người phía dưới nhà đều có thể nghe thấy rõ những âm thanh này nên vô cùng lo lắng cùng sợ hãi, A Sinh lúc đó đang ở bên ngoài vườn cây cũng nghe thấy liền hốt hoảng chạy vào, tưởng rằng có chuyện gì kinh khủng lắm xảy ra cuối cùng thì mới biết thiếu phu nhân của bọn anh là người làm ra âm thanh này nên liền bí mật đi gọi điện cho thiếu gia nhà anh.

“A lô, có chuyện gì sao?”- lúc đó, Dạ Phong và Nhiếp Thanh Tư đang có mặt tại nghĩa trang M - nơi đã chôn cất ba mẹ của Nhiếp Thanh Tư cũng như là mẹ của anh, nhìn Nhiếp Thanh Tư đang đau buồn không nói gì quỳ trước mộ của ba mẹ mình mà lặng lẽ rơi lệ, anh cũng không biết nên làm thế nào cho đúng.

“Thiếu gia, thiếu phu nhân quay về rồi, còn rất tức giận, đang đập phá đồ trong phòng ngủ của hai người đấy ạ!”

“Sao? Cô ấy về sớm hơn dự định rồi, mà tại sao tự dừng lại đập đồ chứ? Được rồi, tôi về liền!”

“Dạ!”- điện thoại nhanh chóng kết thúc cuộc gọi, Dạ Phong quay lại nhìn Nhiếp Thanh Tư, chỉ biết lắc đầu đi đến chỗ cô đứng dậy.

“Thanh Tư, chúng ta về thôi, vợ anh quay về rồi, cô ấy có chút chuyện! ”- Dạ Phong vẫn không hề nghĩ rằng chuyện đang xảy ra có liên quan đến cô em gái giả tạo này nên vẫn rất nhẹ nhàng nói chuyện với Nhiếp Thanh Tư, anh nào biết, ba mẹ của Nhiếp Thanh Tư vẫn còn sống và đang định cư nước ngoài, còn hai người đã nuôi dưỡng cô ta lớn chỉ là ân nhân cứu mạng cô ta khi ba mẹ cô ta thất lạc cô ta mà thôi.

Khi biết được chuyện đó, Nhiếp Thanh Tư đã được 18 tuổi, cô ta lập tức từ bỏ người cha mẹ này của mình, từ bỏ mối tình đơn phương mà cô ta yêu quý nhất chỉ để tìm đến cuộc sống tốt đẹp và sung túc hơn. Đến lúc ông bà Nhiếp mất, cô ta chỉ đơn giản là gửi tiền về cho em trai và em gái mình cũng là con ruột của nhà họ Nhiếp, còn bản thân ngay cả bọn họ được chôn ở đâu cũng không nhớ, cứ lấy lý do bận rộn để không cần quay về. Nay cô ta quay về vì muốn có một gia đình như bao người và lựa chọn của cô ta chính là Dạ Phong - mối tình đơn phương của cô ta, vì muốn tạo ấn tượng trong mắt anh, cô đã gọi điện hỏi em gái mình về ngôi mộ được chôn cất ở đâu rồi yêu cầu Dạ Phong chạy đến đây, diễn đạt ngay một vai bi thương, hiếu thảo.

“Chị dâu về rồi hả anh? Vậy chúng ta cũng nên về thôi, là em làm phí thời gian của anh! ”- cô ta vẫn giả vờ yếu đuối, dựa vào người của Dạ Phong, thút thít khóc.

“Không phí, được đi với em gái mình, anh không thể không vui, chỉ là có chuyện ở nhà, phải về thôi!”

“Vâng! ”- Nhiếp Thanh Tư một chút sợ hãi cũng không có, lên xe còn có thể tiếp tục diễn đến lúc chiếc xe dừng hẳn bên ngoài sân Dạ gia.

Dạ Phong lập tức đi vào, chạy lên phòng mình, căn phòng đã lộn xộn và tràn đầy căng thẳng, Hạ Tước đang ngồi ở một bên giường rất điềm tĩnh nhìn ngắm bức ảnh hồi nhỏ của anh và Nhiếp Thanh Tư, bên cạnh còn có một con dao sắc bén.

“Tiểu Tước? ”- anh khó hiểu đi vào, đóng khóa cửa phòng lại rồi từ từ tiến đến chỗ vợ mình.

“Chồng à, anh về rồi sao? Có chuyện em muốn nói với anh!”

“Có chuyện gì sao? ”- anh đến ngồi bên cạnh nàng, khẽ xoa đầu nàng.

“Anh... anh và Nhiếp Thanh Tư có gì với nhau không?”

“Ý em là sao?”

“Anh và cô ta đã cùng nhau đi dự tiệc trên công ty, tối hôm qua nhất định không có ở nhà! ”- nàng lạnh lùng nói.

“À, chuyện đó sao? Anh cũng định thú tội với em đây!”

“Anh nói gì? ”- nàng bất ngờ nhìn chồng mình, anh nói cái gì với nàng thế chứ? Thú tội? Anh đã làm ra chuyện gì sau lưng nàng?

“Chuyện là tối hôm qua Thanh Tư nhờ anh chở con bé đến dự tiệc, anh thấy bọn anh chỉ có hai người và lại con bé còn là em gái anh nên anh mới chở đi, đến dự tiệc cùng với con bé và mọi người. Chắc có người đã cho em biết anh và con bé ăn mặc khá giống nhau nhỉ? Thật ra anh cũng không thích như vậy, nhưng nói ra thì rất giống là kì thị em út trong nhà nên anh quyết định mặc kệ”

“Sau đó?”

“Anh say quá nên Thanh Tư chở anh về, nhưng con bé nói là nó không nhớ đường Dạ gia nên đã chở anh về nhà của nó, không ngờ anh hiểu lầm con bé là em, thiếu chút nữa đã làm ra chuyện sai trái với con bé, may là nó đã đẩy anh ra kịp thời, sau đó anh đã ngủ một giấc đến sáng, sáng hôm sau thì nghe kể lại như thế! ”- anh khẽ ôm vợ mình, nhìn xung quanh rồi tự suy đoán, chẳng lẽ Hạ Tước nhà anh ghen rồi?

“Đơn giản chỉ có thể thôi sao? ”- nàng hơi bất ngờ nhưng không thể hiện ra ngoài, điềm tĩnh hỏi anh.

“Đúng vậy! Chứ còn có thể phức tạp đến mức nào đây?”

“Vậy là em hiểu lầm anh rồi! ”- nàng lạnh giọng nói, nhớ đến Nhiếp Thanh Tư với những gì Dạ Phong mới nói, nàng có thể đoán là cô ta đã thất bại trong việc lên giường với “anh trai mình” nên mới chụp ảnh chọc tức nàng, từ đó cũng không cần hỏi, nhất định chuyện hai người này đi ra ngoài không về nhà cũng là do cô ta giở trò, Nhiếp Thanh Tư này không ngờ lại quỳ quái đến thế!

Sau đó, bọn họ phải cùng nhau dọn dẹp căn phòng bữa bọn do Hạ Tước gây ra lúc tức giận đó, nhưng Dạ Phong không hề mệt mỏi, anh rất vui, căn phòng bữa bọn này đã đổi cho anh một chút hạnh phúc, Tiểu Tước của anh đã ghen rồi...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-khong-ki-cuc-truyen>